

Birinci Bölüm

Tory daha adayı görmeden kokusunu duydu. Hassas burnu, mavi denizi ürperten ılık esintinin getirdiği sayısız çiçeklerin ve baharatların kokusunu aldı.

Puslu ufuk çizgisini çoşkuyla gözden geçirdi. Sis ansızın yükselen bir buluta dönüştü ve tıpkı bir sihirbazın elinde kayboluveren bir mendil gibi yok oldu. Airouna adasının yemyeşil kıyılarının üstünde yükseliveren yassı tepeli dağın mavi-gri etekleri ortaya çıktı.

Bulut çekildiği için masmavi gökyüzündeki güneş daha güçle parlamaya başlamıştı. Denizin rengi kurşuni mavisinden koyu turkuaza dönüştü. Üstünde gümüş rengi ışıklar parlıyordu. Işıklar öyle güçlendi ve parlaklık kazandı ki, Tory güneş gözlüklerini bulup takmak zorunda kaldı.

Koyu camların ardından adanın ayrıntılarını seçmeyi başarabildi. Kararın denize uzanan ucunda beyaz bir fener vardı. Fenerin ardında münbit tropik bitkilerle çevrelenmiş bir körfez bulunuyordu. Körfezin başında, ormanla kaplı tepeleri ardına almış beyaz, kırmızı damlı evlerin oluşturduğu bir küme vardı. Kendisini Antigura'dan getiren feribot körfeze doğru yaklaştıkça, Tory şemsiyeye benzeyen hurma ağaçlarının yarı yarıya gizlediği kıyı boyunca sıralanan başka evlerde gördü.

Dalgaların üstünde ağırbaşlılıkla inip çıkan kocaman kırmızı bir şamandıraya yaklaştığında, feribotun motorla yavaşladı. Şamandıranın yanından dikkatle geçen tekne yeniden hızlandı. Kıyıda esen rüzgarla denize açılmaya çalışan kara bir yelkenlinin yanından geçtiler, yelkenleri güneşle pırl pırlıdı. Tory sarıya boyanmış kamarayı, dümendeki adamı, sallanan güverteye sert basan bacaklarını, feribottaki ir tanıdığına el sallarken ağzında beliriveren kocaman bir gülümsemenin böldüğü bir güneş yanığı yüzünü, göz ucuyla görebildi. Yelkenli, ardında dalgalardan iz bırakarak ortadan kayboluverdi sonra.

Port Anne limanının girişi, yapılarla dolu iki karar uzantısına rasındaydı. Bunların çoğu on sekizinci yüzyılda İngiliz tüccarları tarafından yaptırılmış ambarlardı. Beyaz boyaları, yuvarlak kemerli kapıları, parlak renklere boyanmış pancurlarıyla, dört köşe pencereleri ve kırmızı kiremitlerle kaplanmış çatılarıyla, arkalarından yükselen modern binaların garip mimarisi önünde silinip gidiyorlardı.

Limanın balıkçı kayıkları ve gezinti tekneleriyle dolu olması yüzünden, feribot rıhtıma yanaşmakta güçlük çekti. Kaptanın ve tayfaların sayısız bağırıları, makinelerin bir ileri bir geri çalışması sonucunda, güçlük de olsa geniş iskelenin taş duvarlarına yanaşabildi.

İskelede feribotu bekleyen küçük bir gurup vardı. Tory onların ardında geride, parlak çiçeklerle çevrelenmiş ve görkemli Krallık hurmalarıyla gölgelenen bir meydana uzanan geniş bir yol bulunduğunu gördü.

“Tory! Tory!”

Adının bağırıldığını duyunca, aşağıda topluluğa bir kez daha baktı. Alışlagelmiş haki şort, beyaz gömlek ve beyaz sarkık bir sömürge şapkası giymiş bir adamın kendisine el salladığını gördü. Tory onu bir anda tanıdı. Adam Airoun'a Botanik Bahçeleri yönetmeni, Tory'nin mezun olduğu üniversite de dersler vermiş ünlü otantikçi Dr. Magnus Jarrold'du. Tory bilim adamının çağırısı üzerine Karayiplerdeki bu adaya, onun yanında yardımcı botanikçi olarak çalışmak için gelmişti.

Sonunda gelebilmiş olmanın verdiği coşkuyla adama el salladı Tory ve bavullarını bulup hemen karaya çıkmak niyetiyle hızla döndü. O hızla güvertede arkasından geçmekte olan birisine çarpı. Koskocaman kayaya çarpmak gibi bir şeydi bu. Çarpışmanın şiddetinden soluğu kesildi.

<<Oh, çok üzgünüm,>> dedi dengesini sağlamak için adamın çıplak, kahverengi koluna sarılırken. <<Nereye gittiğimi görmüyordum korkarım.>>

<<Görmediğini açık, yoksa böyle üstüme çıkmazdınız. Göze çarpmayacak kadar da ince değilimdir.>>

Gerçekten de değildi. Kendisinden çok uzun boylu olmamasına rağmen, kocaman ve yapılı bir adam izlenimini veriyordu. Emir vermeye alışmış bir adamın sesine benzer keskin bir sesi vardı. Konuşması, kendisinininkinden biraz farklı olmasına rağmen, en azından onunki kadar İngiliz'di.

Elini adamın güneş yanığı kolundan çekip, kalın kara kaşların altındaki ela gözlere baktı. Gözlerinde parlak, ürkütücü ışıkları oynayıyordu. Sağ gözünün altında yeşile çalan bir yara, sağ kaşının üstünde de, yaraya benzer bişer şeyin üstüne yapışkan plasterlerle tutturulmuş pamuk tampon vardı.

Koyu kahverengi, kıvrıkcık ve kısa kesilmiş saçları vardı. Zayıf şakaklardaki uzun favoriler saçlarla birleşiyordu.

Desenli, yakasız ve kısa kollu gömleğinin altındaki omuzları, vücudunu dayadığı koltuk dayanakları yüzünden kamburlaşmıştı. Gözleri beyaz keten pantolonlu uzun bacaklarından, yere basmamaya özen gösteren sandal giymiş sağ ayağına inince, Tory'nin içi utançla titredi.

Adamın Antigua'da gemiye binişini hatırlıyordu şimdi. Feribotun kalktığı iskeleye taksiiyle gelmişti. Geminin kaptanı adamı eski bir dostu gibi karşılamış, yaptığı kaba espriye aynı kabalıkta başka bir deyişler karşılık verildiğini görünce, böylesi konuşmalara hiç alışık olmayan Tory'nin yüzü utançtan kızarmıştı.

<<Umarım bir yerinizi acıtmadım,>> konuştu duyduğu vicdan rahatsızlığını azaltmaya çabalayarak. Adam tam önünde durduğu için, bavullarını bıraktığı salonun kapısından geçişi engellenmişti.

<<Hayır, emin olun ki acıtmadınız,>> dedi adam soğukça. Bakışlarıyla Tory'i gözden geçiriyordu baştan aşağı. <<O mısır sarısı saçlarınızla, mısır çiçeği mavisi gözleriniz olmalı. Gözleriniz o renk mi?>> görünce, aksileşerek ekledi. <<Görüşürüz san kendisine kişisel imalarda bulunma cüretini nereden alıyordu bu adam! Anlaşılan, en ufak bir fırsat yakaladığında kadınlara yanaşmaktan çekinmeyen o kaba maceraperestlerden birisiydi bu da. Eğer öyleyse, bu cesur taktiklerinin kendisine işlemeyeceğini hemen öğrenecekti. Hayranlık dolu bakışlara ve saçlarının rengiyle ilgili iltifatlara çoktan alışmıştı.

<<Hayır, mavi değil, gridir gözlerim,>> diye cevap verdi soğukça. Sesinin tonunu adama ipucu vereceği ve yolundan çekileceğinin düşünmüştü.

Oysa adam, olduğu yerde duruyor ve sanki ömründe hiç böyle eğlenmemiş gibi gözüküyordu.

<<Ah, çok yazık,>> diye ağzını yaya yaya konuştu. <<Anlarsınız ya, hep sarı saçlı mavi gözlü bir kadınla tanışmak istemişimdir. Göz renginiz bir yana, tam istediklerime uyan birisiniz

siz.>>

<<Ne istekleri?>> diye soruverdi. Adamı ürkütmeye çalışırken şaşalıyivermişti birden.

<<Yatağımı ve odamı paylaşacak bir kadın arıyorum,>> dedi adam. <<Senin gibi bir kadın.>>

Adamı güçlü bir tokat yemekten kurtaran koltuk değnekleri, morarmış gözü ve kaşının üstündeki yara oldu. Tory kendisinin tutmaya çalışarak, dişlerinin arasından konuştu.

<<Ya sarhoş, ya da delisiniz siz. Şimdi lütfen önümden çekilinde salona girip bavullarımı alayım.>>

Adam ne kımıldadı, ne de utanmış göründü.

<<Gemiye bindiğimden beri bir, iki içki içtiğimi itiraf ederim, ama sarhoş değilim.>> dedi ağır ağır, <<Üstelik çevremizdekilerden çok daha akli başında bir kabul edilirim her zaman için. Doğru sözlü olduğumdan, beni neden sarhoş yada deli sandığınızı anlamıyorum. Ama kıyıya ineceğinizi duyduğuma sevindim. Böylelikle kaderimizi yönlendiren güçlerin benim yanımda olduğunu ve sizi mutlaka bir kez daha göreceğimi anladım.>>

söylenenlerden irkildi Tory, şaşkın bir bakış fırlattı adama. Adam bunu fark etti ve rüzgar yanığı, esmer yüzünde beyaz bir şimşek gibi gülümseme belirdi.

<<Aha, ince bir noktaya temas ettim anlaşılın,>> diye alay etti. <<Çoğu kadınlar gibi kadere inanıyorsun ha.>>

<<Hayır, inanmam,>> diye patladı Tory. <<Herkesin kendi hayatını düzenleyebileceğine inanırım ben.>>

<<Adada çok kalacak mısınız?>>

<<Buraya çalışmaya geldim.>> diye cevapladı hızla.

<<Şaşırdım buna. Bekleyen biri mi var mı?>>

<<Evet>>

<<Kim?>>

<<Bu sizi ilgilendirmez,>> diye azarladı adamı. <<Şimdi liften çekilin önümden. Gemi kalkmadan aşağıya inmek istiyorum.>>

<<Oh zamanımız çok. Bu adalarda kimsenin acelesi yoktur... buralarda yaşamaya kararlıysan, ilk olarak bunu öğrenmeli ve kabullenmelisin. En iyisi senin kim beklediğini söyle bana, nasıl olsa aşağıya indiğimde öğrenirim ben.>>

Tory o an sanki zaman içinde hapsolmuş gibi garip bir duyguya kapıldı. Sanki sonsuza dek orada bekleyecekti. Sıcak güneş içine işleyerek, geminin yükünü rıhtıma indirmeye çalışan yerlilerin şarkılarını ve Batı Hint aksanlarıyla konuşmalarını dinleyecekti. Magnus'un onu beklediğini bile bile. Ama kaba ve dayanılmaz bir zorba tarafından esir alındığı için inemiyormuş gibi hissetti kendini.

Karalığıyla, kötü kötü pırıldayan gözleriyle, koltuk deyneklerinden kamburlaşan geniş omzuyla, adam bir zamanlar bu adaların çevresini haraca kesen korsanlara benziyordu. Ve şimdi de kendisini esir etmeye kararlıydı bu korsan. Onun kendisiyle Magnus'un arasına kocaman kara bir kaya gibi girdiğini görür gibi oluyordu. Ülkesinin, ailesinin, dostlarını ve güvenli işini uğruna terk ettiği adamla arsına girip, onların bir araya gelmesini engelliyordu.

<<Eğer şu an geçmeme izin vermezseniz, bağırp yardım isteyeceğim,>> diye bağırdı. Duyduğu panikle umutsuzluğa düşmüş bir haldeydi.

O eğlenceli gülümseme kayboldu adamın yünden. Gözleri bir kartalın gözleri kadar berrak ve sert bakışlıydı şimdi. Elinde olmadan geriledi Tory, adamın ağsı alayla büzüldü.

<<Kaçmana hiçbir neden yok, İma etmeye çalıştığın şeye rağmen, sana elimi bile dokundurmayacağım.>>

<<Ne iması... Hiçbir şey ima etmeye çalışmadım ben,>> diye savundu kendisini. <<Yalnızca geçmek istiyorum, lütfen.>>

<<Ben de adaya yeni gelmiş birine yakınlık göstermeye çalışıyordum. Tamam, buyrun geçin. Rahatsız ettiğim için özür dilerim.>>

Tory'nin önünden çekildi. Tory serbest kalınca tek söz söylemeden hızla geçti adamın önünden. Kişiliklerinin deminki küçük çatışması öfkeyle titremesine yol açmıştı. Rahatsız ettiği için özür diliyordu demek. Ciddi miydi bunu söylerken? Dostluk önerisini geriye çevirenin o olduğunu söylemek isteyerek kendisinin suçlu duruma düşürdüğünü hatırlayınca, öfkeden ağlayacak gibi oldu.

Ama işte Magnus oradaydı, kollarını onu kucaklamak için uzatmış, sarkık şapkasının siperliğinin altındaki açık mavi gözleriyle gülüyordu ona. Sarsılan dünyası yeniden düzelmişti artık., bavullarını bıraktı, ellerini onun eline verdi. Adam alnından öpmek için öne doğru eğildi.

<<Tory tatlım, seni yeniden görmek ne güzel!>> dedi onu öperken. Sesi tam hatırladığı gibiydi, yumuşak ve nazik. Danimarka asıllı olduğu için küçük bir boğaz aksanıyla konuşuyordu.

<<Sonunda burada olabilmek çok güzel,>> diye cevapladı Tory içtenlikle. Renkli çevreye bir göz attı. Işıldayan mavi sular, parlak, beyaz duvarlar, alev alev çatılar... pırıl pırıl tropik güneşinin altında her şey daha canlıydı sanki. <<Buraya geldiğime inanamıyorum,>> dedi. <<Oh, Magnus, mektubun geldiğinde bilemezsin ne kadar sevindim. Sanmıştım ki...>>

<<Seni unuttuğumu sanmıştın, değil mi?>> diye tamamladı Magnus içtenlikle. <<Biliyorum, gecikme için çok üzgünüm, ama benim suçum değildi bu. Hükümeti ilgilendiren bir iş olduğu için, halledilmesi gereken bazı formaliteler vardı. Ama geldin artık. Şimdi kızım Carla ile tanışmanı istiyorum. Umarım onunla iyi arkadaş olursunuz.

>>Carla, işte Tory Latham.>>

Kızı! Tory adamın yaptığı açıklamanın onu sarstığını belli etmediğini umuyordu içinden. Magnus'un kolundan tutup ileri çıkarttığı küçük kara saçlı kıza baktı. Zeytin tenli, kara gözlü kız, sırtını beline kadar açık bırakan ve önde esmer yuvarlak göğüslerini cömertçe sergileyen basit bir keten elbise giymişti.

Gülümseyişinin inirle ve yapmacık olduğunu sezen Tory sıkmak için elini uzattı, ama Carla sanki bu eli görmemiş gibi yaptı ve Tory'nin arkalarında bir yerlere bakmaya başladı. O güzelim kara gözleri hoşnutlukla parladı birden.

<<Denzil!>> diye bağırdı. <<Hey, bakın, koltuk değnekleri var. Baba, hemen gitmeyin. Denzil'e nasıl bu hale geldiğini sormak istiyorum.>>

<<Carla, gerek yok...>> Magnus kızının kendini dinlemeye hiç niyetli olmadığını anlayınca sesini kesti ve omuzlarını silkti. Carla dans eder gibi koşup koltuk değnekli adamın inmeye çalıştığı çıkışa doğru ilerlemişti bile.

Magnus dudağında belli belirsiz bir gülümsemeyle Tory'e döndü.

<<Aklına geleni yapmaya çok düşkün. Doğruyu söylemem gerekirse, üzülüyorum onun için. Daha on yedisinde ve erkekleri yeni keşfetti.>> içini çekti, alnı üzüntüyle kırıştı. Tory elerliyle düzeltmek istedi o kırışıklıkları. <<Şu gördüğün koltuk değnekli adamı da hiç keşfetmemesini dilerdim,>> diye ekledi üzüntüyle.

<<Kim o adam?>> diye sordu Tory. Carla ile birlikte kendilerine doğru gelen adama sırtını dönerek.

<<Denzil Halam... ya da en azından Airouna'da bu isimle tanınıyor.>> diye cevap verdi Magnus.

<<Kuşkulu görünüyorsun,>> diye düşüncesini söyledi Tory.

>>Öyleyim. Sanırım senin ülkenin yurttaşlarından biri, ama hakkında bilinen yek şey de bu. Yedi yıldan beri burada.>>

<<Neden gelmiş buraya?>>

<<Anlattıklarına göre koca Atlantik'i tek başına geçtiğini söylediği küçük bir yelkenli tekneyle ortaya çıkmış burada. Geldiğinde perişan, yarı aç ve beş kuruşu olmayan bir adamdı. Ama buradaki birinci yılının sonunda körfezdeki küçük yat kiralama kuruluşunun yönetimini eline geçirdi. İlk geldiğinde teknesini bağlayacak bir yer karşılığında çalışmaya başlamıştı. Turistlerin çevredeki adaları gezmek için kiraladıkları yatların bakımıyla uğraşıyordu. Onun yönetimine geçmesinden beri şirketin illeri büyüdü. Şimdi bu adalardaki en büyük yat filosu onların şirketindedir. Her taraftan turist akar onlara. O yüzden hükümetin turizm bürosuyla arası çok iyi. Ama ben olsam hiç de güvenmezdim ona.

<<Ya! Neden?>>

<<İşerini acımasızca yürütüyor, sert bir pazarlıkçı. Kadınlarla ilgili şöhreti de pek iyi değil. Buraya geldiğim günden beri bir iki genç kadını avucunun içine alıp, sonra oldukça kalpsiz bir biçimde bırakmış diye anlattılar bana.>> Magnus, Tory'nin omzunun üstünden baktı, utanmış gibi eğilip fısıldadı. <<Sana daha sonra anlatırım.>>

Tory döndü. Carla ile esmer adam yaklaşmışlardı.

<<Selam Halam,>> dedi Magnus zoraki bir yakınlık çabasıyla. << Her zamanki gibi tehlikeli işlere karışmışsın gibi görünüyor. Ne oldu?>>

Denzil Hallam'ın kalın kaşları alay edermiş gibi büküldü. Kara saçlarını gizleyen beyaz denizci şapkasının altından görünen gözleri, Tory'ye bakarken hiç de dostça olmayan bir biçimde parıladı. Sonra bakışları Magnus'a yöneldi ve ağzı küçümsemeyle büzüldü.

<<Geçen hafta bir dsostumun yatını kuzeye götürüyordum. Yarışıyoruz aramızda, sonra Enid Tayfunu'nun kuyruğuna yakalandık. Rüzgar dikti sanki yatı. Ön güvertede yelken indirmekte oldukça tehlikeli bir iş sayılır. Bir iki bere ve burkulmuş bir ayakla kurtardım paçayı.>>

<<Hayatta olup bunları anlatabildiğin için şanslı saymalısın kendini.Enid, Amerika'nın doğu

kıyılarında büyük tahribat yapmış diye duydum,>> dedi Magnus.

Yeşil benekli sert gözleri bir an adama baktıktan sonra Tory'ye kayd.

<<Kızlarının iki tane olduğunu bilmiyordum Dr. Jarrold,>> dedi Denzil Hallam, gözlerindeki şeytani bakışları ele veren yapay bir nezaketle. Tory dudaklarını büzüp başka taraflara baktı.Gördüğü tek şey, Carla'nın, ikisinin kardeş olabileceğini söylemesine kahkahalarla gülüşü oldu.

<<Bir tek kızım var benim,>> dedi Magnus gülümseyerek. <<Bu genç bayan Tory Latham. Kendisi botanikçidir ve Botanik Bahçesinde benimle birlikte çalışmaya geldi.>>

<<Güzel bir botanikçi ha.>> Tory ile eğlendiğini gizlemeye bile gerek duymuyordu şimdi. Tory hiç ilgilenmemiş gibi görünmek için büyük bir çaba göstermek zorunda kaldı. <<Doğada böyle türlerinde bulunduğunu bilmezdim hiç, ağzınızın tadını bildiğiniz için kutlarım sizi,>> diye ekledi çekinmeden. <<Ama Tory, bir kadın için garip bir ad değil mi? Bir siyasal parti adı sanırdım onu hep.>>

<<Victoria'nın kısaltılmışı,>> diye atıldı Tory adamın alaylarına dayanamayarak. Adam gülmeye başladığında ise ağzını tutmuş olmayı diledi içinden.

<<Ohho, şimdi anlıyorum feribotta gösterdiğiniz mizah anlayışı eksikliğini. Tam Victoria çağına uygun tepkileri gösterdikleriniz.>>

<<Bu da ne demek oluyor? Tory ile daha önce karşılaştınız mı siz?>> Magnus sert ve merak dolu bir sesle sormuştu bunu. Tory bir cevap bulmak için düşünürken Denzil tembelce konuştu.

<<Yok canım, tanıştık sayılmaz. Kafa kafaya tokuştuk ve ilgi çekici sonuçlar çıktı bundan. Öyle değil mi Miss Latham?>>

Özellikle kışkırtıcı davranıyordu. Sanki gemideki davranışlarını ödetiyor gibi bir hali vardı. Tory o sıcak güneşin altında kendisini hiç de iyi hissetmiyordu. Tek şapka giymeyenin kendisi olduğunu gördüğü için, Denzil Hallam'ın kışkırtmalarına kapılmak yerine, çadır bezinden çantasını karıştırıp şapkasını bulmaya çalıştı. Magnus'un konuştuğunu duyunca da, oldukça rahatladı.

<<Senide alalım mı Halam? Bahçelere gitmek için senin oradan geçeceğiz?>>

<<Hayır, teşekkür ederim.>> Cevap sertçe verilmişti, ama Tory bu adamla aynı arabanın içinde kalmaya dayanamayacağını sezdiği için rahatladı. <<Josh'u bekliyorum, aslında cipin sesi de geliyor işte. Sizinle tanıştığımı sevindim, Victoria Latham.>> Durdu ve bekledi. Tory'nin ne baktığını ne de bir şeyler söylediğini görünce, aksileşerek ekledi. <<Görüşürüz sanırım, doktor, seninle de Carla.>>

Tory şapkasını başına yerleştirirken, o koltuk değneklerini savurarak uzaklaştı.

<<Denzil, bekle!>> Carla hızla adamın peşine düşmüştü. Tam o sırada da mavi bir cip biraz ileride durdu.

<<Carla, geriye dön. Gidiyoruz hemen.>> Magnus'un söyledikleri hiç de etkili olmadı.

<<Allah kahretsin,>> dedi, kızının koltuk değnekli korsanlara benzeyen adamla konuşmasını izlerken. Utangaç bir gülümsemeyle Tory'ye döndü.

<<Ne demek istediğimi görüyorsun değil mi? Niye karşı çıktığımı anlıyor musun? Carla gibi bir genç kız bir yana, çoğu kadının zor direnebileceği mıknaş gibi bir çekicilik var adamda. Ne demek istedi, seninle tokuştuğunuzu söylerken?>>

<<Çarptım adama, hepsi bu,>> diye cevap verdi Tory soğukça. <<Olaydan yararlanmaya çalıştı.>>

<<Hımm. Tam onun yapacağı şey. Ama artık seni bu güneşin altında daha fazla tutmamalıyım. Biraz yüzün solmuş. Sanırım bu uzun yolculuğundan sonra oldukça yorgunsundur.>>

'Yorgunluktan da öte' diye düşündü Tory. 'Tümğyle bitkinim, bittim tükendim sanki.' Magnus'un mektubunu aldığı andan beri yaşadığı heyecan, bilmediği bir nedenden dolayı kendisini terk etmiş, düş kırıklığı ve anlamsızlık duymasına yol açmıştı.

Magnus bavullarını yüklenip, krem rengi bir arabaya doğru ilerledi. Bagajı açıp bavulları içine yerleştirdi. >Kaparken cipe doğru baktı.

<<Ha, tam da düşündüğüm gibi, Hallam'ın Carla'ya ayıracak zamanı yok, geri geliyor.>> Ancak anlaşılan, Denzil, Carla için zaman ayırayabilecekti, küçük kız yanlarına yaklaştığında omuzlarına ulaşan saçları çıplak teninde hopluyor, kara gözleri heyecanla parlıyordu.

<<Cipe binip Denzil'le gidiyorum.>>

<<Hayır, buna izin vermiyorum,>> dedi Magnus sertçe.

<<Oh, bu kadar kötü olma babacığım,>> diye yalvardı Carla. <<Gelip şirketin havuzunda yüzebileceğimi söyledi, sonra beni eve bırakacaktı.>>

<<Hayır.>> Magnus'un sesi oldukça sinirliydi. Tory yorgun zihniyle ona yardım edebilecek bir şeyler söylemeye çalıştı.

<<Neden?>> Carla'nın dolgun dudakları büzüldü.

<<Çünkü o adamla hiçbir ilişkinin olmamasını istiyorum.

<<Ama neden?>> diye mız mızlandı Carla.

<<Sana bunu daha önce de birkaç defa anlattım. Şimdi arabaya atla ve uzun yoldan gelmiş bir konuğumuz olduğunu hatırla.>>

Carla Tory'ye baktı. Kadınsı bir bakıştı bu, gülümsemeyen ve eleştiren. Kendi cinsinden başka bir insanı tartan ve aralarında olabilecek bir rekabetin derecesini ölçmeye çalışan bir bakış. Bu Tory'yi Denzil Hallam'ın hayranlık dolu bakışlarından daha çok rahatsız etti.

<<Sizin babanız da başka erkeklerle olan ilişkilerinize böyle karışır mı?>> diye sordu Carla

Soru Tory'yi şaşırttı. Carla kendisini yaşıtı olarak görüyor ve daha yaşlı bir kuşağın temsilcisi olan babasına karşı müttefiki olup olmayacağını anlamak istiyordu. Carla Tory'nin saygı duyduğu ve beğendiği bir dost olarak gördüğünü Magnus'u eski kafalı ve başkalarının işine karışan biri olarak kabulleniyordu.

<<Babamın bu konularda bana bir tek şey söylediğini hatırlamıyorum,>> diye cevap verdi.

Carla'nın gözleri bir kez daha tarttı onu ve sonra kararını verdi.

<<Eh, bakıyorum siz de bana yardımcı olacak değilsiniz. Onun tarafını tutuyorsunuz.>> dedi başını Magnus'a doğru çevirerek. Tam o sırada çalışmaya başlayan cipin motorunun sesi arkasına dönmesine neden oldu. Araba meydana doğru ilerlemeye başladığında Carla ayağını yere vurarak konuşmaya başladı.

<<Bakin şimdi olana. Hep sizin yüzünüzden.>> diye bağırdı babasına dönerek. Babası bu saldırıdan şaşkına dönmüştü. <<Eğer gelip sana sormasaydım, şimdi yola çıkmış olacaktım onunla. Beni bırakıp gitti.>>

<<Beni de bir sürü dertten kurtardı,>> dedi Magnus kuruca. <<O kim olduğu belirsiz adama hiçbir konuda borçlu olmak istemiyorum. Atla arabaya Carla: Tory, sen de öne, yanıma otur. Bizde gidelim artık.>>

Araba güneşin altına park edilmiş olduğu için, içi dayanılmayacak derecede sıcaktı. Vinyleks kaplı koltuklar öyle ısınmıştı ki, Tory oturduğunda bir anda havaya sıçrayacak kadar yandı. Elbisesinin kumaşından geçen sıcaklık kalçalarını kuruttu sanki. Kapıyı kapatmak için arabanın alüminyum parçalarını ellediğindeyse, yanan bir kömür parçasını tutmuş gibi oldu.

<<Kentin bu bölgesinde İngiltere'yi hatırlatan bir sürü şey göreceksin,>> dedi Magnus arabayı ana caddeden aşağıya doğru sürerken. <<Buradaki eski evlerde dükkanların çoğu, on sekizinci yüzyılda şeker almak için gelen büyük ticaret gemilerinin getirdiği tuğlalardan yapılmıştır.>>

Dışarıya bakan Tory, yüksek taşlı kaldırımlara koyu gölgeler düşüren dizi dizi yuvarlak kemerli geçitler gördü. Gölge düşmeyen yerlerde güneş beyaz boyalarda parlıyor, mavi ve kırmızıya boyanmış pervazların çevrelediği pencerelerde yansıyor. Pencerelere tutturulmuş kutuların içinde büyüyen pembe begonyalar, beyaz tahtalarla kara demirlere zıt canlı renkler oluşturuyorlardı.

Magnus aniden fren yaptı. Pencereden bakan Tory üç kara derili kadının, turbanlı başlarının üstünde taşıdıkları mallarla salına salına yolun öte yanına geçişlerini seyretti.

<<Adada fazla araç trafiği olmadığından, yerliler canları istediği gibi yürüyorlar caddede,>> diye açıkladı Magnus gülümseyerek. <<Sanırım bu üçü pazardan geliyorlar. Bu caddeye paralel öteki caddede de kurulur Pazar. İnsan bir keçi yada tavuk, taze meyve, yada belki kete kumaş falan almak isterlerse, erkenden orda olmalıdır. Sola bak şimdi... iyice İngiliz olan bir şey göreceksin. Anglikan Kilisi.>>

Tory bahçe duvarının bir köşesinde toplanıvermiş çalılıkların garip biçimli yapraklarını tanıyarak >> Şu ötedeki büyük ağaçlar Royal Poinciana'lar, değil mi?>> diye haykırdı.

<<Delonix regia>> dedi Magnus ona doğru gülümseyerek. <<Bu bahçe Botanik bahçesinin ilk yöneticisi tarafından, 1760 yıllarında falan özel olarak düzenlenmiştir.>>

<<Sir Jeffrey Downs'dı adı.>>

<<Yine haklısın.Sanırım herkes sizin bahçe biliminde gerçekten uzmanlaştığınızı görebilir, Miss Latham,>> diye takıldı ona. Tory uğradığı düş kırıklığının etkilerini dağıtan bir ılıkliğin içine yayıldığını hissetti. Yeniden Magnus'la birlikteydiler işte ve kendi dillerini, kendi özel bilim dillerini konuşuyorlardı. Kendilerini bir araya getiren şeyde bu ortak ilgi alanlarıydı zaten. Tory

bunun gelecekte de kendilerini bir arada tutmasını diledi içinden.

Yol bir tepeden aşağı inip, hindistancevizi ağaçlarının gölgelediği suyun sapsarı kumlarla birleştiği bir kumsal boyunca gitmeye başladı. Kumsalın ötesinde yelkenli gemilerin uzun direklerini ve iskeleye bağlı motorların pırıldayan gövdelerini gördü Tory. Manzara daha sonra yol boyu çevrilmiş beyaz bir tahta perde tarafından engellendi. Daha ilerde bir tabela vardı. Tabelada, birkaç metre sonra Mavi Ufuklar Yat Limanı'na geleceğiniz ve burada arzu ettiğiniz sürece kiralayabileceğiniz her bot ve her cins deniz aracı bulabileceğiniz yazılıydı.

<<Babacığım, lütfen beni yat limanının kapısının önünde bırakır mısın? Havuza gitmek istiyorum, öyle özledim ki yüzmeyi,>> diye Carla limandan beri içinde buldukları sessizliği bozdu.

<<Evin ordaki kumsaldan girebilirsin denize,>> diye cevap verdi Magnus.

<<Ama evden öyle uzak ki orası. Ulaşabilmek için asırlarca yürümek gerekiyor, üstelik havuz gibi değil. Hiç kimseler yok orda. Hiç eğlenemiyor insan,>> diye yalvardı Carla. <<Lütfen babacığım! >>

<<Hayır! Dediğimden vazgeçerek senin Halam gibi kötü şöhretli birisiyle birlikte olmana izin vermek niyetinde değilim kesinlikle,>> dedi Magnus sinirli sinirli.

<<Onunla fazla ilgilenmiyorum ki,>> diye karşı çıktı Carla öfkeyle.
<<Evet. İlgileniyorsun. Şimdi lütfen sus.>>

Carla kendi kendine söylenerek koltuğunda geriye yaslandı. Tory yanındaki Magnus'a baktı. Kendisine üniversitede ders veren bu adam hiçbir zaman ne sinirlenir, ne de katı konuşurdu. Şimdiye kaşları çatılmış, her zaman insana sevimli bir çocukmuş izlenimi veren yüzü öfkeyle asılmıştı.

<<Yolumuz bitmek üzere,>> dedi magnus. Sesindeki öfke gitmişti. <<Talihsizliğimiz, benim açımdan yani, Hallam'ın en yakın komşumuz olmasında. Yat limanından Botanik Bahçelerine olan uzaklık yoldan beş kilometre, ama insan şu tepedeki ormandan yürürse, yalnızca bir buçuk kilometre.>>

Yol sağa sola kıvrılarak tepeye tırmanıyordu. Tepeye ulaştıktan sonra aşağıda iki alçak tepenin arasına sıkışmış yemyeşil bir vadi gördüler. Bir dizi virajdan sonra vadiye indiler ve yol düzleşti. Önünde parlak kırmızı amber çiçeklerinin yığılmış olduğu gri renkli bir duvar ilerliyordu yol boyunca. Duvar, üstünde taş kürelerin bulunduğu kare biçiminde iki taştan oluşan kapının önünde bitti.

Magnus arabayı bu girişten soktu ve Tory'yı zevkten çığlık attıracak kadar güzel manzaralı bir parka girdiler. Araba olda ağır ağır ilerlerken Tory sessizce oturuyor, bu denli güzel bir bahçe oluşturabilmek için yapılan planlamanın ve harcanan emeğin ne kadar övgüye değer olduğunu düşünüyordu.

Yanından geçtikleri mavi suların titreştiği bir gölcüğün içinde, iki kuğu ağır ağır dolanıyordu. Kar topları adıyla da bilinen muhteşem poinsettialar, kar tanelerine benzeyen goncalarıyla havuzun çevresini dolanmışlardı. Birbirleriyle çelişen renkleriyle yüzlerce çiçek, doğal ortamlarında büyüyormuş gibi sarmıştı ortalığı.

Yol, havuzu geride bırakıp, dev lale ağaçlarının ortasında, Georgia stili muhteşem bir eve ulaşıyordu. Ön kapının önündeki çatı uzantısını dört beyaz sütun tutuyor, kapının üstündeki

pencereleri örümcek ağı gibi işlenmiş bir cam süslüyordu. Verandaya çıkan geniş merdivenlerin iki yanında içinde pembe begonviller, kırmızı begonyalar ve nefis pembe orkidelerin bulunduğu büyük toprak vazolar vardı.

Carla dışarı fırladığında Magnus daha tam olarak durdurmamıştı bile arabayı. Kız kapıyı hızla çarpıp merdivenleri koşarak tırmandı ve evin içinde kayboldu.

<<Eh, geldik işte,>> dei Magnus. <<Evimiz burası. Şu, daha önce bahsettiğimiz Sir Jeffrey için yapılmış yönetmen lojmanı. Gördüğün gibi Carla ve benim için çok büyük bir yer. O yüzden odaların birinde senin kalacak olmandan memnunum. Sana kalacak başka bir yer ayarlayamadım. Botanikçiler ve bahçıvanlar için yapılmış tüm öteki bungalolar dolu ve bunun dışında kalabilecek tek yer de sekiz kilometre ötedeki Port Anne'de. Sanırım içeri girip, banyo yapmak üstüne değiştirmek hoşuna gidecek.>>

<<Evet, evet. Daha önce böyle yapış yapış kaldığımı hiç hatırlamıyorum.>>

<<İklime alışman için bir süre gerekecek. Bence sen hemen iyice dinlenmelisin. Güneş battığında yeniden konuşuruz. Sana anlatacak o kadar çok şeyim var ki, Tory. Şu kitabım hakkında...>>

Geniş merdivenlerden yukarıya çıktılar, kapıdan geçip, saçlarını tepesinde topuz yapmış bir kadının onları beklediği yüksek tavanlı bir hole girdiler. Magnus kadını Tiry'ye tanıştırdı. Eve bakan bu kadının adı Mrs. Dunnet'ti. Tertemiz beyaz şort giymiş, esmer derili gülümser yüzlü bir oğlan ortaya çıkıp, Mrs. Dunnet'ten aldığı emirler üzerine Tory'nin bavullarını yüklenip holdeki geniş merdivenlerden taşımaya başladı.

Tory, Mrs. Dunnet'le birlikte oğlanı izleyerek merdivenlerden çıkıp tahta döşeli koridora girdi. Kapalı duran birkaç kapıyı geçip, açık olan bir kapıdan içeri girdiler. Minicik balkonlara açılan iki büyük pencerede Firuze rengi perelerin bulunduğu, yeşil badanalı büyük ve sevimli bir odaydı.

Mrs. Dunnet'le olan çıkıp, kapı arkalarından kapanınca, en sonunda yalnız kalabilmiş olan Tory beyaz ayakkabılarını fırlatıp, böyle sıcak bir günde hiçbir şekilde giyilmemesi gereken naylon çoraplarını çıkardıktan sonra, sırtüstü yatağa uzandı. Ellerini başının altına alıp tavana bakmaya başladı. Yapraklar ve çiçeklerle süslü tavan bezemeleri İngiltere'deki her hangi bir evde rastlanabilecek güzelliktedirler.

Ama İngiltere'de değil, bu adadaydı bu ev, kendisinde işte buradaydı. İngiltere çok uzaklardaydı ve ailesi, ana babası, erkek kardeşi George, Kız kardeşi Robina da öyle. Hem annesi, hem de erkek kardeşi bu maceraya atılmasına karşı çıkmışlardı ve neden öyle yaptıklarını da biliyordu. İkisi de babası olabilecek yaşta bir adam için kendisinin gülünç duruma düşürdüğüne inanıyorlardı.

<<Nasıl bir adam bu Magnus Jarrold?>> diye sormuştu George. Magnus'un kendisine önerdiği işi söylediği zaman.

<<İşte, kırk beş yaşlarında, daha gençmiş gibi duran, uzun boylu, ince yapılı, kızıl saçlı mavi gözlü...>>

<<Gözlüklü, çarpık dizli,>> diye girmişti araya George dalga geçerek. <<Fiziği nasıl demek istemedim, onda seni çeken nedir diye sordum. Bayağı üstüne düşüyorsun değil mi adamın?>>

<<Öyle mi?>> diye karşı çıkmaya çalışmıştı Tory güçsüzce.

<<Beni kandıramazsın,>> diye cevaplamıştı yirmi yıldır dostu ve sırdaşı olan kardeşi. <<O Mektubu aldığıında gözlerinin nasıl parladığını kendin görmeliydin. Üniversite bursunu kazandığın günden beri öyle sevinçli olduğunu görmemiştin.>>

<<Ne yani. Uzak bir tropik adaya gidip orda saygı duyduğun bir adamla çalışmak için bir öneri alsan, sen de sevinmez miydin?>> diye savunmuştu kendisini Tory.

<<Elbette sevinirdim, ama yüzümün kızaracağını hiç sanmam,>> diye gülmüştü George. <<İş için gidiyor değilsin sen. Magnus Jarrold'a düşkünlüğün yüzünden gidiyorsun.>>

<<O yüzden gitmiyorum. O türlü şeyler için yaşlı sayılırım artık.>> diye atılmıştı. <<Bak George, ben seni daha akıllı sanırdım. Gerçekleri öğrenmeden böyle sonuçlara varman oldukça garip.>>

<<Bana da gerçeğe oldukça yaklaştım gibi geliyor,>> diye sırtmıştı kardeşi. <<Sonra, son zamanlarda kızların babaları yaşlarında erkeklere aşık olmaları da moda, öyle değil mi?>>

<<Magnus babam yaşında...>> diye başlamıştı konuşmaya, sonra susup hızlı bir hesap yapmıştı kafasından. <<Magnus benden tam yirmi iki yaş büyük,>> diye kabul etmişti açık yüreklilikle.

<<Gördün mü?>>

Annesinin yaklaşımı çok daha ciddi ve pratikti.

<<Karayip adaları çok uzak buradan. Oralarda hasta olduğunu düşün?>> demişti.

<<Evden ayrılıp üniversiteye gittim ve kendimi idare ettim oralarda. Burada da bir yıldır çalışıyorum. Gerçekten anne, böyle konuştuğunu duyan da küçük bir çocukmuşum gibi sanır beni.>>

Pamela Latham kızına zeka dolu gözlerle bakmış ve sessizce konuşmuştu. <<Sorunda orda ya. Belli bir ilişki biçimini kimi açıdan gereği gibi yürütebileceğini sanmıyorum.>>

<Ne demek istiyorsun?>> diye eklemişti Tory.

<<Şunu demek istiyorum şekerim. Bu zamanda bu yaştaki bir kadın için şaşılacak derecede saf, sevimli ve inatçısın. Sanırım, bitkiler insanlardan daha çok ilgilendiriyor seni. Bu adama ilişkin bilgilerin neredeyse yok gibi, ama sen yine de onun evinde kalabileceğini düşünüyorsun.>>

<<Onun hakkında bildiğim çok şey var! Akıllı ve nazik olduğunu biliyorum, üstelik bana bildiklerimin çoğunu öğretten o. Konusunu iyi bilen, mükemmel bir öğretmen olduğunu da biliyorum.>>

<<Evli mi?>> Pamela'nın karalı bir sesle sorduğu soru, Tory'nin Magnus'un nitelikleri hakkındaki nutkunu yarıda kesmişti.

<<Bil... bilmiyorum,>> diye kekelemişti Tory. <<Evli birine benzemiyor.>>

<<İşte buyrun,>> dedi, dünya işlerinden iyi anlayan Pamela. <<Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorsun.>>

<<Önemli olan her şeyi biliyorum,>> demişti Tory inatla. <<Üstelik evli olup olmaması da beni hiç ilgilendirmiyor. Airouna'ya adamın yanına çalışmaya gidiyorum. Kaçıramayacağım bir

fırsat bu, sen de beni gitmekten alıkoyamazsın.>>

<<Biliyorum bunu,>> diye içini çekmişti Pamela. <<Üstelik hoşuna giden herkese inatçı bir güven duyan birisi olduğunu da biliyorum. Umarım canını sıkacak bir şey olmaz. O pırıltılı zırhın içindeki şövalyen, çürük bir adam çıkmaz umarım.>>

Tory gözünü kırptı. Tavandaki süsler birden bulanıklaşvermişti. Elini gözlerine götüren Tory , yaş içinde olduklarını gördü şaşkınlıkla. Ne kadar da haklı çıkmıştı annesi. Magnus ya evli, ya da bir zamanlar evli olan biriydi. Carla'ydı bunun kanıtı.

Öyleyken bunu kendisine söylememiştir hiçbir zaman. Söylenecek fırsatları bulamamış da değildi. Magnus tam gün çalışan bir profesör yardımcısıyken, üniversitedeki laboratuvarında saatlerce çalışmışlardı birlikte. Mikroskopların tepesinde dikilmişler, örnekleri incelemişler, gözlemlerini karşılaştırmışlar, bitki soy çekimi üzerine deneyler yapmışlardı. Magnus kendisini üniversitenin yakınlarındaki , ev işi çörekler ve kekler yapan alçak tavanlı kahveye bile götürmüştü çay içmeye.

İşte o ikisinin de ilgisini çeken bilim dalı üzerine saatlerce konuşmaları sırasında tutulmuştu adama. Magnus Airouna Botanik Bahçeleri'nin yönetmenliğini kabul edip gittiğinde çok üzülmüştü. Sonra adam son sınıf öğrencilerine adada yaptığı işleri anlatmak için geri döndüğünde son derece mutlu olmuştu. Onu öteki öğrencilerden ayırıp Airouna!da onunla birlikte çalışıp Karayip bitkileri hakkında yazmayı düşündüğü kitaba yardımcı olmayı düşünüp düşünmeyeceğini sorduğu zaman da, dünyada undan büyük mutluluk olamayacağını sanmıştı.

Böylece buraya gelmişti. Şimdi yatağına sırtüstü yatıp, insanın umut içinde yolculuk etmesinin, gideceği yere varmasından daha mutluluk verici olduğunu anlatan eski atasözünü doğru olup olmadığını düşünüyordu. Adanın düşünebileceğinden çok daha güzel, Magnus'unda eskiden tanıdığı adam olmasına karşın, gelir gelmez Carla ile karşılaşması tüm mutluluğunu silip atmıştı. Bu evin içinde tanışacağı bir kadının daha, Mrs. Magnus Jarrold'un da olabileceği düşüncesi aklından gitmiyordu bir türlü.

İkinci Bölüm

Düşündüklerinden canı sıkılmış olarak yatağın içinden kalktı oturdu Tory. Temel olarak pratik bir kişiliği olduğu için, öyle uzun uzun duyduklarını tahlil etmeye alışkın değildi. Oturup düşünmektense, bir şeyler yapmayı tercih ederdi her zaman. İçinin biraz önceki yumuşaması yorgunluktan başka bir şey değildi. Kısa bir süre içinde böyle uzun bir yolculuk yapmak sinirlerini zayıflatmıştı.

Sonra yine, düşünmeye başladı. Ne olmuştu yani Magnus evliyse? Yine onunla birlikte çalışabilir, onu uzaktan ve platonik bir sevgiyle sevebilirdi. Zaten adam kendisiyle başka türlü bir ilişki istediğini belli etmemişti ki hiç. Eğer gerçekten bir Mrs. Jarrold varsa, kalkmalı ve onunla tanışmaya hazırlanmak için bavullarını açıp elbiselerini çıkarmalıydı.

Yataktan fırlayan Tory, bavullarını açmaya koyuldu.

Elbiselerini yerine asmak tam yarım saatini aldı. Bu işi bitirdikten sonra banyoyu aradı. Odanın bir köşesinde kapının özel bir banyoya açıldığını sevinerek gördü. Çok modern, yeşil çiniyle kaplı ve gömme küveti olan bir banyoydu bu. Ancak pek kullanışlı değildi. Suyun basıncı her an değişiyordu. Zaman zaman fişkirir gibi akıyor, zaman zamansa su gelmiyordu bile.

Sonunda temizlenmiş ve dinlenmiş olarak, uzun sarı saçları pırıl pırıl, mavi uzun elbisesini giyip aşağıya, Magnus'un karısı gerçeğiyle karşılaşmaya indi.

Ama Magnus'u evin arkasındaki terasta bulduğunda, adam tek başına, beyaz kamışlardan yapılmış bir koltukta oturuyor, koyu mavi tepelerin ardından batmakta olan güneşi seyrediyordu. Tory'nin geldiğini görünce ayağa kalktı ve oturması için başka bir koltuk gösterdi.

<<Lütfen otur, Tory... Korkarım Carla'nın canı sıkkın ve yemeğe gelmeyecek Sana Mrs. Dunnet'in meyve punçundan ikram edeyim. Güneşin batışını seyretmek için mükemmel.>>

Kocaman kristal bir kaseden, ince uzun bir bardağa altın renkli bir içki döküp, içine buz parçaları attıktan sonra, bardağın kenarını bir dilim portakalla süsledi.

Bardağı Tory'ye verip yerine oturdu ve kendi kadehin kaldırdı.

<<Güzel bir işbirliğinin şerefine,>> dedi gözleri parlayarak. <<Birkaç ay içinde başarılı ve verimli bir çalışma içerisine gireceğimizden eminim. Odanı nasıl buldun?>>

<<Çok rahat ve özenle döşenmiş, sıcak suyla sorunlarım olduysa da...>> dedi ve kadehini kaldırdı. Tanımadığı kokularla dolu, çok nefis bir içkiydi.

<<Hindistan cevizi suyu,>> dedi Magnus. Kızın içkisini içişini seyretmiş ve yüzündeki şaşkın ifadeyi görmüştü. <<Adaların susuzluğu gidermek için en iyi içkisi. Suyumuza gelince, korkarım bu alışmak zorunda olduğun bir şey. dışarıda tropik bir fırtına sürerken , suların hiç akmadığına çok kereler şahit olmuşumdur. Elektrik de benzeri şekilde sık sık kesilir. Ancak burada yaşamının avantajlarının bunlardan kat kat fazla olduğunu göreceksin

sanırım. İyi insanlarla dolu güzel adadır. Yemekleri de iyidir. Mrs. Dunnet mükemmel bir aşçıdır.>>

Karısından söz etmemiști şimdiye kadar. En iyisi açıkça sormaktı herhalde.

<<Magnus, şey, ben... Carla'yla tanışmak şaşırtıcı oldu benim için. Senin... şey... evli olduğunu... bilmiyordum.>> diyebildi sonunda. Kekelemiști ama söyleyebilmişti işte.

<<Ya...>> Magnus kadehinde kalanları inceliyor ve kaşlarını çatıyordu şimdi. Işığın hızla çekilmesine karşın, Tory adamın yüzünde endişeli bir ifade bulunduğunu görebiliyordu. <<Evet, şey...eee... bu, insanın seminerde öğrencileriyle tartışacağı bir konu değil,>> dedi alçak bir sesle.

<<Attığı ok hedefini bulmuştu.Tory adamın kendisi için neler düşündüğünü anlamanın şokuyla titredi. Seminerlerine katılan herhangi bir öğrenciden başka bir şey değildi kendisi.

<<Karın... karın burada mı?>> diyebildi sonunda.

<<Hayır, o...>> Cümlesinin yarıda kesip, içkisinden uzun bir yudum aldı Magnus. Yüzündeki üzgün ifadeyi gören Tory, adamın karısı ölmüş olduğu için konuşmanın zor geldiğini düşündü ve bu düşüncenin kendi acısını hiç olmazsa biraz azalttığını hayretle gördü.

<<Lütfen başka bir şey söyleme,>> dedi alçak bir sesle. <<Sanırım anladım.>>

Magnus ona bakmak için başını çevirdi. Hızla batan tropik güneşi ortadan kaybolmuştu ama, arkalarındaki odada yanan lambaların ışığında adamın kendisine gülümsediğini gördü Tory.

<<Rahatlattı bu beni.>> dedi ve öne doğru eğilip Tory'nin elini avuçlarının içine aldı. <<Zaten senin çok anlayışlı birisi olduğunu düşünmüşümdür hep. O yüzden bana yardım etmeni isteyeceğim. Carla son beş yılını İngiltere'de bir yatılı okulda geçirdi., geçen haziran okulu bitti ve yanıma geldi. Ama ben onunla nasıl ilgileneceğimi pek bilmiyorum. Geldiğinden beri ne yapacağımı bilemedim.>>

Üzgün üzgün iç geçirdi ve Tory'nin kalbi sıkışır gibi oldu. Ne kadar isterdi Magnus'un sorunlarını çözmeyi, ona yardımcı olabilmeyi! <<Açık söylemek gerekirse.>> diye devam etti Magnus.

<<Pek iyi bir baba değilim ben. alışmalarına fazla gmlyorum. Genç kızlarla ilgilenmeye gelince, o konuda bildiğim çok Şey yok. Carla'nın benim ona verdiğimden çok daha fazla bir ilgiye ihtiyacı var.>>

<<Benim nasıl yardım edebileceğimi dşnyordun?>> dedi Tory korkusuzca. Kendisini bir kez daha zor, durumda olduğunu anladığı bu adama bütün yüreğiyle adamaya karar vermişti.

<<Tam emin değilim,>> dedi adam umutsuz bir gülüşle. <<Sen ne yapacağını bilirsin diye dşnyordum. Ona ablasıymış gibi akıl verebilirsin, halam gibi kendisinden yaşlı birisiyle ilgilenmesinin kötü sonuçlar doğurabileceğini anlatırsın diye dşnyordum.>>

Tory eli Magnus'un ellerinin içinde, hiç kımıldaman oturuyordu. Durumun gülünçlüğü dikkatinden kaçmamıştı. İşte, Magnus kızını kendi düştüğü duruma düşmemesi için uyarmasını istiyordu ondan. Bu arada Tory'nin de kendisinden büyük bir adama karşı ilgi duyduğunun farkında bile değildi elbette.

<<Son zamanlarda kızların kendilerinden yaşlı insanlara aşık olmaları modası var. Kardeşi George'un alaycı konuşması beyinde Şimşek gibi aktı. Ellerini Magnus'un ellerinden çekip geriye yaslandı ve ikisinden bir yudum aldı.

<<Sessizsin,>> dedi Magnus. zok Şey mi istedim senden? Sanırım başından beri buraya geldiğin zaman Carla konusunda bana yardım edeceğinden emin gibiydim. Ama yine de çok mteşekkiri olurum sana, bunu yaparsan. Belki belli bir eğitim önerirsin ona. Hayatta ne yapacağına ilişkin hiçbir düşüncesi yok gibi. Benim anladığım kadarıyla, ilgilendiği tek Şey eğlenmek ve eğlenceyi de Halam'ın yerinde bulabiliyor bu koca adada. İşin en kötü yanı da adamın onu oraya davet etmekte hiç tereddüt göstermemesi.>>

<<hayır çok Şey istemedim benden. Elimden geleni yaparım.>> diye hızla cevap verdi Tory. <<Ama Carla'nın oraya gitmesi konusunda Mr. Hallam'ın kendisiyle konuşmayı düşündün m hiç? Belki damla konuşup düşündüklerini söylesen, çağırmaz artık.>>

<<Bunu düşündüm, ama her seferinde vazgeçtim bu fikirden.>>

<<Neden?>> Tıry kulaklarına inanamıyordu. Çocuğunu kötü bir biçimde etkilediğine inandığı birisine gidip düşüncelerini söylemek bir babanın en doğal hakkıydı.

<<Adamla şöyle bir tanıştın.>> diye cevap verdi Magnus. <<Ama nasıl bir adam olduğunu biliyorsun sayılır. O yüzden ona gidip lütfen kızımı seninle birlikte olması için çağırma desem ne olacağını tahmin edebilirsin. Yüzüme güler adam.>>

Tory adamın yüzüne şaşkınlıkla baktı. Arkasındaki odadan gelen altın sarısı ışığın altında yüzü oldukça aydınlıktı ve Tory orada duyarlılık değil, güçsüzlük gördü ilk kez. Evet, Deniz Hallam'ın yapacağı bir espri Magnus'un ürküp sinmesine yol açabilirdi.

Ama kendisi ürkmeyecekti. O bu entelektüel adamdan çok daha güçlüydü ve bu gücünü kullanarak Deniz'i alt edecekti. Aslında yat limanı işleten bu korsanla söz düellosuna girmek hoşuna gitmiyor da değildi. Adam ilk karşılaşmalarında kendisine üstün gelmeyi başarabilmişti. Onu dar kafalı ve tutucu bir kız olarak göstermeyi başarmış, böylece Tory'ye, adama iyi bir ders verme hırsını aşılamaştı.

<<Belki gidip adamla konuşmam iyi olur,>> diye mırıldandı.

<<Tanrı aşkına, hayır!>> diye bağırdı Magnus. <<Senin öyle bir duruma düşmeni istemem.>>

<<Ama belki işe yarardı. Belki de senin Carla hakkında ne kadar endişeli olduğunun farkında değil adam.>>

<<Farkında olsa sanki umurunda mı olacak sanıyordun?>> diye karşı koydu Magnus. <<Olmaz canım. Halam başkasının duygularını önemseyecek adam değildir. Sert biridir ve onun konuşmak yapacağımız son şey olmalı. Neyse, şimdi gidip bir şeyler yiyelim de, bu sorunu unutalım. Sana burada yardımcı botanikçi olarak üzerine düşecek görevlerden söz etmek istiyorum.>>

Tory'nin günlük çalışmalara alışması bir ay aldı. Bu bir ay içinde adayı bir boydan bir boya gezdi. Önce rüzgar yönündeki karayolundan gidip, siyah kumların bulunduğu kumsalları, şekerkamışı ekilmiş tarlaları ve o kocaman volkanik dağın eteklerinde otlayan sığırları gördü.

Başka bir seferinde aksi yöne gidip, ormana kaplı bölgeleri, muz plantasyonlarını görüp, uykulu balıkçı köylerinin içinden geçip, yine dağın eteklerine ulaştı.

Tüm bu çalışmaların arasında Carla ile ilgilenecek çok az zaman bulmuştu, ama yine de elinden geleni yaptı. Ancak boş bakışlar, ilgisiz susmalar ve kaba karşı çıkışlardan öte bir tepki görmedi Carla'dan. Kızının işbirliğinden uzak bu davranışları hakkında Magnus'a tek kelime söylemedi. Magnus'un kızıp kızının üstüne gitmesinden ve Carla'nın kendisinden bütün bütüne uzaklaşmasından korkuyordu.

Kızın yat limanına gitmekten elini eteğini çektiğini düşünmeye başlamıştı ki, Carla ile bir sabah erken saatlerde karşılaşması bu konuda yanıldığını gösterdi ona. Gece uyanıvermiş, sonra da uyuyamamıştı. Bir süre okursa uykusunun geleceğini düşünüp aşağıya inerek Magnus'un kitaplığından bir roman seçmeye karar verdi. Çalışma odasının ışığını söndürüp ay ışığıyla aydınlanmış hole çıkmıştı ki, ön kapının hızla itilmesinin çıkardığı ses, yerine mihladı onu. Kapı açıldı ve bir gölge içeri girip, kapıyı kapamaya başladı.

Carla'nın ince vücudunu tanıyan Tory koridorun ışığını açtı.

<<Bu saate kadar nerelerdeydin?>> diye sordu.

Carla telaşla döndü. Mavi keten pantolon ve basit bir tişört giymişti. Kapkara saçlarında ışıklar parlıyordu. Şaşkınlığı geçer geçmez bakışları öfke doldu. Dolgun kırmızı dudakları öfkeyle büzüldü.

<<Sana niye cevap vereyim? Üstümde hiçbir yetkin yok,>> diye karşı koydu.

<<Belki yok, ama yine de ne yaptığını ve niye yaptığını öğrenmek ilgimi çekiyor,>> diye cevap verdi Tory sakin bir tavırla. <<Senin bu saatte eve dönmen biraz garip değil mi? Bu saatte yatakta olman gerekirdi.>>

<<Her halde gidip babama yetiştireceksin hemen?>> dedi Carla.

<<Hiç de gerekli değil bu. Carla, söyle bana, kaç kez babanı 'yatmaya gidiyorum' diye kandırıp dışarı çıktın?>>

<<Çok değil. Yalnızca parti olduğu zaman.>>

<<ne biçim bir parti? Nerde?>>
<<Yat limanında. Yat kiralayan insanlar, ülkeye dönmeden önce bir parti verirler zaman zaman.>>

<<Sen de davet ediliyor musun?>>
<<Pek deil... Ama eğer oradaysam ve yeterince dolanmışsam ortalarda, Denizil 'kalsana' diyor, ben de kalıyorum.>>

Tory kıza o yat limanı yöneticisinin her dediğini yapmamasını anlatabilmek için bir yol ararken üst dudağını çiğniyordu dişleriyle.

<<Bak Carla, bu yaptığın doğru değil, görmüyor musun bunu?>> diye başladı.
<<Neresi yanlış bunun?>>
<<Her şeyden önce babanı kandırıyorsun.>>
<<Ne olmuş?>> Kız omuzlarını silkti. <<Sende çok iyi biliyorsun ki, gitmek için izin istesem, vermez.>>

Tory yutkundu. Bu kızla uğraşmak kolay olmayacaktı. Çok katı bir kızdı.
<<Daha dikkatli olmalısın,>> dedi <<Denzil halam gibi bir adamın söylediği her şeyi yapmamalısın. Senden yararlanmaya kalkabilir.>>
Carla bilmiş bilmiş gülümsedi.
<<Keşke kalksa,>> dedi birden.
<<Bunu demek istemedin sanırım,>> dedi Tory kızın açık sözlülüğüne şaşırılmış bir halde.
<<Aynen öyle söylemek istedim.>>
<<Ama senden çok yaşlı bu adam,>> diye karşı koydu Tory.
<<Otuz dört yaşında! Benim yaşımın iki katı. Peki babam senden kaç yaş büyük? Sanırım aynı oranda. Tam bana böyle akıllar verebilecek birisin sen de ha!>>

Tory son bir ay içinde yaşadığı güvenli dünyanın, mikroskoplar, bahçeler ve botanik terimleriyle dolu dünyasının bir anda yıkıldığını duyar gibi oldu. Korunduğu duvarlar yıkılmış, her türlü saldırıya açık, ortada kalakalmış gibiydi.
<<Ne demek istiyorsun?>> diyebilirdi ancak.
<<Denzil'den hoşlandığımı sanıyorsun sen,>> dedi Carla acımasızca. <<Evet, hoşlanıyorum, çünkü büyük, güçlü ve anlayışlı olduğu kadar, birlikte olması eğlendirici bir adam.>> Sesi bir an titredi, ama Carla duygularını bastırmak için dudaklarını ısırıdıktan sonra devam etti konuşmaya.>> Ama ben ondan, senin babamdan hoşlandığının yarısı kadar bile hoşlanmıyorum. O yüzden kendi öğüdünüzü kendiniz tutmalısınız ulu Miss Latham. Tutmalısınız ki, babam sizden yararlanmaya

kalkmasın.>>

İçinden geçenleri söylemiş olan Carla, dönerek tahta döşemelerde çıkardığı gürültüye aldırış etmeden koşarak çıktı merdivenleri. Odasının kapısı gürültüyle açıldı, kandı. Sesler kesildi sonra.

Kızın söyledikleriyle rahatsız olmaktan öte,sarsılmış olan Tory, odasına çıkıp yatağa uzandı. Biraz okumayı denedi, ama başaramadı. Carla'nın sözleri beyinde uğulduyordu. Kız kendisine verdiği öğütleri dinlememek için, saldırıya geçmiş ve bunda da etkili olmuştu. Aslında Tory, Magnus'un kendisinden yararlanmayı düşünemeyeceğini çok iyi biliyordu. Denizil'se kendisine ilgi gösteren her kadından yararlanmayı düşünebilecek bir adamdı. Aslında önemli olan bunlar değil, Carla'nın Magnus'a karşı duygularını anlayabilmiş olmasıydı. Eğer o anlamışsa, herkes anlayabilirdi.

Ertesi gün Magnus Martinik adası Botanik Bahçeleri müdürünün daveti üzerine birkaç günlüğüne oraya gideceğini bildirdi.

<<Carla'ya söyledim bunu, ben yokken iyi bir kız olmaya söz verdi.>> dedi. <<Sizin aranız nasıl?>>

Anlaşılan, yemek masasında Carla ile aralarındaki gerginliğin farkına bile varmamıştı. Tory bir an şimşek gibi geliveren bir sezgiyle, Magnus'un işine gelmeyen hiçbir şeyin farkına varmadığını sezdi. Tıpkı bir deve kuşu gibiydi adam, hayatın tatsız yönlerini başını kuma gömerek görmemeyi tercih ediyordu.

Sonra bu gözlemin yanlış olduğunu düşünmeye çalıştı. Öyle iyi ve düşünceli olarak tanımıştı ki Magnus'u, Hakkında bunları düşünmekle haksızlık ettiğini sandı.

<<Tam istediğim gibi değil,>> diye cevap verdi.<<Karin hakkında kişisel bir soru sorsam kızarmısın?>>

<<Rita hakkında mı?>> Sesi şaşkıncı adamın.

<<Yo, kızmam, sor.>>

<<Carla ona benziyor mu?>>

<<Evet, Rita'nın esmerliğini almış, ama onun kadar güzel değil.>>

<<Peki,, duygusal olarak?>>

Adam birden cevap vermedi. Aralarında oluşan sessizlikte kurbağaların sesini, yaprakların hışırtısını duyabiliyordu Tory. Magnus karısından söz etmek kendisine acı veriyormuş gibi ağır ağır konuştu.

<<Evet, duygusal olarak da benziyor. Çocuk için üzülmem de bu yüzden aslında. Hallam'ın onun kalbini kırıp bir köşeye atmasından öyle korkuyorum ki, Rita'yı da kırmışlardı öyle. Anlıyor musun Tory, onunla tanıştığımızda dünyanın en kötü adamıyla evliydi ve terk edilmişti.>>

<<Ever, anladım,>> diye fısıldadı Tory.
<<Anlattığın için teşekkür ederim.>>

Bu öğrendikleri aklında odasına çekildi ve üstünde düşünmeye başladı. Magnus hakkındaki fikirleri doğrulanıyordu. Magnus üzüntü içinde bir kadın tarafından tuzağa düşürülüp evlenmeye mecbur edilebilecek türden bir erkekti.

Ertesi gün adayı terk etti magnus. Carla'nın ortalarda görünmediğini fark etmesi için üç gün geçmesi gerekti Tory'nin. Kızın nerelerde olduğunu Mrs. Dunnet'e sormaya mecbur kaldı.

<<iyi kız değil o,>> dedi kadıncağız kahverengi gözlerini devirerek. <<Dünden beri eve uğramadı.>>
<<Nereye gittiğini biliyor musun?>>
<<Sanırım o yat limanında geçirdi geceyi, hanımcığım.>>
<<O zaman oraya gidip geri getiririm onu,>> dedi Tory kararlılıkla. Son şansını kullanıp Denzil Hallam'ı kendi çöplüğünde ziyaret edip, Carla'ya fazla cesaret vermemesini söylemesinin zamanı gelmişti artık.

Magnus'un ona kullanması için verdiği krem rengi arabaya binip gitti. Yat limanından içeriye girdiği zaman, büro binasının yanında birkaç arabanın durduğunu gördü. Mavi renkli cipte oradaydı.

Ancak limandaki yelkenlerin direklerini görür görmez, geçmişe özlemle doldu içi. Gidip onlara bakmalıydı. George'la yarış tekneleriyle denize açılmayalı iki ay olmuştu, ama şu ana kadar yelken kullanma ve teknelerle haşır neşir olmayı ne kadar özlediğinin farkına varmamıştı.

İskelenin sonuna vardığında, küçük fiberglas teknelerin bağlı olduğunu gördü. İnce pırl pırl direkleri vardı, çok hızlı ve canlı tekneler olmalıydılar. Şimdi onlardan birinde olmak ne güzel olurdu. Mavi sularda, saçları rüzgarda dalgalanıyor, yüzüne denizin serin suları çarpıyor gibi oldu bir an...

<<Demek yanılmamışım, güzel botanikçi bizi ziyarete gelmiş,>> dedi bir ses arkasından. Döndüğünde Denzil Hallam'ı gördü.

Koltuk değneksiz, kahverengi şortunun ortaya koyduğu güçlü, koyu derili bacaklarıyla, göğsüne kadar açık atletiyile temiz ve etkileyiciydi. Beyaz denizci kepinin altından bakan sert gözleri, gülümsemeden gözden geçirdi Tory'yi. Düşmanca tavırları kendisini belli ediyordu. Tıy dikkatli davranmaya karar verdi. <<Niye geldin buraya?>> diye sordu adam soğuk soğuk.

<<teknelere bakıyordum,>>> dedi Tory kendiliğinden. Carla konusunu açmanın zamanı değildi. Adamla bir tür iletişim kurmayı başardıktan sonra sorabilirdi Carla'yı. << Kiralıyor musunuz bunları?>> <<Evet, saati dört dolara,>> diye cevap verdi adam. <<Ama yalnızca yelken kullanmasını bilenlere kiralarım.>> <<Kendimi bildim bileli yelken kullanırım ben,>> dedi Tory. <<Sen iki kişilikleri kullanmışsındır, bunlar tek kişilik,>> dedi adam. <<Daha açılmadan alabora olursun bu rüzgarda.>> <<Olmam,>> diye haykırdı Tory. <<Eğer inanmıyorsan, birini kirala da sana göstereyim.>>

Gözlerini kısarak seyretti adam onu bir süre, sonra omuzlarını silkti. <<Olur birini göndereyim de yelkeni ayarlasın,>> dedi ve gitmek için döndü. <<Sen de beni sağlam toprağa basarak izleyeceksin herhalde.>> Tory'nin sesi meydan okuyarak çınladı. <<Olmaz öyle şey. Seninle şu portakal renkli şamandıraya kadar yarışabilirim. Bahse girerim ki, senin kadar iyi bir denizci olduğumu kaul etmek zorunda kalacaksın.>>

Halam hızla döndü Tory'ye doğru, gözlerini daha da kısılmıştı.

<<Demek ateşle oynamaktan hoşlanıyorsun, öyle mi Victoria?>> diye havlar gibi konuştu. <<Üstelik bende meydan okumalara dayanmam. Tamam, tekneyi kiralayabilirsin. Ama uyarırım seni, ıslanacaksın. Şu güzelim pantolonlar tuzlu suya dayanabilir mi, yoksa şort bulayım mı sana?>>

Kendisine meydan okumasını kabullendiği için

heyecanlanan Tory beyaz pantolonlarına baktı.
Bunları berbat etmek aptallıktı.

<<Bana göre şortun varmı?>> dedi.

<<Elbette, kız arkadaşlarım her zaman elbiselerini burada unuturlar. Sanırım yine gelmek için iyi bir bahane oluyor,>> diye konuştu kıskırtırcasına.

<<Binanın içinde bir soyunma odası var. Oraya getiririm bir tane.>>

Getirdiği şort kot pantolondan kesilerek yapılmıştı, ama tıpatıp uydu Tory'ye. Hallam'ın gözleri kekindi ve kendisine uyacak şortu seçmekte yanılmamıştı. Kendisini ziyaret ettikten sonra elbiselerini bırakan kızlardan söz ederken ne kadar nefret etmişti adamdan. Geceyi onunla birlikte geçirdiklerini ima etmeye çalışıyordu. Yelken kullanmayı böyle çok istemese, bu adamla aynı yatağı paylaşmış bir kadının giydiği şortu dünyada giymezdi.

Adamı teknelerin bağlı olduğu yerde kendisini beklerken buldu. Josh diye tanıştırdığı kocaman kara derili bir adamla konuşuyordu. Josh kendisini yerlilerin dost tavırlarıyla selamladı.

Denzil de kılığını değiştirmişti ve şimdi yıpranmış kot kumaşından şort giymiş, üstüne ince kısa kollu keten bir tişört çekmişti. Giydikleri fiziğinin güçlülüğünü daha da ortaya çıkarıyordu. Denzil'in bakışları Tory'nin giydiği şorta kaydı, sonra adaya geldiğinden beri altın bir renge dönüşmüş çıplak bacaklarına.

<<Şort tam uymuş,>> diye konuştu.<< Ayakkabıları ne yapacaksın?>>

<<Çıplak ayakla yelken kullanırım.>>

<<Oldu şimdi yarışa dönelim. Şu ilerdeki büyük motorlu tekneyi görüyor musun? O bu dubanın sonundaki bayrak direğiyle aynı hizada. Yarışın başlama noktası o olacak. Josh tabancayı ateşleyince başlayacağız, çizgiyi ilk geçen yarışçı kazanmış olacak. Hangi tekneyi alırsın?>>

İki teknenin de yelkenleri takılmıştı ve ürperen terilen yelkenler tembeler tembeler titreşiyorlardı. Tory sarı tekneyi seçti ve içine atladı. Tek yelken bumbaya bağlı değildi. Kama tahtası aşağıya indirilmişti. Tory yukarı kolaylıkla kaldırıp kaldıramayacağını denemek için asıldı tahtaya. Josh'a bakarak gitmeye hazır olduğunu belirtti. Adam tekneyi çözüp ileri itti.

Tory teknesini başlama noktasına doğru yöneltti. Denzil'in mavi teknesi hala bağlıydı. Rüzgar yelkeni

doldurdu, küçük tekne hafifçe yana yattı, Tory ağırlığını öbür yana verdi. Rüzgarın hızı daha da artınca, tekne daha fazla eğildi yana. Tory sağa tarafa doğru daha da eğildi, yelkenin iplerinin bileğine dolamış, aşağıya düşmemek içinse ayaklarını teknenin dibindeki naylon iplere sarmıştı.

Bomm, diye patladı tabanca ve başlama çizgisini ilk geçen Tory oldu. Arkasından başka bir yelkenin gövdesini gören Tory, Denzil'in arayı hızla kapadığını gördü. Çevresine baktı ve Denzil'in teknesinin sivri burnunun hızla yanaştığını fark etti. Rüzgarını keserek önüne geçmeye çalışıyordu adam.

Denzil aynı şekilde iki kez geçmeye çalıştı onu ve ikisinde de engelledi Tory Denzil'i. Üçüncü denemesinde de başarısızlığa uğraması üzerine adam taktiğini değiştirdi ve tremolaya geçerek ondan uzaklaştı.

Tory adamın portakal renkli şamandıraya varmak için bir kez daha tremola yapması gerektiğini biliyordu. O zaman birbirlerine kesişen rotalara girecekler ve adamın önce geçme hakkı doğacaktı. Ama ondan daha hızlı gidebilirs, önüne geçebilirdi ancak.

Düşündüğünü yapmaya kararlı olarak, yelkenini gerdi ve eğilebildiği kadar eğildi öte yana. Teknenin yana yatmasına izin vermezse daha hızlı gideceğini biliyordu. Sular baştan aşağı ıslattı Tory'yi, ama bu yarışa kendini kaptırmış olan Tory umursamadı bile.

Yuvalak portakal renkli şamandıra kaynaşan suların üstünde top gibi oynaşıyordu. Tıry yelkeninin altından aceleyle baktı, bir sesin <<sancak!>> diye bağırdığını duydu. Öteki teknenin doğrudan üstüne geldiğini gördü. Denzil onun birkaç metre önünden geçerken memnuniyetle gülümsedi.

Hızla devam etti yoluna, şamandıraya doğru gitti, çevresini döndü ve bitiş çizgisine doğru ilerlemeye başladı. Yelkeni rüzgarla tam dolmuş iyice şişmişti.

Bundan sonraki birkaç dakika boyunca teknesinin daha hızlı gitmesi için aklına gelen her yöntemi denedi Tory. Yelkenleri çekip tekrar bıraktı, kama tahtasını yukarı çıkarıp teknenin sular üzerinde kaymasını sağladı. Giderek kendi ağırlığının daha hafif olması işine yaramaya başladı. Özellikle mavi tekneyle eşitlik sağladığı zaman.

Yan yana giden iki tekne suların üstünde uçuyor gibiydiler. Tory daha hızlı gidebilmek için bir deneme daha yaptı ve küçük tekne yaptığına uydu. Bitiş çizgisindeki dalgayı aşarken burnu havalara dikildi.

Bu başabaş finişin heyecanıyla coşan Tory kama tahtasını biraz indirdi ve iskeleye yanaşmak için yelkenini çekti. Rüzgarla dolan tekne iyice yana yatınca , alabora olmamak için öteki yana verdi ağırlığını Tory. omzunun üstünden arkasına bakıp mavi teknenin nerde olduğunu görmeye çalıştı. Rüzgar aniden kesilince tekne Tory'nin ağırlığıyla rüzgar tarafına doğru yattı, ters taraftan alabora oldu ve Tory^yi ılık suların içine fırlatıverdi.

Üstüne doğru gelen yelkeni tekmeleyen Tory, teknenin kıcından yüzerek dolandı. Teknenin altındaki kama tahtasının balık yüzgeci gibi çıktığını görünce yakalayıp üstüne çıktı yeniden. Ayakları teknenin içinde dolmuş sulara, dubaya doğru gitmeye başladı yeniden.

Josh tekneyi tutmak için orada hazırda ama, elini uzatıp çıkmasına yardım eden Denzil oldu.

<<İyyidin,>> diye kutladı onu Denzil.
<<Kim yendi?>> dedi Tory parmaklarını ıslak saçlarından geçirerek.

<<Sanırım bitiş çizgisini birlikte geçtiniz bayan>> dedi Josh ağzını iki yana geren bir gülümsemeyle.
<<<Tanrım, amma yarıştı ha! Bir kadının böyle yelken kullandığını görmemiştim daha önce.

'Allah kahretsin' diye düşündü Tory, 'yenmeliydim onu!' Ama Denzil tarafından geçilmemiş olmanın verdiği başarı duygusu da büyüktü. Bir de öyle alabora olmamış olsaydı...

<<Umarım artık yelken kullanma konusunda kuşkunuz kalmamıştı,>> diye kükredi Denzil'e.

<<Hayır kuşkum kalmadı,>> dedi adam. <<Ama o banyodan sonra iyi bir duşa ihtiyacın var senin. Elbiseleri de değişmelisin.>>

<<Bir şey olmaz bana,>> diye cevapladı adamı cesaretle, <<Şöyle bir kuruanayım yeter. Kuru pantolonlarımı unutmayın.>>

Adam tartışmadı, ama dubanın sonuna ulaştıklarında Tory'yi kolundan tutup yeni çiçek

açan ağaçlarla dolu bir yola doğru götürmeye başladı.

<<Soyunma odasının yolu bu değil,>> diye karşı çıktı Tory. Adamın elinin çıplak tenine değmesi rahatsız ediyordu onu.

<<Biliyorum olmadığını>> dedi adam. <<Seni bungalovuma götürüyorum. Orada rahat rahat duşunu alırsın.>>
<<Ama pantolonum...>>
<<Ben getiririm.>>

Daha fazla tartışmadı, çünkü ansızın bu adamın oturduğu yeri görme merakına kapılmıştı. Öte yandan da yapacak başka bir şey olmadığını, adamın tutup kendisinin götürdüğünü itiraf etmek zorunda kaldı kendi kendine.

Beş dakika kadar süren bir yürüyüşten sonra yol yarımay biçimi bir kumsalın önündeki bir açıklıkta sona erdi. Kumların berisine boydan boya uzayan verandasıyla küçük bir tahta bungalov inşa edilmişti. Tahta merdivenlerden çıkıp içeri girdiler. Büyük oturma odası koltuklarla ve bir divanla döşenmişti.

<<Banyo koridorun ilerisinde sağda,>> dedi, Deniz. <<Kutunun içinde temiz havlu bulabilirsin. Ben gidip pantolonunu ve üstüne giyebilecek bir şey getireyim.>>

Tam duşu kapayıp havluyu almak için duşun perdesini çekmek üzereydi ki, kilitlemeyi unuttuğu kapı açıldı birden. Donmuş gibi kaldı yerinde.

<<Benim,>> dedi Deniz. <<Kuru giyecekler sandalyenin üstünde.>>

Kapı yeniden kapandı. Tory donuk halinden kurtuldu, soluğunu verip perdeyi kenara çekti. Sandalyenin üstünde pantolonu ve çiçekli bir bluzla bir bikininin alt parçası duruyordu. Sandalyenin altındaysa beyaz sandallarıyla çantası vardı.

İyice kurulanıp, lavabonun üstündeki küçük kutuyu açtı ve biraz pudra buldu. Limon kokan pudrayı bol bol kullandı. Bikininin altı tıpatıp uymuştu gene, onları giyip üstüne pantolonunu çekti. Bluzu kafasından geçirdiğinde, bunun şort ve bikini altı gibi uymadığını gördü. Anlaşılan Deniz'in kız arkadaşlarının göğüsleri onunkiler kadar büyük değildi. Tory 'keşke sütyen giymiş olsaydım' diye

düşündü. Ama nasıl olsa oda ıslanacaktı.Tory bluzun önünde düğmelerin arasında oldukça büyük bir aralık bulunduğu gerçeğini kabullenmekten başka bir çare olmadığını anladı sonunda.

Öteki odanın arkasında neler olduğunu merak ederek duraksadıktan sonra, parmaklarının uzcuna basarak ikincisine doğru yöneldi. Zaten aralıktı kapı ve kafasını uzatıp içeriye baktığında iki kişilik bir yatak ve bir iki çekmeceyle döşenmiş geniş havadar bir oda olduğunu gördü.

Odadan çekilip ikincisine yöneldi. Bunun kapısı da aralıktı. İçerisi kutularla, eşya parçalarıyla dolu, depo gibi kullanılan ince uzun bir odaydı. Bundan da, iki kişilik yatak sayılmazsa, Denzil Hallam'ın yaşadığı yerin tek bir kişi için düzenlendiği ortaya çıkıyordu.

Oturma odasına doğru giderken, Tory giydiği bluzu nerden hatırladığını buldu; Carla'nın bunun tıpkısı bir bluzu vardı. Renkleri ve deseni, Carla'nın kırmızı üstüne küçük renkli çiçekler olan bluzunun aynısıydı.

Bluzun Carla'ya ait olduğu kuşkusu içinde yer edince, bunun, kızın adamın evine yaptığı çok sayıdaki ziyaretlerden birinde bırakıldığı düşünerek canı sıkıldı birden. Kızgınlığı esas olarak kızı orada kalması için ikna eden Denzil'e değil, kendisini böyle bir duruma sokan Carla'ya yönelikti.

Mantıksız düşündüğünün farkına varan Tory, adamla doğrudan konuşmaya kararlı olarak oturma odasına girdi. Oda denizden gelen ve perdeleri kımıldatan esintiyle serin ve havadardı.

Ama Denzil odada değildi ve duyduğu ıslık seslerine doğru ilerlediğinde, Denzil'in salonun sonundaki bir aralıktaki amerikan bara benzer yerde olduğunu gördü. Barın yanından mutfığa giden bir kapı vardı. Denzil mutfakta, elinde uzun limonata bardakları, fraflara uzanmıştı. Tory'nin girdiğini görünce, bardakları tezgaha bıraktı ve ıslık çalmayı kesti.

<<Bluz giyildiği yere uymuş bakıyorum,>> dedi. <<Oh, böyle bir şey söyleyeceğini biliyordum,>> diye atıldı Tory, ilk sözü kendisinin söylemediğine kızarak. <<Sanırım, çengelli iğne gibi bir şeyler yoktur sende.>>

<<Hayır, öyle şeyler kullanmam,>> diye cevap verdi adam onu daha iyi görmek için öne doğru

eğilerek. <<Düğmelerin arasındaki aralıklar, insana hayranlık veren bir manzara gösterirler,>> Tory'nin eli göğsündeki en büyük aralığı kapamak için yukarı kalktığında, gülümsemesi yaygınlaştı. <<Bir bardak soğuk çay ister miydin?>>

Öneri şaşırtıcıydı. Adamın çay sunacağını hiç düşünmezdi Tory ve birden denizin kendisini ne kadar susattığının farkına vardı. <<İyi gelirdi bir bardak,>> dedi düşmanlığını bir an için unutarak. <<O zaman otur,>> diye mırıldandı adam. <<Çok sürmez hazırlaması.>> <<Carla nerde?>> diye olabildiği kadar rahat sordu ve adamın tepkisini incelemeye koyuldu.

Tepkisi olabildiği kadar doğaldı. Deniz bardaklara soğuk su boşalttığı musluğu kaparken döndü. <<Nerden bileyim,>> diye cevap verdi, <<Bu hafta hiç görmedim ki.>>

Üçüncü Bölüm

Sorusuna verilen cevap öyle doğrudan ve gerçeği yansıtıyormuş gibi verilmişti ki, Tory bir an şaşkınlığa düştü. Sonra üstündeki bluzu hatırladı. Bluzun yakasını parmaklarının arasına alarak adamın dikkatini toplamaya çalıştı.

<<<Bu onun bluzu, tanıyorum,>> dedi. <<Öyle mi?>> Adam bluzla şöyle bir baktıktan sonra hızla cevap vermişti. <<Onun olup olmadığını bilemem.>>

Bardaklardaki sıvıyı çalkaladı ve buz çıkarmak için buzdolabının kapısını açtı. Bardaklara birkaç parça buz koyduktan sonra bunları yeniden çalkaladı ve tezgahın üstüne koydu.

<<Bluz, kızın buraya geldiğinin kanıtı,>> diye ısrar etti Tory. <<Buyur>> dedi adam bardağın tekini Tory'nin önüne iterek, <<Ve neden dedektifçilik oynadığını anlat bana.>>

<<Carla dün gece eve gelmedi. >> diye cevap verdi Tory, elini bardağın serin yüzeyinde gezdirirken. Deniz'in gözleri küçüldü ve dudağı öfkeyle büzüldü.

<<Kız geceyi dışarıda geçirdi diye neden hemen burada olduğunu düşünüyorsun?>> diye cevap

verdi, Tory'nin tüylerini ürperten bir sesle.

<<Her zaman buraya geliyor ve senden hoşlandığını da hiç saklamıyor,>> diye cevap verdi sakın olmaya çalışarak.

<<çok ilginç bu,>> diye homurdandı adam. <<Biraz daha anlatsana. Örneğın, babası benim de ona beslediğim hayranlıktan haberdar mı?>>

<<Evet, haberdar ve bu onu çok rahatsız ediyor.>>

<<Demek rahatsız ediyor ve kızı ortadan kaybolunca ilk sulayacağı kişi ben oluyorum? Yine de onu aramaya kendi geleceğine, seni yolluyor. Carla'dan ancak dört yaş kadar büyükken, onun annesi gibi davranmak nasıl eliyor sana?>>

<<Altı yaş,>> diye düzeltti adamı. >>Ve onun annesi gibi davranmıyorum. Magnus adada değil ve o yokken benim kızına göz kulak olmamı istedi. Hizmetçi kadın s ylemeseydi, dün gece eve gelmediğinin farkında bile değildim. Magnus'un istediğini yapmadığımı düşünmesi beni çok üzecek, onun için geldim.>>

<<Elbette,>> diye homurdandı adam. <<Buraya geldiğın güne kadar Magnus'un bir kızı olduğunu bilmiyordun, değil mi? Adam Carla'yı tanıştırdığında oldukça şaşırmış olmalısın. >>

<<Nerden biliyorsun bunu?>> diyebildi Tory ancak.

<<O gün yavaş hareket etmek zorundaydım, hatırlarsan; senin Magnus'la buluşmanı uzun uzun seyrettim. O kadar yakındınız ki birbirinize, seni onun bir akrabası falan zannettim. Oysa birde baktım ki, onun yanında çalışmak için işe alınmışsın. İyi ayarlamışsınız işleri, hem beraber yaşıyorsunuz, hem de bunu birlikte çalışıyormuş gibi gizliyorsunuz?>>

Tory bunları duyduğunda ağızındaki ayı püskürtecek gibi oldu. Gözlerinden ateşler saçarak bardağını masaya çarptı, içindekiler tezgahın üstüne sağıldı.

<<çok pis bir kafan var,>> dedi büyük bir öfkeyle.

<<O evde kalarak kendini nasıl bir duruma soktuğunu biliyorsun sanırım,>> diye mırıldandı Denizil.

<<Evet, biliyorum. Baharda İngiltere'ye geldiğinde Magnus bana işin koşullarını uzun uzun anlattı.Adayı, iklimi ve burada yaşayanları...>>

<<Ama Carla'dan söz etmedi sana,>> diye kesti

sözünü adam. <<Karısı hakkında da hiçbir şey söylemediğine bahse girerim.>>

<<Karısından söz etmedi ama, kendisinin de söylediği gibi, bir profesör öğrencilerine özel hayatına ilişkin açıklamalar yapmak zorunda değildir. Ama şimdi her şeyi biliyorum, açıkladı bana.>>

<<Açıkladı demek? Ve açıkladıkları da seni yeterince mutlu etti?>>

<<Elbette, ayrıca bana içini açtığı için de sevinçliyim.>> Dik dik baktı adama. <<Hala onunla aramızda bir ilişki olduğunu mu sanıyorsun?>>

<<Aklıma öyle şeyler geliyordu,>> diye cevap verdi adam dürüstçe. <<Bu adada yaşayanların çoğu da bu tür şeyler düşünüyorlar.>>

<<Aman, ne kadar aptalca!>> diye haykırdı Tory. <<Magnus'un beni yalnızca asistanı olarak gördüğü açık. Gerçekten öyle,>> diye ekledi adamın kaşlarının kuşkuyla havaya kalktığını görünce. <<Onu pek sevmiyorsun, öyle değil mi?>>

<<Kızı olduğunu söylediği biriyle ilgilenmek yerine, kendini mikroskoplara adayan o adam hakkında pek iyi düşüncelerim yok diyelim,>> diye cevap verdi soğuk soğuk. <<Carla'nın yat limanına gelişinin sebebinin kendisini terk edilmiş gibi duyuyor olması hiç aklına gelmedi sanırım. Kız yürüyen bir botanik terimleri sözlüğüyle beraber olmaktan dehşetli sıkılmış. Buraya da beni görmeye değil, kendi yaşında arkadaşlar aramaya geliyor.>>

<<Magnus sıkıcı bir adam değildir.>> diye savundu Tory.

<<Senin için değil belki, çünkü sen adamın ne dediğini anlıyorsun. Bu da işin başka bir yönü. Sen geldikten sonra Carla için daha kötü oldu işler. Bütün boş zamanlarını sen alıyorsun ve artık iyice terk edildiğini duyuyor kızcağız. Haline üzülüyorum ve havuza geldiğinde o yüzden karşı çıkmıyorum buna. Havuz yalnızca tekne kiralayanlara ayrılmıştır halbuki. Karşılığında ne oluyor? Ahlaki değerlerimden şüphe edilmeye başlanıyor,>> dedi can sıkıntısıyla.

<<Magnus'a ahlak değerlerinden kuşkulanası için belli davranışlarda bulunmuşsundur belki,>> diye karşı çıkmaya devam etti Tory.

<<Belki de öyledir. Düşünürsek, adaya geldiğinden beri böyle bir takım nedenler olmadı değil.>> Dudağının kenarı kıvrıldı adamın. <<Nedenlerden

biri senin kadar uzundu, ama daha koyu saçlıydı. Aslında ben sarışınları tercih ederim, gri gözleri olanları bile.>>

Yeniden alaycı tavrına dönmesinden rahatsız olan Tory geri çekilmek istedi, ama adam elini kaldırıp kızın çenesini parmaklarının arasına aldı. Yüzündeki dokunuş Tory'nin sınırlarını ateş değmiş gibi garip bir duyguyla ürpertti. Etkilendiğinin adama hissettirmemeye çalışarak dik dik baktı gözlerinin içine

<<Haklısın,>> dedi adam gözlerinin içine tek tek bakarak. <<Ne mavi ne de yeşil karışmış gözlerinin rengine ve şimdi de fırtınalı bir günde denizin renklerine bürünmüşler.>> Elini çekti, şakaklarına dostça dokundu ve ellerini birleştirdi. <<Sen hiç gülmez misin Victoria?>>

Tory içten içe titriyordu ve nedenini de bilmiyordu. Bildiği tek şey, kendisini şimdiye kadar hiçbir erkeğin rahatsız etmediği kadar sarsan bu adamdan uzaklaşmak zorunda olduğuydu. Öteki taburedeki çantasını aldı, açtı ve içinden biraz para çıkardı.

<<Carla'nın nerede olduğunu söyleyemediğinize göre, gidip onu Port Anne'de arasam iyi olacak,>> dedi, kontrol etmeye çalıştığı bir sesle. <<İşte teknenin kirası için dört dolar. Buzlu çay için teşekkür ederim çok güzeldi.>>

Parayı tezgahın üstüne bıraktı, tabureden inip kapıya doğru gitmek istedi, ama adam elini onun elinin üstüne koyunca yerinden kıpırdıyamadı.

<<Seni rahatsız edecek bir şey söyledim ya da yaptım mı?>> diye homurdandı adam.

<<Yaptığın ya da söylediğin her şey rahatsız ediyor beni,>> diye cevap verdi elini kurtarmaya çalışarak. <<Tanıdığım en dayanılmaz adamlardan irisin ve seninle konuşarak daha fazla zaman yitirmek istemiyorum.>>

>>Dayanılmaz mı?>> diye bağırdı adam. <<Çok sert değil mi bu söylediğin? Özellikle girdiğin bahsi kaybetmemen için yarışın sonund seni geçmeyip, finişe beraber girmemize izin verdikten sonra da mı?>>

<<İzin mi verdin?>> Tory öyle kızmıştı ki, zorlukla konuşuyordu. Biraz sakinleşince, <<İzin mizin

vermedin bana,>> diye bağırdı adamın suratına.
<<Teknemi senden hızlı kullanabildiğim için
yetiştim sana. Ben senden daha hafifim ve...>>

<<Kabul ediyorum, daha hafifsin ve daha incesin
de, yine de bluzunun yeterince gösterdiği gibi, bir
kadının sahip olması gereken bütün yuvarlaklıklar
yerinde.>>

<<Ah!>> Adama vurmak istedi Tory, ama elinin
teki Denzil'in elinin altında, ötekiyse hala çantasını
tutuyordu. <<Lütfen elimi bırak,>> diye yalvardı.

<<Bırakayım da tokatla beni değil mi?>> diye
dalga geçti adam, kaşlarının tekini havaya
kaldırarak. <<Seni, iffeti saldırıya uğramış bir kadın
roman kahramanı gibi davranmayı kesersen
bırakırım. İyi bir rol bu, ama arkadan gelenle
uyuşmuyor.>>

<<Ne demek istiyorsun arkadan gelenle
demekle?>>
<<Nereye gittiğini bilen, çağdaş, serinkanlı bir
kadın izlenimi veriyorsun. Kim saldırabilir sana.>>
diye cevapladı Denzil sessizce. <<Ortak bir
tutkumuz olduğunun farkında değil misin Victora,
yelken kullanma tutkusu... Bu aramızda bir
dostluğun temelini oluşturabilir, mesela yelken
kullanmasını nerde öğrendiğini niçin anlatmıyorsun
bana?>>

<<Yelken kullanmayı evimin yakınlarında,
İngiltere'nin kuzeyindeki bir gölde öğrendim,>>
dedi. <<Ailem oradaki yelkencilik kulübünün
üyesiydi yıllarca. Ve kendim bildim bileli kardeşim
George'la beni de alırlardı yanlarına. Buraya
gelmeden önce George'la benim ortak bir yarış
teknemiz vardı.>> Konuşmasına ara verdi, sonra
üste çıkmaya çalışarak ekledi. <<Seni gerçekten
yakaladım yarışın sonunda, bunu biliyorsun.>>

<<Çünkü ben öyle istedim,>> diye ısrar etti adam.
<<Tekneyi yavaşlatmak için yelkenimi boşalttığımı
görmedin mi?>>

<<Hayır görmedim. Senin söylediğin herhangi bir
şeye inanmam çok zor.>>

<<Çünkü benden korkuyorsun. Bana inanman,
benden yarı yarıya hoşlanman demek olacak.
Benden hoşlanmaksızın işine gelmez, öyle değil mi
Victoria?>>

Tory taburesinde rahatsızca kıpırdandı. Adamın elini elinden çektiğini görünce, iki eliyle tutmaya başladı çantasını. Adamın aklından geçenleri doğru bildiğini anlamaması için bakışlarını kaçıyordu.

<<Sana yelken kullanmasını nerede öğrendiğimi anlattım. Şimdi sıra sende,>> diye kekeleydi.

<<Şurdan buradan kaptım işte,>> diye belirsizce cevap verdi.

<<Aman, ne kadar da akıllı bir cevap,>> dedi Tory başını kaldırarak. <<Sanırım, ordan oraya savrulan sert maceraperest görüntüne katkıda bulunuyor bu. Senin şu tek elle yelken kulanarak okyanusu aşıp buraya gelme hikayelerini dinledim. Neden yaptın bunu?>>

<<Başkalarıyla aynı nedenle, belki meydan okuma duygusu,>> dedi umursamazca. <<Hepsi bu>> Tory adamın yorulmaya başladığını sezdi.

<<Peki, neden Airouna'da kaldın?>>
<<Niye kalmayayım? Tropik cennet burası, çoğumuzun düşlediği cinsten bir cennet. Teknelerle oynanarak para kazanabileceğimi gördüm. Buranın eski sahibi burayı işletmeyi bırakıp kendini Tegulla adasına kapamaya karar verince, yat limanının yöneticiliğini aldım. Buranın sahibi ben değilim. Sahibi adalarda bir çok yat limanı işleten bir şirket. Öğrenmek istediğin başka bir şey var mı?>>

Sesinin tonu kişisel sorular sorulmasından hoşlanmadığını belli ediyordu, ama Tory o kadar az şey sorup öyle çok şey öğrenmişti ki, bir soru daha sormaya karar verdi.

<<İngiltere'nin neresinden geliyorsun?>>
<<Şimdiye kadar tahmin etmiş olduğumu sanırdım, aşkım.>> diye cevap verdi, konuşmasındaki yerel ağız vurgulayarak.

<<Aşkım, bu söz Vest Country'de yaşayan insanların kullandığı bir sözdür. St. Ives taraflarından geliyorsun o zaman.>>

<<Duchy'yi bilirsin öyleyse,>> diye cevap verdi adam dikkatle.

<<Pek değil. Bir arkadaşıma kalmaya gitmiştim bir zamanlar. Helston nehri yakınlarında bir çiftliği vardı babasının. Hangi şehirde oturuyordun sen?>>

<<Şehir değil, sadece bir balıkçı köyü. Bilmezsin

sen.>>

<<Yani bilmemi istemiyorsun?>>

<<Doğru. İngiltere'nin kuzeyini tam olarak tanımadığına da çok memnun oldum,>> diye homurdandı adam.

İkisi de tezgaha doğru eğilmişlerdi, tam karşı karşıya değİllerdi ama, belli belirsiz kaykılmışlardı yana, öyle ki Tory'nin sağ kolunun dirseği, Denzil'in koluna hafif hafif dokunuyordu. Sakin sakin konuşmaları, birbirleri hakkında bilgi sahibi olmaları, odanın loş ışığının yardımıyla aralarında yumuşak bir hava yaratmıştı. Tory adama başlangıçta duyduğu düşmanlığın kaybolduğunu ve kendisini sanki evinde hissettiğini şaşkınlıkla fark etti.

Döndüğünde, adamı kendisine öyle yaklaşmış buldu ki, teninden yayılan kokuyu duyabiliyordu. Tişörtünün altındaki güçlü gövdesinin sıcaklığını duydu. Ensesindeki siyah kılların nasıl güçlü fıskırdıklarını görebiliyordu. Sağ kaşının altında küçük bir yara vardı, atılan dikişlerin yerini gösteren kırmızı bir çizgi. Ne yaptığının farkına bile varmadan, parmağıyla okundu yaraya.

<<İyi kaynamış>> diye mırıldandı.
<<Çok derin bir yara değİldi aslında,>> diye cevap verdi adam yumuşakça. Başını Tory'ye doğru çevirdiği için, Tory adamın sıcak nefesini dudaklarında hissetti.

Birden bu adam tarafından öpölmek için çok büyük bir istek hissetti kendinde. Bakışları ağzına gitti. 'Bu ağız tutku ve tehlikeli bir biçimde sevebilen bir adamın ağzı,' dedi kendi kendine.

Kendini uzaklaştırabilirdi adamdan, ama yapmadı bunu. Hiç kımıldamadan durdu öyle, duruşunun açık bir davet olduğunu bilerek.

Adamın ağzı ağzına yumuşakça dokundu önce. Parmakları boynunu okşadı ve sırtına doğru kaydı sonra. Bir kez daha vücuduna ateş değmiş gibi bir duyguya kapıldı.Tory, içi titredi duyduğu zevkten. Gözleri kapalı, dudaklarında adamın dudaklarının baskısı , göğüsleri sanki o dar bluzdan fıskıracak gibi oluyordu. Birden aralarında olan tezgahın orda olmamasını, vücudunu adamın sıcak vücuduna dayamak ve ellerini gömleğinin altına sokup çıplak vücudunu okşamak istediğini fark etti.

Adama sarılmak için bilinçsizce yükselen kollarından bir tezgahın sert tahtalarına çarpınca birden kendine geldi. Kendisine ne yapıldığının, ya da kendisine yapılmasına izin verdiği şeyin ne olduğunu far etti birden.

İçinde büyük bir tepki, fırtınalı bir denizin dalgaları gibi yüksekti. Ne yapıyordu öyle, daha doğru dürüst bir insana sarılarak? Sevdiği adam değildi ki bu. Kuşkuyla bir kişiliği olan bir yabancıydı. Bu yüzden adama sarılacak yerde, ellerini vücutlarının arasına koyup itti. Denzil hemen geri çekildi ve Tory adamın bile yüzüne bakmadan indi taburesinden.

<<Gidip Carla'yı bulmalıyım,>> diye kekeleydi, sanki olanları silip atacakmış gibi ağzını elinin tersiyle silerek.

<<Ne oldu Victoria? Bir yerin mi yandı?>>

<<Hayır, yanmadı. Biraz ısındı yalnızca,>> diye diklendi bacaklarının titremesini gizlemeye çalışarak. <<Bir deney yaparken hep böyle olur.>>

<<Demek ki deney yapıyordun,>> sesi kuruydu. <<deneyinden bir şeyler öğrenmişsindir umarım.>>

<<Evet, öğrendim.>> diye cevap verdi Tory. <<Ama şimdi gerçekten gitmeliyim. Yelken gezisiyle çaya teşekkür ederim. Hoşça kal.>>

Adam daha cevap vermeden odayı aşmış, kapıya gelmişti bile. dışarıdaki tahta merdivenleri koşar gibi indikten sonra gölgeli yolda hızlı hızlı yürümeye başladı. Yol bitip yeniden güneşe çıktığında, otomatik olarak güneş gözlüklerini aramaya başladı ve bu arada hala tir tir titrediğini fark etti.

Yat limanından çıkarken niyet ettiği gibi Port Anne'ye gidip Carla'yı aramadı Tory. Denzil'e arasında geçenler kendisini öyle sarsmıştı ki, sola döndü ve vadiye giden rüzgarlı yola girdi. Kendisini daha rahat hissettiği Müdür>'ün evine deneylerine geri döndü.

Kendisini en çok rahatsız eden de, Denzil'in kendisini öpmesini az çok istemesiydi. Öyle şaşırtıcı davranmıştı ki, önce adamın yarasını ellemiş, sonra öpüşüne karşılık vermişti. Aralarında tezgah olmasa neler olacağını öyle iyi biliyordu ki. Şimdi Botanik Bahçelerine dönüyor olmayacaktı!

Titreşen sularıyla mavi havuzun üstündeki çiçekler her zaman olduğu gibi sakinleştirdi onu. Koca beyaz ev öğleden sonrasının sarı pırıltıları arasında uykuya dalmış gibiydi. Tory fırtınalı bir denizde saatler geçirdikten sonra sakin bir limana sığınan bir denizcinin huzurunu duydu içinde. Merdivenleri çıktı ve serin hole girdi.

Mrs. Dunnet oradaydı.

<<Bizim kız eve döndü,>> dedi kadın.<<Geceyi Mrs. Campos'ta geçirmiş. Kötü bir şey değil bu.>>

<<Kim bu Mrs. Campos? >> diye sordu Tory merdivenlere yönelirken.

<Mrs. Jarrold'un eski bir okul arkadaşı, kocasıyla Port Anne'nin kuzeyinde , kıyıda bir evde otururlar.>>

Mrs. Dunnet yeterince konuştuğuna inanmış olmalı ki, garip garip sesler çıkararak mutfağa doğru yöneldi.

Tory odasına koştu. Yeşil beyaz çizgili bir keten elbise giydikten sonra, şimdi tümüyle kurumuş olan saçlarını taradı ve Carla'nın bluzunu alarak odasına gitti kızın. Kapıyı vurup girdiğinde, Carla'yı yatağına uzanmış, transistörlü radyosunda rock müziği dinlerken buldu. Tory'nin elindeki bluzu görünce radyoyu kapadı, doğruldu.

Benim bluzum bu,>> dedi kaba bir sesle. <<Nereden aldın onu?>>

<<Yat limanından. Orada bırakmışsın.>>

<<Sen ne arıyordun orada?>> Diye sadırdı Carla aniden.

<<Seni aramak için. Tüm gece dışarıda kalacağını önceden bana söylemeliydin. Bir sürü dertten kurtardın beni.>> diye cevap verdi Tory sert sert. Bu kızın tavırları canını sıkmaya başlamıştı.

<<Sana anlattım,>> dedi Carla, Tory gibi birisiyle uğraşmaktan yorulmuşa benzer bir sesle, <<Senin benim üzerimde hiçbir yetkin olmadığını söyledim. Nereye gittiğimi sana söylemek zorunda değilim.>>

<<Ama Mrs. Dunnet'e söyleyebilirdin. Senin için yemek hazırladı kadın. Ben de babana karşı mahcup olmamak için bilmek isterdim.>>

<<Tabii, babamın seni gözden çıkarmasını istemezsin, değil mi?>> dedi Carla. <<Yeni gözdesi bana bakmayı ihmal etti diye kötü puan alırsa tatsız olur.>> Kara kara kaşları Tory'yi ürküttü neredeyse. <<Aslında benle dostluk kurma çabalarını sona erdirsen iyi olur, bir işe yaramayacak çünkü; ben seni sevmiyorum. Seni hiçbir zaman sevmeyeceğim ve burada olmanı da istemiyorum. Annemin yerini alamazsın hiçbir zaman, niyetin bu olmasına karşın. O yüzden lütfen odamdan çık ve beni kendi halime bırak biraz.>>

iyice öfkelenmiş olan Tory ağzını açıp bu kıza kendine gelmesi için oldukça sert bir şeyler söyleyecekti ki, gözlerinde nefreti görünce kendini tutu ve odayı terk etti.

Yarın Magnus döndüğünde ne kadar sevineceğini düşünüyordu.

Magnus döndü ve buna sevindi de düşündüğü gibi, ama bir şeyler eksik gibiydi bu sevinçte. Adamın ince vücudunu, oğlan çocuğu gibi tavırlarını görür görmez, eskiden olduğu gibi büyük bir sevince kapılmamıştı nedense.

'Ayrılığımız uzun sürmedi de ondan', diye akıl yürüttü kendi kendine. 'Onu çevremde görmeye çok alıştım.' Adamın artık kendisine çekici gelmediğini itiraftan çekiniyordu.

Magnus geldikten bir gün sonra, çalışma odasında birlikte çalışırken, kapı hızla açıldı ve saçları elektriklenmiş gibi dimdik ve gözleri çakmak çakmak Carla girdi içeriye. Babasının içeri girmeden önce kapıyı çalması gerektiği konusunda söylediklerine hiç aldırmandan Tory'ye döndü.

<<Yat limanına gittiğin zaman ne söyledin Denzil'e benim hakkımda?>>

<<Çok az şey,>> dedi Tory. <<Neden sordun?>>

<<Artık havuzda yüzmeye gitmemem gerektiğini söylüyor. Oralarda dolanmamalıyım.>>

<<Bunda kötü olan bir şey yok,>> dedi Tory sakin bir sesle. Bir yandan da Denzil'in bunu neden yaptığını düşünüyordu. <<O havuz tekne kiralayanlar için ayrılmış. Halka açık değil ki?>>

<<Tory haklı,>> dedi Magnus. <<Şimdi lütfen gider misin Carla. Çok işimiz var.>>

Carla hızla odadan çıktı. Kapı arkasından kapandığında, birkaç dakika sessizlik oldu odada. Sonra Magnus gözlüklerini başının arkasına itti, sandalyesine yaslandı, gözlerinin ovuşturdu.

<<Hallam'ı görmeye gittiğini bilmiyordum,>> dedi yorgun bir sesle. <<Bana söylemedin.>>

<<Sana anlatmanın gerekli olduğunu sanmıyordum,>> diye savundu kendini Tory. Adam orda değilken Carla'nın geceyi dışarıda geçirdiğini söyleyip üzmemişi. <<Bir gün ortalarda yoktu, bende onu aramaya çıktım. Önce limana gittim.>>

<<Orada mıydı?>>

<<Hayır. Mr. Halam onu bir haftadır görmediğini söyledi. Onu niye aramaya çıktığımı sordu, bende senin kızın hakkında üzüldüğünü söyledim.>>

<<Amma da cesurmuşsun,>> dedi Magnus Tory'ye gülümseyerek. <<Sana kabalık yapmadı ya?>>

<<Eh, pek memnun olmadı ve bana Carla'yı yalnızca kendi yaşında birilerini arayan bir genç kız olarak gördüğünü anlattı. Aradığını yat limanında bulduğu için de, göz yumup oraya gelmesine izin verdiğini söyledi.>>

<<Ve böylece bana karşı çıkmasına cesaret vererek,>> dedi Magnus.

<<Ama özellikle bunu yapmak istemiyor, bunu söyledi bana. Ve kızına bir daha oraya gelmemesini söylemekle senin endişelerini anladığını göstermeye çalışıyor bence.>>

<<Evet, sanırım öyle,>> dedi Magnus. <<Denzil'in kızım üzerinde benden daha fazla etkili olması sana garip gelmiyor mu? Benim aylardır başaramadığımı bir tek konuşmayla yapıvermiş.>>

<<Etkili bir konuşması var,>> diye başladı Tory açıklamaya.

<<Biliyorum. Benden çok daha etkileyici bir adam,>> dedi Magnus acı bir sesle. <<Sanırım bana yardım için yaptıkların bazı kötü sonuçlar doğurdu, Kızımın biraz önceki davranışına bakarsak. Sanırım bize birkaç gün iyice surat asacak. Bu arada, o gün nereye gittiğini öğrendin mi?>>

<<Evet. Mrs. Campos diye birisine. Mrs. Dunnet kadını tanıyor gibiydi ve kötülük olmadığını söyledi.>>

<<Ah, demek Lisa dönmüş. Onunla konuşsam iyi olur. Karımla aynı okula gitmişlerdi. O da, Rita gibi, bu adaya yıllarca önce gelip şekerkamışı tarlaları ve ticaret merkezleri kuran eski Portekizlilerdendir. Genç yaşlarda çocukları var. Aslında kızı tam Carla'nın yaşında olmalı, ama onun gibi sorunlu değil sanırım. Ne yapacağım ben bu kızla acaba?>>

<<Carla'nın birkaç günlüğüne Mrs. Campos'a gitmesi mümkün değil mi?>> dedi Tory. <<Çevre ve insanların değişmesi iyi gelirdi ona. Böylece yat limanına gidemeyeceği gerçeğini kolay unutturdu.>>

<<Tory harikasin sen,>> diye gülümsedi Magnus rahatlamışçasına. <<Neden aklıma gelmedi hiç bu. Lisa'yla hemen konuşurum... yani şu notları bitiri bitirmez.>>

Böylece bu iş ayarlandı ve Carla, Mrs. Campos ve kızının yanına gitti bir haftalığına. Yönetmen'in evinde yeniden barış ve sükunet hüküm sürmeye başladı. Günler her zaman güneşle dolu, arada bir kısa süren yağışlarla sürüp gidiyordu.

Evet, işi yolunda gidiyordu. Magnus'la ilişkisi de gün geçtikçe ilerliyordu, ama adam daha onunla sadık ve yararlı bir iş arkadaşından öte bir ilişkiye girmek istediği konusunda hiçbir işaret vermemişti.

Ama kendisinin yalnızca bir iş arkadaşı olmaktan öte bir şeyler ifade edebileceğinin zamanla farkına varacak diye düşünüyordu Tory, bu adaya gelişinden beri ilk kez gerçek sosyetenin önüne çıktığı gece. Hükümet sarayında verilen kabul için mavi bir tuvalet giymişti. Toplantıya hükümetin emrinde çalışan tüm yüksek şahsiyetler davetliydi ve Magnus çok ısrar etmişti onun da katılması için.

Davet Port Anne'e tepeden bakan on sekizinci yüzyıl yapımı bir evin aynalar ve şamdanlarla pırlı pırlı aydınlatılmış büyük salonunda veriliyordu. İçkiler sunulmuş ve salon gitgide sayıları artan davetlilerin gürültüleriyle öyle dolmuştu ki, insanın yanı başındaki birine bir şeyler söyleyebilmesi için bağırması gerekiyordu.

Magnus'tan ayrı düşen ve yalnız kalan Tory yandaki pencereden süzülüp, dışarıdaki terasta biraz serinlemeyi düşündü. Konuşan, gülen kalabalığın arasından sıyrılıp tam pencerenin yanına ulaşmıştı ki, bir elinin biri tarafından tutulup sıkıldığını duydu. Hızla döndüğünde Denzil Hallam'ın her zamanki gibi hain hain parıldayan gözleriyle karşılaştı.

<<Eğer burada olduğunu bilseydim, başka biriyle yemeğe oturmak için söz vermezdim,>> dedi adam. <<Neden bir daha tekne kullanmak aklına gelmedi?>>

Adamın üstündeki krem rengi safari ceket ve gözlerinin rengine uyan yeşil gülmek, sert kişiliğini biraz yumuşatmış gibiydi, ama yine de bir korsan gibi görünmekten geri kalmıyordu. Tory bir an adamın başka birine söz vermiş olmasına üzüldüğünü duydu.

<<Ben...ben... meşguldüm,>> diyebilirdi ancak, elini kurtarmaya çalışarak.

<<Sevgili profesörünle deney yapıyordun herhalde,>> diye saldırdı adam. <<Siz ikiniz epeyi baş döndürüp, epeyi dillerde dolandınız bu akşam.>>

<<Ne demek istiyorsun? Kimin başı, kimin dili?>>

<<Önemli kimselerin dilinde, politikacı ve memur karılarının dillerinde.>>

<<Kimseden fazla ilgi çekmek için hiçbir neden göremiyorum,>> dedi Tory.

<<O zaman belli ki, sen buradakilerin arasında son dakikalarda aynaya bakmayan birkaç kadından birisin,>> diye mırıldandı Denzil. <<Gümüş saçlar, altın rengi ten ve basit bir elbiseyle, bütün öteki süslenmiş budalalardan çok daha fazla baş döndürdün. Elbisen Carla'nın bluzu gibi içindekileri ortaya koymuyor ama, yine de güzelleştiriyor sen. Dur bakayım... evet... evet... gözlerin de griden çok maviye çalıyor.>>

<<Elimi bıraksanıza,>> diye kurtarmaya çalıştı elini Tory. Bir yandan da etrafına bakıp bu umutsuz

uğraşının görülüp görülmediğini kontrol ediyordu.

<<Elinin benim tarafından tutulmasını neden sevmiyorsun?>> diye alay etti adam onunla. <<Hiç ummadığın bir anda duygularını kabartıyor da ondan mı?>>

<<Sen...>> diye başladı Tory öfkeyle.

<<Dayanılmaz biriyim, biliyorum,>> diye tamamladı adam sırtarak. <<Şaka bir yana, profesörle böyle bir ilişkiye girmen akıllıca mıydı sence, bunca dedikoduya konu olman, adamın koluna girerek gelip...>>

<<Buraya onunla birlikte davet edildim ben.Neden söz ettiğini bilmek isterdim.>>

Denzil küçülmüş gözleriyle inceden inceye baktı Tory'ye.

<<Bu masum hayret numaraları hayranlık verici,>> dedi.<<Nasıl becerdiğini merak ediyorum.

Neredeyse gerçekten bilmediğine inanacağım, oysa geçen sefer bildiğini söylemiştin bana.>>

Tory'ye iyice yanaştı. Denzil'in saçı dokundukça şakakları gıdıklanıyordu Tory'nin. <<Farzet ki karısı döndü,>> diye fısıldadı adam. <<Ne yapacaksın?>>

Tory o sıcak salonda ürperdi. Düşmemek için Denzil'in eline sarıldı. Akli başına geldi bir an sonra.

<<Çok saçma bir şaka bu,>> diye cevap verdi aceleyle adamdan geri çekilerek. <<Yaşamadığına göre geri gelemez.>>

<<Bunu sana o mu söyledi?>>

<<Tam olarak böyle söylemedi, ama karısını sorduğumda konuşmak istemedi, ben de ölmüş olduğunu düşündüm.>><<Peki Carla? Carla annesinden söz etmiyor mu hiç?>>

<<Hayır... bir kez etti. Annesinin orda olmasını istediğini söylemişti.>> Tory adamın kendisine büyük bir hayretle bakmaya devam ettiğini fark etti sonra, sanki kendisine acıyormuş gibiydi adam. <<Denzil, bilmediğim ama bilmemi gerektiren bir şey biliyorsan, lütfen anlat bana,>> dedi yalvaran bir sesle.

Denzil'in ağız alayla büküldü ve Tory'nin elini bıraktı adam.

<<Senin bilmediğin bir çok şey biliyorum, ama sana anlatmam gerekip gerekmediğinden tam alarak emin değilim doğrusu. Bildiklerimin çoğu saf bir yabancıнын duyması gereken cinsten şeyler değil.>>

<<Rita Jarrold hakkında bir şeyler biliyorsun sen,>> diye saldırdı Tory.

<<Biliyor muyum?>> Şu dalga geçen bakışı geri gelmişti.

<<Lütfen anlat bana.>>

Elini kaldırdı Denzil, Kolunu sıyırıp saatine baktı. <<Gitmem gerekiyor artık,>> diye mırıldandı.

<<Seni tekrar gördüğüme sevindim, bu kadar kısa olsa bile. Hafta sonunda boş musun?

<<Herhalde biraz alışveriş yapıp yüzeceğim. Güneşte yatıp kitap okuyacağım.>>

<<Çok ilgince benziyor,>> diye sırttı Denzil.<<Tequila'ya gidip gelirken bana yardımcı olabilecek birini arıyordum. Orada bir hafta geçirebilecek birilerini kendim götürmeye söz verdim. İlgilenir misin?>>

<<Kendi teknenle ha? Duruyor hala demek?>> diye sordu Tory. Birden ilgisi artmıştı.

<<Evet, kiralık tekne filosuna aittir o da. Eğer gelmeye karar verirsen, sabah sekizde yat limanına gel. Vaktinde gelmezsen beklemem, yapacak başka işlerin olduğuna karar veririm... şu profesörle deney yapmak gibi.>>

Dördüncü Bölüm

Botanik Bahçelerinden yat limanının önüne çıkan yol (bir ara Magnus'un sözünü ettiği kestirme) Hiç de kimsenin gelip geçmediği bir yol değildi. Son bir iki ay içinde bir sürü ayak gelip geçmişti buradan. Tory bu ayak izlerinin çoğunun Carla'nın olduğunu düşünüyordu. Sık ormanın içinde yükselerek giden yol, yosun ve asalak bitkilerle kaplı ağaçların arasından geçiyor, bir insan bacağı kadar kalın asma dallarının oluşturduğu köprülerin altından, kalın dallarının aralandığı yerlerde parlayan sabah güneşinin ışıklarıyla yıkanarak ilerliyordu.

Yıkılmış kütüklerin üstünden atlayıp, kıvrımlı asmaların altından eğilerek geçerken, Tory `vaktim olup bu bitkileri incelemek isterdim' diye düşünüyordu. Ancak yat limanına saat sekizden önce varmak istiyordu. Çünkü Denzil'in onu almadan gitmesi üzücü bir şey olacaktı. Aslında adamın kendisine eşlik etme teklifini neden kabul ettiğini de tam olarak bilmiyordu. Bildiği tek şey, önceki gece yatağa girerken birden kararını vermiş olduğuydu.

Davetten eve dönerlerken Magnus sessizliğini korumuştı ve düşünceli görünüyordu. Tory de onu gevezelikleriyle rahatsız etmek istememişti ve arabanın yarı karanlığında oturup Denzil'i ve kendisinin Magnus'a olan güvenini kırmaya yönelik azmini düşünmüştü.

<<Yarın uçakla St. Thomas'a gidebilirim.>> demişti Magnus sonunda sessizliğinden sıyrılarak, << Bir aile sorunuyla ilgili. Pazartesiye kadar gelemeyebilirim, sen de bütün hafta sonu serbest sayılırsın. Ne yapacaksın?>>

<<Ben de yelken kullanmaya gidebilirim.>> dedi Tory.

<<Oh, bu işten hoşlandığını bilmiyordum. Hiç söylemedin bana.>> demişti Magnus ve Tory kendisini tutmak için çaba harcamıştı.

<<Bir öğrencinin boş zamanlarında ne yaptığını profesörüyle konuşmaya pek vakti olmaz diyebilirim,>> demişti sonra.

<<Ama senle ben o aşamayı çoktan geride bıraktık, öyle değil mi? Şimdi arkadaş ve profesyonel meslektaşlarız.>> Mavi gözleri birden çekici bir hal almıştı ve Tory hemen kapılıvermişti bu çekiciliğe.

<<Evet, elbette. Senin için her şeyi yapabileceğimi şimdiye kadar anlamalıydın Magnus,>> demişti soluk soluğa. Her şeyi ortaya koymuştu işte. Gözleri bir an için birleşmiş, adam eğilip masanın üstünde duran elini tutmuştu.

<<Teşekkür ederim,>> demişti yalnızca. <<Söylediğin şey çok hoşuma gitti. Çok şeker bir insansın sen Tory. İşine bağlılığın, bana olan sevgin şu son haftalarda son derece yardımcı oldu.>> Kaşları çatılmıştı Magnus'un. <<Şu son yılda hayat hiç de kolay olmadı benim için. Sorunlar vardı, zorluklar...>> Sesi eriyip gitmiş ve Tory bir kez daha adamın kendini üzen konularda konuşmak istemediğini anlamıştı.

<<Anlıyorum,>> demişti hızla. Magnus garip bir bakışla bakmıştı ona.

<<Anladığımı umarım, güzelim, anladığımı umarım,>> diye mırıldanmıştı elini çekerek ve ikisi de salona gitmek için masadan kalkmışlardı. Merdivenlerin dibinde sanki önceden anlaşmış gibi durmuşlardı. Magnus elini kaldırıp saçlarına dokunmuş, yerinden oynamış bir perçemi yerine koymuştu yumuşak bir hareketle.

<<İyi geceler Magnus,>> diye fısıldamıştı Tıry. Ve adamın, gözlerindeki anlamı doğru anlaması için dua etmişti içinden. Adam anlamışa benziyordu, eğilmiş ve dudaklarından öpmüştü Tory'yi, sonra bir kez daha <<iyi geceler>> diye fısıldayıp hızla çalışma odasına doğru yürümüştü.

Tory merdivenleri koşarak çıkıp, odasına şarkılar söyleyerek gireceğini sanmıştı. Oysa başını eğerek orada kalakalmıştı. Magnus kendisini öpmüştü ve hiçbir şey olmamıştı.

Mavi suların üstündeki ürperişler ormanın bittiğini ve yat limanına çıkan yola geldiğini işaret etti ve Tory yeniden yaşadığı ana döndü. Acele etmek zorundaydı, çünkü Denzil Halam olacak o adam ne bir erkeği ne de bir kadını beklemezdi hiçbir zaman.

Kısa bir süre sonra yat limanına girmişti ve birden Denzil'in teknesinin nerede olduğunu bilmediğini fark etti. Adını bile bilmiyordu teknenin. Bir takım insanlar dubanın üstünde gidip geliyor, denize açılmaya hazırlanıyorlardı besbelli. Tory büro olarak kullanılan binaya doğru bir iki adım atarken kapı açıldı ve Denzil çıktı dışarı Tory'yi gördü hemen ve denizci şapkasını sallayarak selamladı onu.

<<Hangi rüzgar sürükledi seni buraya?>> dedi her zamanki şakacılığıyla, <<Rita Jarrold'u çok merak etmen mi, bensiz olmaya dayanamaman mı?>>

<<İkisi de değil,>> dedi Tory dişlerinin arasından. <<Buraya geldim, çünkü yelken kullanmak istiyorum. Hem öyle satın alınacak bir mal mışım gibi bakma bana. Satılık değilim ben.>>

<<Sabah sabah keskinliğin üstünde, değil mi? Nedir keyfini bozan? Profesör dün gece seni kaşımaya gelmedi mi?>>

<<Ah, sen... keşke gelmeseydim,>> dedi ve gözlerine dolan yaşlarla dönüp uzaklaşmaya başladı. Denzil hemen yetişip kolunu yakaladı.

<<Tamam, çok özür dilerim senden. O son söylediğimi söylememeliydim. Mesele şu ki, ben de ters tarafımdan kalktım bu sabah. Sana bakışım da, uygun giyinip giyinmediğini denetlemek içindi. Umarım kollarını kapayacak uzun kollu bir şey getirdin yanında.>>

<<Hayır.>>

<<Kolların yanar diye korkuyorum, derin öyle hassa ki. Sana bir pijama üstü getirsem itiraz eder misin?>>

Tavırlarındaki değişiklik bir anda etkisi altına aldı Tory'yi ve yumuşak bir baş sallayışla kabul ettiğini bildirdi.

<<İyi o zaman tekneye git sen... Dört numaralı dubanın sonunda demirli. Hangisi olduğunda yanılmazsın, çünkü kaptan köprüsünün üstünde çadır bezinden bir örtü var. Yolcular şimdiden yerleştiler ve gitmeye hazırlanıyorlar. Sende ana yelkenin örtüsünü açarak başla.>>

Denzil bungalovuna giden patikada yürümeye başlayınca, Tory tekneyi söylenen yerde aramaya başladı. Tahtadan yapılmış, sağlam yapılı bir tekneydi bu. Kısa direkleri okyanus yolculukları için yapılmıştı. Tory tekneye girip, kaptan köprüsünün oralarda oturan iki kadınla iki erkeğe kendisini tanıttı. Önlerindeki yolculuk heyecanlandırmıştı bu genç insanları.

Güverteye çıktıktan kısa bir süre sonra Denzil'in verdiği emirleri yerine getirmeye koyulmuştu bile. Yelkenler açıldı ve tekne uygun rüzgarla açık denize doğru süzölmeye başladı.

İki buçuk saat sonra ufukta küçük bir yükselti görüldü. Bir -saat sonra adanın kendisi bütünüyle ortaya çıktı. Yeşil ormanlarla kaplı, kıyıları kum ve kırılan dalgaların beyaz köpükleriyle çevrilmiş, terk edilmiş benzeyen bir adaydı. Biraz daha ilerlediklerinde bir aralık belirdi ve teknenin rotası oraya doğru değiştirildi.

Tekne demirlendikten kısa bir süre sonra Tory kıydan denize uzayan taş bir dalgakıran gördü. Bir

deniz motoru dalgakıranın yanından hareket etmeye hazırlanıyordu. Bir an sonra motorun güçlü motorları çalıştı ve kısa bir süre sonra tekneye yanaşmış, yolcuları ve eşyaları almaya başlamıştı. Yolcular el sallayarak uzaklaştılar onlardan.

Ana yelkeni yerine bağlamak için uğraşan Tıry, dalgakıranın arkasında, denize paralel uzayan gri bir bina gördü. Hindistancevizi ağaçlarının arasında gizlenmiş gibi duran bina, büyük pencereci ahşap bir yapıdan oluşuyordu.

<<Orda bir bina olduğunu anlamamıştım,>> dedi Tory, Denizil yardım etmek için yanına geldiğinde. <<Denizden görülüyor.>>

<<İstenen de o işte,>> diye cevap verdi adam. <<O bina Pete de Freitas'un gururu olan otelin yemek salonudur. Yatak odaları ise ayrı ayrı binalardadır, adanın içine dağılmış yirmi tane var. Eski Hint adaları stilinde yapılmışlar, küçük ama rahat yine de. Gemiyi hazırladığımız zaman gidip görürüz Pete'ı. Yolculuğu sevdi mi?>>

<<Evet, çok güzeldi. Tekneni de sevdim, küçük değil, çok büyük de değil. Tam bir kişilik sanırım.>>

<<Aslında iki kişi için yapılmış, yoksa gözünden kaçtı mı?>> diye lafını sokuşturdu. <<Sen iyi bir tayfasın Victoria. Hızlı ve temiz, insana aksi aksi cevap da vermiyorsun.>>

<<Aksi cevaplar konusunda fazla emin olmasan daha iyi,>> dedi Tory. <<Yolcularının önünde iyi davranmaya çalıştım, o yüzden emirleri verirken fazla sertleşme kaptan. Küfür edersen ben de sana küfür ederim.>>

<<Cık, cık, cık,>> dedi Denizil kollarını direğe yaslayıp Tory'ye gülümseyerek, <<Profesörün neder sonra?>>

Tepedeki güneş mavi deniz ve yelkenler Tory'yi çocuklaştırmıştı. Yaramazlık yapma isteği kabardı birden ve adamın kafasındaki denizci şapkasını kapıp frizbi atar gibi attı denize.

<<Seni küçük şeytan,>> diye bağırды adam ve direğin altından geçip saldırdı Tory'ye, kollarının arasından kaldırıp yerden kesti ayağını. <<Denize uç da batmadan kurtar şunu bakalım.>>

Tory'yi bir çocuk gibi taşıyarak güvertenin kenarına geldi. Tory havayı tekmeleyerek ve Denizil'in omuzlarını yumruklayarak kurtulmaya çalışıyor, ama başaramıyordu. Denizil'in kendisini gerçekten denize atmaya kararlı olduğunu anlayınca yalvarmaya başladı umutsuzca.

<<Hayır, Denizil, lütfen. Lütfen atma beni. Söz veriyorum, gidip alacağım, bırak kendim gireyim suya. Atılmaya dayanmam. Belki köpekbalığı falan vardır.>>

<<Şansın yok,>> dedi Denizil ve yeniden havaya kaldırdı Tory'yi.

<<Hayır...hayır...>> Tory'nin sesi yükselerek bir çığlık halini aldı ve sonra kesiliverdi, çünkü onu denize atmak yerine Denizil ağzını Tory'nin ağzına kapamış ve şiddetle öpüyordu. Ayakları yere değiyordu şimdi, Denizil serbest kolunu Tory'nin beline doladı ve kendisine bastırdı vücudunu.

Birden bire sessizleşmiş olan Tory artık mücadele etmek istemediğini duyuyordu. İncecik giysisinin altından Denizil'in sert göğsünün, kendi göğüslerinin yumuşaklığını ezdiğini duyuyordu. Bu duyguyla başı dönerken yeni bir istekle vücudunu iyice yasladı adama. Aklının vücudunu kontrol etmesinin önüne geçmek istiyor, Denizil'in temasının doğurduğu ihtiras denizinde yüzmek istiyordu.

<<Mister Halam. Sizin şapka bu?>>

Oğlan sesine benzer bir sesteki gelen ve öksürüyor gibiydi. Daha sonra olabilecekleri umursamaz bir ihtiras içinde Tory, Denzil'in vücudunun gerildiğini hissetti. Tiry'yi öpmeyi kesti Denzil ve kızın arkasındaki birisiyle konuşmaya başladı.

<<Benim Billy, kaptan köprüsüne atar mısın onu? Seni daha sonra ödüllendiririm. Şimdi meşgulüm.>>

<<Öylesiniz, Mister Halam. Görüyor ben. Öylesiniz.>>

Öksürüklü sesi, bir sandalın gıcırdayan kürekleri izledi.
<<Kıyıya çıkıyor musunuz? Diye sordu ses biraz açıldıktan sonra.
<<Daha sonra. Sana ihtiyacımız olursa bağırırım ben.>>

Sandalın gıcırdayan sesi uzaklaştı. Tory kımıldamadı, başını adamın koluna yasladı ve kara gözlerinin içine baktı.

<<Pekala Victoria, şimdi ne olacak? Aşağıya inip başladığımız şeye daha rahat ve baş başa devam edelim mi?>>
<<Ben hiçbir şeye başlamadım. Magnus'a laf atan sendin,>> diyerek kendisini kurtarmaya çalıştı Tory, ama çevresinde kenetlenmiş kolları açamadı.
<<Şapkamı denize atmak zorunda değildin.>>
<<Sende beni öpmek zorunda değildin.>>
<<Senin gibi debelenen bir kadını durdurmanın başka yolu var mı?>> diye dalgasını geçti adam.
<<Sen de öpüşüme cevap vermek zorunda değildin. Her şeyden önce ben de insanım, çok duyarlı bir erkeğim üstelik. Senin gibi çekici bir kadın, demin öptüğün gibi öperse beni, bunu sevişmek için bir davet sayarım ben.>>

<<Davet değildi bu,>> diye kekeleyerek titreyerek. Bacakları zayıf düşmüş, bir an önce yatmak istiyordu. <<Seninle sevişmek istemiyorum, çünkü seni sevmiyorum, sen de beni sevmiyorsun, o yüzden lütfen ellerini çeker misin?>>

<<Peki, kimi seviyorsun o zaman? Profesörü mü?>> diye konuştu adam Tory'yi yine belinden ama nazik tutarak. <<Zavallı Victoria. Ensesinden aşağısı donmuş bir adama aşık olmuşsun...>>
<<Donmamış işte...>>
<<Seni hiç öptü mü?>>
<<Evet...ama...>> Birden sesini kesti, sırlarını açığa vurmaya başladığını sezerek. <<O utangaç, değişik sendin.>>
<<Yani bir şey olmadı,>> diye sırttı adam.<<Gerçekten öpüldüğün zaman gösterdiğin davranışa şaşmamalı.Sen vermeyi istiyorsun, adam seni istemiyor.>>
<<Eh, bu beni ilgilendirir, öyle değil mi? Seni niye ilgilendirdiğini anlamıyorum.>>
<<Doğru anlayamazsın,>> dedi Denzil içini çekerek. Ellerini Tory'nin yumuşak kıvrımlı belinden çekti ve döndü. <<Şapkamı, gözlüklerini ve getirdiyse mayonuyu falan al. Billy'i geri çağıracağım.>>

Sandal küçük bir taş iskelede yanıştığında, çiçek desenli bir gömlek ve beyaz keten bir pantolon giymiş bir adam elini uzattı Tory'ye yardım etmek için.

<<Selam,>> diye bağırdı adam. <<Sen ve Denzil iyi bir gösteri sundunuz bize.' Sinemaya gitmekten daha eğlenceliydi' diyor Mandy. Sizi dürbünle seyrediyorduk. Adım Pete de Freitas.

<<Bunun adı da Victoria,>> dedi Denzil sakın sakın yanlarına çıkarken. <<Ne söylediğine dikkat etmelisin bununla konuşurken, romantik bir roman kahramanı gibi davranma alışkanlığı var. Magnus Jarrold'un yanında çalışıyor. Many evde mi?>>

<<Evet, en sevdiğin içkiyi hazırlıyor şimdiden.>>

Tory ve Pete ağır ağır yürürlerken Denzil fırladı gitti iskelenin üstünde.

<<Tequila'ya hoş geldin, Victoria,>> dedi Pete. Adanın melezlerinden olduğu görünüşünden belliydi.

<<Teşekkür derim, ama bana Tory dersiniz daha memnun olurum. Denzil beni kızdırmak için söylüyor asıl adımlı.>>

<<Öyle mi?>> dedi adam kahkahayla. >>Şimdi merak ettim, senin kadar güzel bir kızı neden kızdırmak istediğini. Sana bu adadan ve benim burayı tatil köyü yapmak için ne kadar uğraştığımdan söz etti i hiç?>>

<<Hayır, onunla sık sık karşılaşmayız. Buraya gelmeyi de tayfaya ihtiyacı olduğu için kabul ettim.>>

<<İnandın mı buna? Tayfaya ihtiyacı yoktur ki hiç. O tekneyi tek başına yönetebilir. Seni başka bir nedenle çağırmış. Sanırım esas nedeni, yanında bir kadın istemesidir. Ne kadar güzel bir kadın olursa o kadar iyi. Karım Mandy de çok sevinecek senin geldiğine. Gençlerle birlikte olmaktan çok hoşlanır. Şimdi seni İngiltere, ailen, işin, özellikle de Doktor Jarrold hakkında soru yağmuruna tutacaktır.>>

<<Karınız da mı adalı?>> diye sordu Tory. Yumuşak kumların üstünde yürüyorlardı şimdi.

<<Evet, öyle. Hepimiz gibi kanında Karayip kanı, Afrika, İngiliz ve Portekiz kanlarına karışmış durumda. Üç yıl önce, Amerika'dan geldiği zaman evlendik. İkimiz de bu yaşımıza gelene kadar evlenebileceğimiz birisinin olduğundan emin değildik hiç. Ama geç de olsa karşılaştık ve şipşak...>>

Mandy uzun boylu ve kahverengi tenliydi. Tory ve Pete eve vardıklarında ağır, ritmik bir yürüyüşle verandadaki dört kişilik masaya meyve bolu dolu uzun bardaklar yerleştiriyor ve hafif hafif bir şarkı mırıldanıyordu.

İri göğüslerini iyice ortaya çıkaran kırmızı çiçekli bir elbise giymişti, tavırlarında da uzun süre büyük bir Amerikan kentinde yaşamış olmaktan gelen bir olgunluk vardı. Pete'den on yaş kadar gençti. 'O elliye, Mandy kırk', diye tahmin etti Tory.

Pete'nin söylediği gibi, Mandy birbiri ardından yüzlerce soru sordu ve Tory'nin cevaplarını büyük bir ilgiyle dinledi. Ancak yemeklerinin bitirdikten sonra söz etti Magnus Jarrold'dan.

<<Pete'le ben hep, gelip burayı görmesinin isterdik onun,>> dedi Mandy, Tory'yi odanın sallanan koltuklarla döşeli bir köşesine sürükleyerek.

<<Pete bu adayı on yıl önce aldığımda, güzelim plajlarla çevrili bir sivrisinek yatağı, bataklıktan başka bir şey değildi. Buraya yapabilecekleri gördü Pete ve Hindistancevizi ağaçları dikerek sivrisineklerinin kökünü kazıdı. Tam çöl gibi bir adayı burası. Her şeyi baştan yapmak gerekti. Elektrik, su, yol, liman, yatacak yer.Şimdi, gerçekleşen bir düş gibi...>>

<<Çok güzel bir yer burası,>> dedi Tory. <<Eminim Magnus da bitkilerin başarısını görmek için buraya gelmek isteyecektir. Buradan bana hiç bahsetmemesine şaşım.>>

<<Belki işinden başka şeye bakmıyor hiç,>> diye cevap verdi Mandy kurnaz kurnaz. <<Bana hep şu sadece işleriyle ilgilenen ihtiyar profesörlerden birisiymiş gibi görünmüştür.>>

Tory içinde kabaran Magnus'u savunma ihtiyacını bastırdı ve çevresine baktı. Denzil'le Pete masaya yumulmuş, hem yemek yemeye devam ediyor, hem ciddi ciddi bir şeyler konuşuyorlardı.

<<Dr. Jarrold^da tanıştınız mı?>> diye sordu.

<<Hayır, yalnızca Pete'in ve Part Anne'deki dostlarımın anlattıklarını biliyorum. Karısı Rita'yla aynı okula giderdik. Bu bahçelerin müdürlüğünü alışının gerçek nedeninin de, kayınpederinin buralarda önemli bir insan olmasından kaynaklandığını sanırım. Rita'dan ne haber var bugünlerde?>> diye ekledi Many.

<<Nasıl haberler demek istiyorsunuz?>> dedi rahat bir sesle, bir yandan da tabağındaki nefis karidesleri ağızına götürürken.

<<Sağlığı hakkında. Boğaz kanseri ihtimaline karşı, Amerikada'ki ünlü hastanelerden birinde tedavi edildiğini biliyorsundur herhalde? Son olarak, hızla iyileştiğini ve yakında eve deneceğini duymuştum. Sanırım daha dönmedi?>>

<<Hayır, daha dönmedi,>> diye cevapladı Tory bayılacak gibi, koltuğun arkalığına yasladı sırtını. Tbağındaki yemek ansızın midesini bulandırdı, yüzünün renginin kaçtığını fark ediyordu.

<<Hastalığı onlar İngiltere'deyken ortaya çıktı,>> diye anlatmaya devam etti Mandy, <<İşte o yüzden Airouna'ya geri geldiler. İngiltere'nin ikliminin Rita'yı hasta ettiğini düşünmüşlerdi, ama burada da rahatsızlığı ve ses kısıklığı devam edince, hastalığın çok daha ciddi olduğuna karar verdiler. Çok üzücü bir şey bu elbette. O kadar güzel şarkı söylerdi ki.>>

<<Oh, bilmiyordum,>> dedi Tory. Sesi kurumuş ve çatlaştı. Mandy ayağa kalkıp şeytan eytan baktı Tory'ye.

<<Sana bir içki daha getireyim tatlım.>>

Siestaları sona erince Tory, Mandy ile yüzmeye gitti. Tory, Denizil'in de onlarla geleceğini sanıyordu, ama o Pete le, bir yat kiralamayı düşünen bazı müşterilerle konuşmaya gitmişti.

Sahilden eve dönerlerken >> Denizil'den hoşlanıyor musun?>> diye sordu Mandy.

<<Çok az tanıyorum onu.>>

<<Evet, evet,>> dedi inanmadığını belli edercesine. >>Denzil'i çok az tanıdığın için aşıklar gibi öpüşüyorsun onunla ha! Bunu biliyorum, çünkü dürbünle seyretmiştim sizi. Şaşırdım buna, siz İngilizlerin böyle ihtiraslı olduklarını bilmezdim.>>

<<Zaman zaman oluyor,>> dedi Tory kızmadan.

<<Bu da onlardan biri miydi?

<<Hayır, bir hataydı bu.>> Tory, Denizil'in kendini içine düşürdüğü bu duruma öfkelenmeye aşlamıştı. <<Denzil öyle eziyet ediyor ki insana. Her karşılaştığımızda beni kızdırmak için elinden geleni yapıyor.>>

<<Dr. Jarrold hakkında mı?>> diye sordu Mandy. Tory kızardı.

<<Magnus'a karşı neler duyduğumu anlatı sana değil mi? Seninle konuştu bütün bunları. Bir kere, bu onu hiç ilgilendirmez, sana anlatmaya da hiç gerek yoktu. İşime karıştığı için öyle nefret ediyorum ki ondan! >>

Doğru davranmadığını biliyordu, ama Rita Jarrol'un yaşadığını öğrenmek öyle sarsmıştı ki kendisini, sanki bütün bunlardan sorumlu olan Denizil'miş gibi ondan çıkarıyordu öfkesini.

<<İşine karışıyor, çünkü seni önemsiyor,>> dedi Mandy sessizce.

<<Beni mi önemsiyor?>> Tory iyice öfkelenmişti artık. <<Bırak şimdi! Kendinden başka hiç kimseyi düşündüğü yok onun. Kaba ve düşüncesiz bir adam o.>>

<<Dinle tatlım, sarsılmış ve öfkeli olduğunu biliyorum, ama Rita'nın yaşadığını elbet bir gün öğrenecekti,>> dedi Mandy kolunu Tory'nin omuzlarına atarak. <<Adamın karısı hakkında bilgi sahibi olmadan iki ay o evde nasıl kaldığın beni ilgilendirmiyor, ama herhalde Dr. Jarrold gibi sen de işinden başka bir şeyi görmüyorsun. Rita bu adaların yetiştirdiği bir iki ünlü kişiden biridir, hepimiz övünürüz onunla. Tabii, sahneye her zaman kızkılık soyadıyla çıkardı.>>

<<Ne yapardı sahnede?>>

<<Şarkı söylerdi, çoğu Brezilya ve Potekiz halk şarkıları. Pedro Lobos'la doldurduğu plaklardan hiç dinlemedin herhalde?>>

<<Hayır dinlemedim.>>

<<O zaman çok alışılmadık bir şeyi dinlemek fırsatını kaçırmışsın demektir. Pete döndüğünde söylerim, bir tanesini çalar sana. Şimdi onun hakkında hiçbir şey ilmeyişine gelelim... Dr. Jarrold hiç söz etmedi mi sana ondan?>>

<<Çok az... Ah, sana çok saçma gibi görünecek biliyorum ama, sanki onun hakkında konuşmak kendisinin üzüyor gibi görünüyordu. O yüzden ben öldüğünü sandım. Duraksadığında da kendisinin anladığımı söyledim. Gerçekten anlamışım gibi davrandı... böylece...>>

<<Böylece adamın sevebildiği bir karısı olduğunu duymak istemediğin için, kendini aldattın, çünkü seviyordu onu... Hayır, bana saçma gelmiyor bu. Hepimiz zaman zaman kendimizi aldatırız hayatta. Özellikle de gençken. Rita hakkında konuşmak Dr. Jarrold'ü üzüyordu elbette, çünkü öteden beri çok bağlıdır ona. Rita'yı ilk kocası tarafından terk edildiği zaman tanımıştı ilk kez. Adamın Rita'ya bağlılığını bilen akrabalarının ve arkadaşlarının senin çıkıp gelmene ve aynı evde kalmana hayret etmeleri doğal. Üstelik davette de adamın kolunda, gayet mutlu geldiğini görünce, iyice telaşlanmışlar diye duydum. İşte o zaman Denzil senin için bir şeyler yapmaya karar vermiş.>>

Tory sessizce oturup, önceki gece Denzil'in kendisine söylediklerini düşünüyordu. Kendisinin uzaklardan gelmiş saf bir kız olduğunu söyleyişini. Ne kadar da haklıydı.

<<Peki, bana niye anlatmadı bunları?>> dedi sonra.

<<Biraz ona inanmayacağını, biraz da geçen akşamki partinin uygun yer olmadığını düşündüğü için. Bir sürü göz vardı size dikilmiş. Üstelik Rita hakkında da fazla bilgisi yoktu Denzil'in. Ama benim bir şeyler bildiğimi biliyordu ve o yüzden seni de davet etti buraya.>> Mandy ayağa kalktı ve denizi seyretmek için pencereye yürüdü. <<Şimdi her şeyi biliyorsun, ne yapmayı düşünüyorsun?>>

<<Bilmem. Sanırım biraz düşünmem gerek,>> diye cevapladı Tory. <<Belki de hiçbir şey yapmam. Belki Rita dönünceye kadar beklerim.>>

<<Hımm. Acaba akıllıca bir şey mi bunu yapmak?>> diye mırıldandı Mandy. <<Rita'nın sanatçılara özgü bir öfkesi vardır. Rekabeti kabullenmez kolay kolay, işleri hızlı ve etkili bir biçimde halletme alışkanlığı vardır. Senin aynı evde yaşadığını görünce hoşlanmayacak bundan.>>

<<Magnus orayı başka kalacak yer bulamadığı için ayarladı bana. Sonra bir yere gidemem, çünkü bir yıllık kontratım var ve bozmak istemiyorum. Bekleyip ne olacağını görmem gere.>> Titreyerek gülümsedi. <<Rita'dan fazla korkmuyorum aslında, çünkü yapmamam gereken hiçbir şey yapmadım. Magnus'a hayrandım, hepsi bu. Bugün bana her şeyi anlatmış olmandan da çok memnun oldum Mandy, bunu bilmeni isterim.>>

Kadın gülümsedi ona.

<<İşine karıştığı için Denizil'e kızmayacaksın artık herhalde?>>

<<Ah bu Denizil,>> dedi Tory için çekerek. <<O da ayrı bir sorun. Denizil'le yıldızımın barışacağını hiç sanmıyorum. Öyle kendine dönük bir adam ki!>>

<<demek öyle görüyorsun onu? Dediğim dedik söz dinlemeyen, işe karışan bir adam. Ama neyin yapılması gerektiğini gören ve bunu zaman geçirmeden yapan bir adam olarak görmek de mümkün. Duraksayıp göz yumacağına harekete geçiyor. Onu pek iyi tanımam ama, Pete dünyanın en iyi adamı olduğunu söyler, bu da bana yeter. Şimdi şu mayodan bir kurtulayım. Erkekler biraz sonra gelirler ve sıra verandaya çıkıp keyfetmeye gelir. Ah, adadaki bu yaşayışı harika bulmuyor musun?>>

Ama verandada keyfetmeye vakit bulamadılar, çünkü yat tutmaya kararlı müşterilerle otelin lokantasında yemek yemeğe gittiler. Mandy Tory'ye stüne giyecek ödünç bir şey verdi. Boyları ve ölçüleri yakın olduğu için uydu üstüne elbise. Tory, bu küçük yemeğin kendisinin, sorunlarını düşünmekten kurtardığı için sevinçliydi. Aynı zamanda Denizil'le yüz yüze olmaktan da kurtulmuştu. Denizil ise Tory ile konuşmaya çok hevesli görünmüyor, tam aksine, yat kiralamaya niyetli Amerikalı işadaminin kızının gözüne girmek ister gibi davranıyordu. Daha sonra, yıldızlar kapkara gökyüzünde asılı ve kurbağalar ağır aır bağırırken de Freitas'ların evine döndüler. Denizil'in teknesinin ana direğindeki çıkardığı sesler, yaprakların hışırdayışı ve taşlara çarpan dalgalar gece rüzgarının çok güçlü olduğunu hissettiriyordu.

<<Geceyi nerde geçirmek istersiniz?>> diye sordu >Mandy eve ulaştıklarında. <<İsterseniz evde yatabilirsiniz.>>

<<Ben tekne de uyuyacağım,>> dedi Denizil. <<Teknenin rüzgardan etkilenmediğinden emin olmak istiyorum, Tory istediği yerde kalabilir.>>

Tory küçük kamaradaki iki yatağı düşündü, birbirlerine yakınlaşmalarının sonuçlarını hatırladı ve bunu istemedi. <<Ben evde kalmak isterim lütfen,>> dedi gergin gergin. Bunu söylediği zaman Denizil güldü.

<<Bu gece deney yapmak için pek keyfin yok herhalde Victoria,>> dedi. <<Evet anlıyorum, sabah görüşürüz.>>

İskele yoluna doğru yürüdü ve Pete de onun arkasından gitti. Tory gölgelerin ardından 'fikrimi değiştirsem mi acaba' diye bakakaldı. Denizil'in karanlıktaki kahaahalarını duyunca kararını verdi ve Mandy'nin ardından eve yürüdü.

Yatağının çok rahat olmasına karşın çok kötü uyudu. Gece birkaç kere uyanıp Denizil'le gitmiş olsaydı daha mı iyi olacağını düşündü. Kendisiyle dalga geçerd, aşağılardı, ama yine de yanında olurdu. Tory bunları düşünürken, tekrara tekrar kendi davranışlarını ve duygularını irdeleme ihtiyacını duydu. İyice kırılmıştı, bunu inkar edemezdi Tory. Kendisi gibi, son iki ayda bir aptal cennetinde yaşayan bir kimse, bu cennetten çıkarıldığında sarsılmaya mahkumdu. Ancak kesinlikle emin olmadığı şey şuydu. Magnus'un sevgisine artık hiçbir cevap veremeyeceğine mi, yoksa karısının varlığından hiç söz etmeden kendisinin evine davet edip kandırmasına mı daha çok üzüldüğünü bilemiyordu.

Acaba şimdi duyduğu acı, bu kadar çok sevdiği ve güvendiği insanın, onu kandırması, namuslu davranmamış olmasından mı ileri geliyordu? Aşık olduğu adamın sevdiği bir karısı olduğunu bile bile onu sevmeye devam etmeli miydi? Yaşamın geride kalan günlerini aşkına karşılık vermeyen bir adamla birlikte geçirebilecek bir insan mıydı? Böyle bir insan olmadığını biliyordu. İsteddiği, tümüyle tatmin edici bir ilişkiydi, anne ve babasının sahip olduğu türden bir ilişki. Birbirlerinin her şeyini paylaşan duygularını, umutlarını, isteklerini, evlerinin, paralarını, yataklarını paylaştıkları gibi

paylaşan bir ilişki istiyordu. Buna sahip olması için beklemesi gerekirse bekleyecekti de. Ama neyi bekleyecekti? Rita Jarrold'un ölmesini mi? Tory yatakta sıkıntıyla debelenip duruyordu. Karısı ölmüş bir adamı sevmek başka, karısı hasta ve ölebilecek bir adamı sevmek bambaşka bir şeydi. Kendisinin, sevdiği adamın karısının ölümünü beklerken düşünemiyordu. Magnus'un Rita'dan boşanması yada Rita'nın Magnus'tan boşanması olasılığysa söz konusu değildi.

O zaman neydi cevap? Magnus'a karşı duyduğu aşkı nasıl gerçekleştirecekti? Eğer aşksa bu. Bir kendini aldatma değilse... Evlik dışı bir ilişki... Yöneldiği yön burası mıydı? Magnus'un beklediği şey bu muydu?

Tory yatağın içinde kalkıp bu düşünceyi kovmaya çalıştı. Yapamazdı böyle bir şey. Akli ve vücudu nefretle uzaklaşıyordu bu düşünceden. Kendi kendini incelemekten ağrıyan başıyla yataktan çıktı ve pencereye gitti. Gökyüzünde güneş yeni yeni doğuyordu ve limanda Denzil'in teknesinin denizin ayna gibi yüzeyinde yerinden hiç kıpırdamadan durduğunu görüyordu.

Sonra pencereden bakarken güneş birden bire doğuverdi. Kırmızı bir top gibi, ufuktan bir anda çıkıverdi. Deniz derin, pembe bir maviliğe büründü. Denzil'in teknesinin etrafındaki sular griden soluk, titren bir yeşile dönüşü. Yat aydınlandıça gecenin gölgelerinden sıyrıldı ve beyaz gövdesi, sudan yansıyan ışıkları yeniden suya göndermeye başladı. Bir gölge kamaradan çıktı, kaptan köprüsüne atladı, yatın kıçına bağlı olan sandalın ipini çözdü. Denzil'in, sandalın içine oturmasını, kürekleri yakalayışını ve yattan ağır ağır uzaklaşmasını seyreden Tory, aniden onun yanında olmayı çok istediğini düşündü. Pencereden çekilip Mandy'nin kendisine verdiği geceliği çıkardı, şortunu giydi, bikinisini ve yelken kullanırken giydiği ayakkabıları eline alıp, parmaklarının ucuna basarak dışarı çıktı. Sessizce ön kapıya ulaştı, ağır ağır açtı ve evden çıktı.

Beşinci Bölüm

Sabahın erken saatlerinde hava olabildiğince berraktı. Her şeye; plajın çevresindeki hindistancevizi ağaçlarına, taş iskelenin köşelerine, denizdeki küçük sandala olağanüstü bir parlaklık veriyordu. İskelenin sonundan suya bakan Tory, güneşin pırl pırl ettiği kayaların dibindeki berrak sularla kımılдаşan yüzlerce küçük balık gördü.

Kürekleri içeri alan Denzil başını geriye çevirip, denizci şapkasının güneşliğinin altından baktı ona.

<<Erkencisin,>> dedi. Sesinin rahatlığı, yüzüne çarpan serin bir su gibi geldi Tory'ye.

<<Uyuyamadım,>> diye kabullendi.

<<Şaşırmadım,>> dedi Denzil. <<Mandy, Rita Jarrold'dan söz etti sana, değil mi? Aklını bütün gece karıştırmıştır bu muhakkak.>>

<<Nerden biliyorsun karıştıracığını?>> diye karşı koymaya çalıştı Tory.

<<Bu duruma düşmüş tek insan kendin olacağını mı sanıyorsun? Tek başına yatıp, yatakta dönüp duracağına, yata benimle gelip bir deneme yapsaydın, çok daha iyi vakit geçirirdin.>> Karşı çıkmasını bekledi, ama Tory kimsele kavga edecek halde değildi.

<<Biliyorum. Keşke gitseydim deyip durdum kendi kendime,>> dedi zayıf bir sesle. Denzil'in kaşları şaşkınlıkla kalktı havaya. <<Denzil, şimdi denize açılıp, Airouna'ya varmadan önce başka yelere gidebilir miyiz?>>

Denzil cevap yerine küreklerle asıldı ve iskeleye doğru çekmeye başladı. Sandal taş iskeleye yanaştığında demire bağladı ipini. Elini uzatıp Tory'nin çenesini havaya kaldırarak parlak güneş ışığında gözünü inceledi.

<<Gözler altında kara çizgiler, dudak büzük...evet, halin kötü Vicotria,>> diye dalga geçti.

<<Yelken kullanmanın iyi geleceğini mi düşünüyorsun?>>

<<Dün dünyayı umursamadan yelken kullanırken kendimi özgür hissediyorum,>> dedi Tory üzüntüyle. <<Şimdi de öyle olsun istedim.>>

<<Kaçak!>> diye sırttı Denizil, <<Sorunlardan öyle kaçmak hiçbir işe yaramaz. Rita Jarrold geri dönüyor, belki şu anda yoldadır bile.>>

<<Sen nerden biliyorsun bunu?>>

<<Cuma gecesi birlikte yemek yediğim insanlardan biri söyledi. Sevgili profesörün, St. Thomas'a karısını karşılamak için gitti.>>

<<Ya! Bana St. Thomas'a aile sorunlarıyla ilgili bir iş için gittiğini söylemişti.>>

<<Yalan söylememiş. Rita, ailesi sayılır onun.>>

<<Evet, sanırım öyledir. >> diye mırıldandı Tory. Aldatılm iş olmanın tatsızlığı bir kez daha keyfini kaçırdı. Magnus kendisiyle ilgili davranışlarında çok daha açık, çok daha namuslu olabilirdi.

<<Denize açılabilir miyiz, Denizil?>> diye sordu.

<<Bu öneriyi bana iki kez yapmana gerek yok. Anında çıkarım denize. Şimdi eve gidip Pete'e yola çıkacağımızı söyleyeyim. Mandy'ye diyecek bir şeyin var mı?>>

<<Her şey için teşekkür ettiğimi söyle.>>

Ariel yarım saat içinde güneye doğru yeniden denize açılmıştı. Denizil bu kez dümeni Tory'nin tutmasına izin vermiş, kendisi aşağıya inip kahvaltı hazırlamaya başlamıştı. Tory aç olduğunu sanmıyordu, ama yemek önüne gelince son lokmasına kadar yuttu her şeyi. Denizil onunla yemek yemek için kamaraya inmedi, yukarda kaldı ve Tory daha sonra onun telsizle konuştuğunu duydu. Onun yanında olmayışına üzülmeyi, çünkü dümenin başında, yelkenleri duyarak, yüzüne çarpan sularla serinleyerek, sorunlarını unuttuğunu ve şimdiye dek olmadığı kadar mutlu olduğunu düşünüyordu. Dün gece çözmeye çalıştığı sorunlar aklından uçup gitmişti sanki.

Tequila adasını geride bırakmalarından birkaç dakika sonra, batıda bir ada daha belirdi. O anda kamaranın üstünde duran Denizil, sekstantıyla güneşin yerini tespit etmeye çalışıyordu. Eliye adayı göstererek bağırdı.

<<Berenique Adası bu. Oraya gidelim. Kuzeydeki burnun batısında kapalı bir koy vardır. Yüzebiliriz orda, belki biraz da uyuruz.>>

Teknenin yönünü adaya doğru çevirdiler. Hala dümende olan Tory, büyük dalgaların tekneyi devirmemesi için çok dikkatle kullanıyordu dümeni. Vakit öğleye geldiği için güneş sıcaktı ve teknenin iniş çıkışları, dün gecenin uykusuzluğuna eklenince, Tory uyumamak için büyük bir çaba gösterdi. Buna rağmen, birkaç kez kendini uyuklamaktan alıkoyamadı.

Yaklaştıkça adanın Tequila'dan daha büyük ve tümüyle orman kaplı olduğunu görebiliyordu Tory. Kayıklarla dolu bir aralığa yöneldiklerinde dümeni Denizil aldı ve teknesini gümüş kumların bir yarımaya teşkil ettiği küçük körfeze ustalıklı soktu.

Denzil'in emrine uyararak demiri denize atıp, berrak suların içinde gidişini ve dipteki kumlara saplanışını izledikten sonra, ortaya çıkan sessizlik öyle yoğundu ki, Tory yelkenleri bağlamaya çalışan Denizil'e yardım etmeye uğraşırken birden öylesine uykusunun geldiğinin farkına vardı. Mırıltıyla özür diledikten sonra kamaraya indi ve ranzaların tekinin üstüne bir iki saniye gerindikten sonra derin bir uykuya daldı.

Ağır demir zincirin dibe sürünürken çıkardığı seslerle uyandı ve gözlerini kırıştırarak kamaranın beyaz boyalı tavanına bakakaldı. Tavanda güneşin denizden gelen aksi kımıl kımıl oynasıyordu. Güneş ufukta epey alçalmış olmalıydı. Başını döndürünce Denizil'in öteki ranzada oturduğunu gördü. Bacaklarını önüne toplamış, kollarını kavuşturmuş, soğuk gözlerle seyrediyordu Tory'yi.

<<İyi uyudun,>> dedi Denizil.

<<Ah, evet.>> Doğrulup oturdu Tory.<<Saat kaç?>>

<<Dörde geliyor.>>

<<O kadar uyudum mu?>>

<<Yüzme ister misin?>> diye sordu Denzil. Tory başıyla kabul ettiğini bildirdi.

Teknenin güvertesinden suya atladılar. İpek gibi, ılık ve yumuşak olan sudan, teknen yanındaki merdivenleri kullanarak çıktılar. Denzil su altına dalma araçlarını çıkardı ve Tory oturup güneşlenirken, suyun altında dolaştı bir süre. Uyku dinlendirmişti onu, ama beyni hala uyumuş gibiydi, düşünce ve duygulardan uzaktı. O yüzden Denzil'in kendisine uzak tavırlarına sevindi. Yanındaydı ama, yanında değil gibiydi, sessiz ama destekleyici.

Güneş ufukta sapsarı batmaya başladığında, demir alıp yelkenleri şişirerek küçük körfezden ayrıldılar. Gökte beliren ilk yıldızların altında, sakın rüzgarın etkisiyle, ağır ağır ilerliyordu tekne.

<<Sonsuza kadar böyle gidebilirim,>> dedi Tory. Kaptan köprüsünün ilerisinde bir gölge haline gelmiş olan Denzil'in alayla güldüğünü duydu sonra.

<<Babam, 'küçük bir teknede birisiyle denizde bir hafta kalabiliyorsan, o adamla hayat boyu beraber kalabilirsin' derdi. Annemle böyle bir deneme gezisi yaptıktan sonra evlenmişleri.>> Denzil hayranlıkla kikir dedi.

<<Akli başında bir adama benziyor,>> dedi ve ayağa kalktı. <<Pusulaya dikkat et rotadan çıkıyoruz.>>

<<Aman!>> Tory kaptan köprüsüne iştirilmiş tahta kutunun içindeki ışıklı pusulaya suçlulukla baktı.<<Nerden anladın?>>

<<Rüzgar değişmedi, ama öndeki yelkenin boşaldığını duydum,>> diye cevap verdi Denzil ve Tory'yi yalnız bırakarak kamaradan içeri girdi.

Berrak gökyüzündeki parlayan yıldızlar, yelkenin gıcirtısı ve suları yaran teknenin titreşimleriyle baş başa kalan Tory, birden canlanan düşünceleriyle, yeniden iç hesaplaşmasına daldı. Denzil'i ve onun kendi sorunlarına neden karıştığını çıkaramıyordu. Neden karışmıştı ki?

İnsanları düşündüğü için yaptı bunu, demişti Mandy, insanları sever ve yardıma ihtiyaçları olduğu zaman koşar. Evet, gerçekten de Rita Jarold eve dönmeden önce onun yaşadığını öğrenmesi için epeyi zahmete girmişti. Magnus'un karısıyla ansızın karşı karşıya gelmesi ne kadar kötü olacaktı.

Peki ama, Cuma gecesi dönerlerken Magnus karısının yakında geleceğini neden söylememişti ona? Magnus tarafından aldatılmış olduğu duygusunu bir kez daha hissetti. O sırada pusulanın ibresi yerinden oynayıverdi.

<<Hey dikkat et, yine rotadan çıktın.>> Denzil'in sesi sertti.

Tory gözyaşlarını dindirmeye çalışarak dümeni iki eliyle tuttu ve tekneyi yeniden rotasına sokup yelkenlerin boşalmasını önledi.

Denzil yukarı geldiğinde iki kahve fincanı ve bisküvi vardı. Otomatik dümeni çalıtırdı ve Tory'nin yanına oturdu. Tory yanındaki bu güçlü gövdeye dayanmak arzusu duydu içinde.

<<Yine duygulanmaya başladın, değil mi?>> diye fısıldadı Denzil. <<Dikkatin dağıldığı için anlamam, konuşmak ister misin?>>

<<Sadece... sadece Magnus'un beni eve götürürken neden her şeyi anlatmadığını anlayamıyorum,>> diye kekeleydi Tory.

<<belki seni ilgilendirmediğini düşünüyordu. Zaten seni sadece asistanı olarak gördüğünü söylemişti bana.>>

<<Oh, onu sadece seni kızdırmak için söylemişim.>>

<<Demek bazı gelişmeler oldu,öyle mi?>>

<<Bir iki şey, ama Cuma gecesi Magnus beni ir dost olarak gördüğünü söyledi bana.>>

<<Sonra seni öptü ve bir şey olmadığı için çılgin gibi yatmaya gittin.>>

<<Hayır, öyle olmadı aslında, biraz düş kırıklığına uğramıştım. Çünkü...>>

Ne söylemek istediğini fark edince sustu... 'çünkü senin öpüşün kadar heyecanlandırmadı beni'.

<<Çünkü ne?>> diye sordu denzil, Tory cevap vermeyince sürdürdü konuşmasını. <<demek ki, dün sabah sırtını kaşımaya gelmediğini söylediğimde gerçeğe yaklaşmışım. Peki, imdi ne yapmayı düşünüyorsun?>>

<<Dönüp çalışmaya devam edeceğim, başka ne yapabilirim, kontratım var, biliyorsun.>>

<<Yani şimdi Rita eve döndüğü zaman orda kalmana izin verilecek mi sanıyordun?>> bağırdı Denzil, Tory'ye doğru dönerek. <Aman Tanrım, Tory, kendi cinsini hiç tanımıyor musun?Rita seninle kocası hakkında söylenenleri duyup senin de bu kadar çekici olduğunu gördükten sonra masum olduğuna inanacak mı sanıyorsun? Ya seni kovacaktır, ya da sürekli rahatsız ederek gitmeye zorlayacaktır. Belanın büyüğüne çattın sen, ama bunda suçun yok.Suç, ne seni ne de karısını düşünmeyen o Allah'ın belası sevgili profesöründe. Adam, çiçekler ve bitkilerle uğraşmasını engellemedikçe insanlara bir pul kadar değer vermiyor.>>

Denzil'in öfkesi bir elektrik fırtınası gibi Tory'nin çevresinde çakıp duruyordu. Tory onun niye bu kadar öfkelenişini anlamıyor, Magnus'u savunmak için söylenecek hiçbir şey gelmiyordu aklına. Denzil ayağa kalktı, kaptan köprüsünden çıkıp ön güverteye gitti.

Bir kez daha yalnız kalan Tory serin gece rüzgarına karşı giydiği anaröğa sarılarak büzüldü oturduğu yerde. O güzelim gün bitmişti, Denzil'in sözlerinin keskinliği kırıp parçalamıştı o zor bulunan dinginliği. Denzil'in söylediklerini yeni baştan düşünen Tory kendisini sevindiren bir tek sözcük buldu. Adam kendisine ilk kez Victoria yerine Tory demişti.

Port Anne'nin ışıklarının teknenin burnunda görünmesi uzun sürmedi. <Vaktin geç olmasına karşın, hala ortalıkta insanlar vardı. Teknelerin üstünde konuşan ve gülüşenlerden birkaçı, Denzil'le Tory teknelerini dubaya bağlayıp idare binasına doğru yürürlerken ellerini sallayarak selamladılar.

Denzil'in o öfkeli bağırışından sonra birbirleriyle fazla konuşmamışlardı ve aralarında var olan gerilimi gizlemek mümkün olmamıştı. Tory insanın bir hafta sonunda başına gelebilecek şeylerden hepsinin başına geldiğini düşünüyordu. Denzil ona yardım etmek için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Oysa şimdi kendisini başından atmak istediğini sanıyordu Tory. O yüzden ona dönüp: <<Gece bende kalabilirsin istersen,>> dediği zaman çok şaşırmıştı.

Kendisine istenmeyeceği bir evde kalmak yerine burada kalmayı öneriyordu ve bir an, içiden bu teklifi kabul etmek geçti. Sonra adamın evinde tek bir yatağın olduğu aklına geldi. Birbirlerine karşı duydukları gizli cinsel isteği hatırladı ve korktu.

<<Hayır... hayır, teşekkür ederim. Ben...ben geri dönmeliyim. Yani Mrs. Dunnet bekler beni ve...>>

<<Tamam, tamam, mazeret göstermek zorunda değilsin,>> diye kesti konuşmasını Denzil.

Topuklarının üzerinde döndü ve cipine doğru hızlı hızlı yürüdü. Tory ona yetiştiğinde motoru

çalıştırıyordu. Tory oturur oturmaz cip yat limanının girişine doğru hızla fırladı.

Bahçenin taştan giriş kapısını döndüklerinde tekerlekler acı acı gıcırıyor, karanlığın içindeki havuzun yanından geçerken çakıl taşları iki yana sıçırıyordu. Cip büyük evin önünde durduğunda ışıkları park yerinde duran birkaç arabayı aydınlatmıştı.

<<Oh, Magnus dönmüş olmalı,>> diye bağırdı Tory. Krem renkli arabayı tanıdı. <<Bunun ne anlama geldiğini tahmin edebilirsin, Rita da döndü. Fikrini değiştirip benle bungalovuma dönmek ister misin?>>

<<Denzil lütfen, bu hafta sonu benim için yaptıklarına sevinmedim sanma,>> dedi Tory alçak bir sesle. <<Ama geceyi sende geçirmem hiçbir şeyi halletmeyecek değil mi?>>

<<Benim görüşüme göre, geceyi benimle geçirmen sorunlarının çoğunu halleder. Ama senin ne düşündüğünü anlıyorum, yatağımı paylaşmak istemiyorsun. Tamam, in o zaman. Vedalaşmalardan hoşlanmam. İyi geceler Victoria.>>

Kapıdan içeri girdiğinde duraksadı. Kapısı aralık olan salondan gülüşmeler ve müzik sesi geliyordu. Bir parti vardı demek. Mrs. Dunnet'e geldiğini bildirmek için evin arka tarafına doğru yürürken mutfaktan elinde tabaklarla çıkan kadınla karşılaştı.

<<Ne oluyor Mrs. Dunnet,>> diye sordu. <<Parti mi var?>>

<<Öyle,>> dedi kadın. <<Mrs. Jarrold eve döndü ve Allah'a şükür senin, benim kadar sıhhatli.>> <<Ne zaman döndü?>>

<<Dün gece, Doktor Jarrold getirdi.>>

<<Mrs. Dunnet, içeri girdiğinizde doktora döndüğümü söyler misiniz, lütfen.>>

<<Tabii söylerim kızım, tabii söylerim.>>

Tory, Magnus'un döndüğünü öğrenince gelip bir çift laf edeceğini, karısının döndüğünü bildireceğini ve belki de partiye katılmasını isteyeceğini düşünerek odasına çıktı. Gelirse ya da Mrs. Dunnet'le bir haber yollarsa, bu kendisini önemseydiği anlamına gelecekti. O zaman Magnus'un ne Tory'yi, ne de karısını önemsemediğini söyleyen Denzil yanıltmış olacaktı.

O yüzden banyoya girmedi, elbisesini değiştirip annesine mektup yazmaya koyuldu. Bir saat geçip de ne Magnus, ne Mrs. Dunnet gelmeyince, kendi kendisini bir kez daha kandırdığını kabul etti ve yatağa girdi.

Ertesi sabah erken uyandı, hızla giyindi ve yemek odasına indi. Magnus'un yalnız olduğunu görmek rahatlatıcıydı. Adam onu gördüğünde, her zaman yaptığı gibi ayağa kalkarak karşıladı.

<<Günaydın Tory, hafta sonun iyi miydi?>>

<<Evet, teşekkür ederim.>> Tory neşeli ve diri olmaya, olağanüstü bir şeyin meydana geldiğini bildiğini göstermemeye kararlıydı.

<<Tuquila adasına gittik cumartesi ve bütün günü orda geçirdik. Pete de Freitas sivrisineklerle dolu bir bataklığı hindistancevizi ağaçlarıyla ve deniz üzümleriyle kurutmuş. Gidip görmelisiniz orayı.>>

Masada duran kahvaltılıklardan aldı, bardağını kahveyle doldurdu ve adamın karşısındaki her zamanki yerine oturdu.

<<Evet, sanırım bir ara gidip görmek gerekir,>> diye mırıldandı Magnus. Fincanını aldı, kahvesinden cesaret toplamak istiyormuş gibi büyük bir yudum içip ağzını peçetesine sildi.

<<Tory, sana... sana söylemem gereken bir şey var. Cumartesi günü St. Thomas'a uçtuğumda, karımla buluşmaya ve eve getirmeye gitmişim.>>

<<Biliyorum,>> dedi Tory sakın sakın ve adamın gözlerine bakarak.

Magnus'un yüzünde beliren rahatlama şaşkıncıydı.

<<Allah'a şükür,>> diye kekeledi. Sonra gözlerini kaldırdı. Dudakları Tory'nin bir zamanlar çok çekici bulunduğu gülümsemesiyle büzüldü. <<Anlıyorsun ya, Rita'yı bilip bilmediğinden emin değildim. Cuma gecesi, davette birileri bir şeyler söy...>>

Konuşmayı kesti ve alnını kaşıdı. Anlaşılan, bundan sonra söyleyecekleri ona zor geliyordu. Tory'nin yüreği yumuşamadı ve sözünü bitirmesi için zorladı adamı.

<<Evet, Magnus, birisi ne söyledi?>> diye yüreklendi adam. Magnus'un yüzünü aptalca bir kırmızılık kapladı.

<<Senin, Rita'nın bu eve dönüp burada yaşayacağından haberin olmadığını söyledi kimileri.>> dedi Magnus alçak ve utangaç dolu bir sesle.

<<Bilmiyordum,>> diye cevap verdi Tory. Adamın gözüne sert sert bakmaya çalıştı, ama Magnus gözlerini kaçırmış, peçetesiyle oynuyordu. <<karının yaşadığını bile bilmiyordum. St. Thomas'a gideceğini söylediğin Cuma akşamı anlatabilirdin bana.>>

<<Evet, yani... şey... demek istiyorum ki, Tory, şey, buraya geldiğin ilk akşam 'anlıyorum' dediğin zaman Rita'yı biliyorsun sanmıştım. Sonra Perşembe gecesi de onunla buluşacağımdan fazla emin değildim. Her şey öyle hızla oldu ki. Davette babası Rita'dan haber aldığını ve onun St. Thomas'a gidip o hastaneden çıkana kadar kendisini beklememi istediğini söyledi. Onun daha o zamandan orda olacağını bilmiyordum.>>

<<Anlıyorum,>> dedi Tory kuru kuru.

<<Tory.>> Magnus öne doğru eğilmiş ve Cuma gecesi yaptığı gibi Tory'nin elini tutmak için elini uzatmıştı, ama Tory elini çekip kahvesini eline aldı. <<Rita'nın dönüş olması izim için hiçbir şey değiştirmeyecek. Biz eskiden olduğu gibi devam...>> Sözünü kesti ve Tory'nin arkasında gördüğü bir şeye büyüyen gözlerle baktı, ağır ağır ayağa kalktı ve kapıya doğru ilerledi. <<Rita, sevgilim! Böyle erken kalkmana gerek yoktu. Kalabildiğin kadar kalmalısın yatakta.>>

içeri kimin girdiğini görmek için sandalyesini çeviren Tory, Magnus'un kırk yaşlarında, ince ve kara saçlı bir kadını yanağından öptüğünü gördü.

<<Ama seninle kahvaltı etmek istedim sevgilim,>> dedi kadın genizden gelen bir sesle. Odanın öbür ucuna Tory'ye baktı. <<Aynı zamanda ikiniz çalışmaya gitmeden önce asistanıyla da tanışmak istedim.>>

Ağır ağır yürüdü odanın içinde. Kahverengi bir elbisesi, boğazının altında pembe bir fuları vardı. Ayakkabılarının rengi fulara uyuyordu. Omuzlarına kadar uzanan kara saçları, zeytin renginde yüzünde, şakaklarındaki gamzeleri ortaya çıkaran bir şekilde bükülüyordu. Kaşları, çıkık şakaklarının üstüne konmuş bir çift yay gibiydi ve bunların altında bakan çekik gözleri simsiyahtı.

<<Merhaba Miss Latham. Ben Rita Jarrold'um. Sizinle tanışmayı çok istiyordum. Kızım Carla sizi ve kocama olan bağlılığınızı anlattı bana.>>

Rita'nın ses tonu sevimliydi. Duyan hiç kimse içinde nefret olduğunu söyleyemezdi. Kadının seçerek söylediği kelimeler ve kara gözlerindeki pırıltılar, ne demek istediğini ortaya koyuyordu.

<<Ben de sizinle tanışmayı çok istiyorum Mrs. Jarrold,>> diye cevap verdi Tory. Kendisinin, bu karşılaşmaya hazırladıkları için Denzil ve Mandy'ye karşı teşekkür borçlu hissediyordu. <<Özellikle plağınızı dinledikten sonra.>>

<<Yaa?>> Kadının güzel yüzünde hoşnutluk ifadesi vardı. Çoğu sanatçılar gibi Rita Jarrol da iltifata dayanamıyordu. <<Nerede dinlediniz?>>

<<Eski bir okul arkadaşınızın evinde. Mandy de Freitas dinletti bana.>>

<<Tequila'ya gitiniz demek ki,>> diyen Rita masaya oturdu. Magnus bir fincan kahve koydu önüne. <<Hangi plaktı dinlediğiniz?>>

<<Pedro Lobos'la birlikte doldurduğunuz bir plaktı.>>

<<Ve ilk dinlediğiniz de bu mu oldu? Magnus size çalması mı benim plaklarımdan?>>

<<Hayır.>> Soru Tory'yi rahatsız etmişti. Yardımcı olması için Magnus'a baktı, ama adam ya konuşmayı dinlemiyor, ya da onun yardım isteyen bakışını özellikle görmemeye çalışıyordu, çünkü hiçbir şey söylememişti. <<Doktor Jarrold'la ben... >> diye devam etmeye çalıştı Tory, ama başaramadı.

<<Yalnızca çalışırken berabersiniz,>> diye tamamladı Rita. <<Öyle olduğuna eminim. Plağı beğendiğinize sevindim. Ama şarkıcılık günlerim sona erdi maalesef.>>

<<Çok üzüldüm,>> diye mırıldandı Tory.

<<Ama her şeyin iyi bir yönü vardır. Şimdi Magnus'a iyi bir eş olabilmek için dünyanın vakti olacak. Sevgilim, biraz daha kahve istemez misin?>>

<<Hayır teşekkür ederim, laboratuara gitmem gerekiyor. Seni daha sonra görürüm Tory. Yemeğe döneceğim sevgilim.>> Eğildi ve Rita'yı yanağından öptü. <<Kendini yormayacağına söz ver lütfen.>>

<<Söz veririm,>> dedi Rita.

Magnus odayı, garip bir durumdan kurtulmaktan memnun olmuş gibi hızla terk etti. Tory kahvesini bitirdi, peçeteye ağızını sildi ve izin isteyerek ayağa kalktı.

<<Bir dakika Miss Latham.>> Kadının genizden gelen sesi keskin bir emir tonu taşıyordu.

<<Kocamın arkasından böyle hevesle gitmenize hiç gerek yok. Davranışlarınıza biraz daha dikkat etmeniz, tarafımdan daha uygun görülecektir.>>

Tory yeni kalktığı sandalyenin arkalığine tutundu. Dayanmak için ihtiyacı olacağını düşünüyordu.

<<Korkarım, ne demek istediğinizi anlamıyorum,>> dedi.

<<Şunu demek istiyorum ki, Miss Latham, son birkaç ayda arkamdan olup bitenlerin hepsini biliyorum. Magnus'a karşı bariz olan ilginizin de farkındayım. Bu evdeki varlığınıza karşı çıkıyorum ve en kısa zamanda sizden kurtulmak istiyorum.>>

<<Mrs. Jarrol, yanılıyorsunuz,>> diye parladı Tory. Kadının açık sözlülüğü sinirlerini bozmuştu.

<<Arkanızda olup biten hiçbir şey yok. Magnus'a hayranım ama...>>

<<Size gerçekten inanmamı mı bekliyorsunuz?Kızım hep buradaydı ve bana Magnus'la sizin çalışma saatleri dışında, akşamları da birlikte olduğunuzu anlattı. Magnus kızını ihmal ederken, sizinle ya çalışma odasına kapanıyor ya da bahçelerde yürüyüşe çıkıyormuş.>>

Rita'nın sesi bir öksürük kriziyle kesildi.

<<Ama Mrs. Jarrold, biz çalışıyorduk. Magnus'un kitabı üzerine tartışıyorduk. Oh, lütfen, daha çok konuşmayın, boğazınız ağrıyacak, yeniden hasta olacaksınız.>>

<<Ve siz de buna üzüleceksiniz, öyle mi? Ya da Magnus?>> dedi Rita öksürüklübir fısıltıyla. <<Oh, hayır, ne buna ne de söyleyeceğiniz herhangi bir şeye inanmamı beklememelisiniz. Cuma gecesi davete girişinizi anlattılar bana. Bu sabahsa kendi kulaklarımla Magnus'un size benim gelişimin hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini, eskiden olduğu gibi devam edeceğini söylediğini duydum.>>

<<Ama o sizin düşündüğünüzü kastetmiyordu ki. Kitabından söz ediyordu.Yemin ederim>>

<<Hiç de değil. Bakın Miss Latham, Magnus'u sizden daha iyi tanırım. Kendisini koruyacak birini arayan genç kadınlara garip bir tutkunluğu vardır. Kadınlar da onun garip tavırlarına, çaresiz hallerine hayran olurlar. Bunun Magnus'un başına ilk kez geldiğini zannetmeyin. Amerika'da çalışırken genç bir laboratuvar teknisyeni vardı. Ben turnedeydim o sıra. Döndüğümde kızın Magnus'un yemeklerini yaptığını, çamaşırlarını yıkadığını gördüm.Daha sonraki adımın ne olacağını düşünmeyi size bırakıyorum. Benzeri bir şey Kopenhag'a tayin olduğunda da başına geldi. Bu yüzden İngiltere'de de birinin olduğunu tahmin ediyordum. İkinizi High Street'te bir kahveden çıkarken gördüğümü söylersem şaşırırsınız. Ama hastaydım ben ve bir iklim değişikliğini gerekli gördüler. Magnus'u burada, benim doğduğum adaya mdür olmaya razı etmek zor olmadı. Ama benim burada kalmam olanaksızdı, tedavi olmam gerekiyordu. Buradan altı ay kadar uzak kaldım, bir de ne duyayım, yeni bir asistan almış... aslında ihtiyaç duymadığı bir asistan.>>

<<Mrs. Jarrold, çok üzgünüm, böyle olduğunu bilmiyordum,>> dedi Tory içtenlikle.
<<Gerçekten.>>

Kadın kara gözleriyle baştan ayağa süzdü Tory'yi.

<<Biliyor musun, neredeyse inanabilirim sana. Şu sarı saçların, temiz bakışların seni öyle masum gösteriyor ki, ama sana inanmıyorum. Seninle açık konuştum. Neler duyduğumu anlattım. Bunun karşılığında senin de bana karşı açık ve net davranmanı istiyorum. Kalacak başka yer bulup, bu evi terk etmen için Çarşamba gecesine kadar izin veriyorum sana. Eğer gitmemiş olursan, kontratının hükümet tarafından bozulmasını ve başka yerlerde yeteneklerine ve uzmanlığına uygun bir iş bulmana engel olacak kötü bir referans yazılmasını sağlayacağım. Yeterince açık mı?>>
<<Evet, yeterince açık Mrs. Jarrold.>>

Tory arkasına döndüğünde neredeyse Carla'yla çarpıştıyordu. Kız orada durup her şeyi dinlemişti her halde. Kötü kötü sırtıyordu. Tory, kızın kaba bir şey söylemeyi istediğini, ancak annesi yüzünden bunu yapamadığını hissetti.

Merdivenleri koşarak tırmanıp odasının a girdiğinde, aklına Rita'nın ani dönüşünü Carla'nın sağladığı düşüncesi geldi. Yat limanından ayağının kesilmesine karşılık olarak, Carla Lisa Campos'a ya da büyükbabasına yalan yanlış hikayeler anlatmış olacaktı.

Böyle sıcak günde hızla hareket ettiği için her tarafına ter basmış olan Tory, dişlerini fırçalamak için doğru banyoya koştu. Carla'nın daha önce söylediği imalı laflar beyninde çınlayıp duruyordu: Sen de babamı seviyorsun, kendi öğüdünü kendine tutsana.

Ah, ne kadar da körmüş, ne kadar aptalmış! Denzil'in evli olmadığını bilen Carla'dan daha da aptalmış. Carla, Denzil'i insanları düşünen biri olmasından yararlanmıştı. Denzil ise iyi bir insan olduğu için neler döndüğünü anlayıp Carla'yı hemen geri yollamıştı. Buna karşılık, kendisi Magnus tarafından aldatılmıştı. Belki bilerek değil. Ama kimseye yardım edemeyen ve kötü bile olmayı başaramayan bu adam aslında daha büyük bir kötülük yapmıştı.

Ve şimdi Rita'nın ultimatolarıyla karşı karşıyaydı: 'Kendine kalacak bir yer bul, yoksa...' Kontratının iptal edilmesine izin veremezdi. Şu anda hem kendisine, hem de işverenlerine karşı sadık olmak zorundaydı. Ama nerede kalacaktı? Port Anne'de bir iki otel vardı, ama sürekli oralarda kalmak pahalı olacaktı.

İşine gittiğinde bu soru n hep aklındaydı ve gün boyunca gördüğü bütün asistan botanikçilere ve bahçıvanlara, kalacak bir yer bilip bilmediklerini soru.Ama hiç biri yardım edemedi ona. Bu sorunu Magnus'a götürmeyi istemiyordu, çünkü kendisine yardım edemeyeceğini seziyordu. Magnus'a kendisiyle Rita arasında geçenleri anlatmaya bile zahmet etmedi. 'Bırak, karısının gelmesinin hiçbir şeyi değiştirmeyeceğine inanmaya devam etsin. Bırak, gerçeği görmenin şokunu tıpkı kendi gibi yaşasın,' diye düşünüyordu Tory.

Sonra içinde acıların büyüdüğünü hissetti. Ne kadar da kolay değişmişti Magnus'a olan duyguları. Adam hakkındaki gerçeği öğrenir öğrenmez ne kadar da çabuk bitmişti sevgisi. Ömrünü ilk aşkı sona ermişti ve şimdi geriye baktığında, bunun tek taraflı bir gençlik aşkı olduğunu görebiliyordu.Bir düşe aşık olmuştu, gerçek bir insana değil.

Rita Jarrold'un eve dönüşünün durumda ne gibi değişiklikler meydana getireceği daha ilk akşamdan belli oldu. Tory her günkü akşam içkisi için aşağıya indiğinde Mrs. Dunnet tarafından durduruldu ve kendisine, Jarrold'ların konuğu olduğunu ve yemeğini mutfağın yanındaki küçük odada yiyeceği bildirildi. Daha sonra kalacak bir yer bulmak için Port Anne'ye gitmeye karar verdiğinde, her zamanki gibi krem rengi arabayı almak yerine, telefonla taksi çağırmak zorunda kaldı. Sürekli sırttan şoföre kalacak bir yer bilip bilmediğini sorduğu zaman, adam iki adres verdi ve birinin önüne çekti arabayı. Ancak perişan eve ve pencerelerden sarkan serseri kılıklı adamlara baktığında, burada kalmayı düşünmenin bile delilik olacağına karar verdi.

Sonunda körfeze bakan bir evin sevimli bir adasını tutmak için anlaştı. Ama Çarşamba öğleden sonra aldığı telefon, ev sahibinin fikrini değiştirdiğini söyledi ona. Çaresizlik içinde Magnus'a gitti ve durumu anlattı.

<<Rita'yla konuşurum şekerim.>> diye söz verdi adam, <<Senin burada kalmanın ne kadar önemli olduğunu anlatınca yumuşayacağından eminim.Senin yardımın olmazsa bu kitabı nasıl bitirebilirim? Rita zaman zaman çok garip düşüncelere kapılır.Örneğin seninle aramda bir ilişki olduğuna inanıyor. Neyse, bana bırak. Eminim, onunla konuşunca, burada bir gece daha kalmak sorun olmayacak.>>

Böylece işi halletmeyi ona bırakmış, odasında oturup annesine yazmaya başladığı mektubu bitirmeye koyulmuştu. dışarıdaki her şey çok sessiz ve hareketsizdi. Ne bir kurbağa sesi, ne bir yaprak kıtıltısı... Buradaki deneylerinden bir fırtınanın yaklaştığını anlayabiliyordu.

Kapı çalınıp Rita'yı karşısında görünce şaşırdı.Kadın ince vücudunu saran koyu kırmızı bir gece elbisesi giymişti. Saçını başının üstüne toplamıştı. Kulak memelerinde uzun altın küpeler sallanıyordu.

<<Seni hala burada bulduğuma şaşırdım.>> dedi kadın ve sanki hasar olup olmadığına bakarmış

gibi odanın içine girdi. <<Bu gece gitmiş olman gerekiyordu. Yoksa kontratının yırtılmasını mı istiyorsun?>> Tavanı inceleyen gözleri şimdi dik dik Tory'ye bakıyordu.

<<Hayır, istemiyorum. Magnus sizinle konuşmadı mı? Kalacak bir yer bulduğumu sanıyordum, ama kadın bugün telefon edip fikrini değiştirdiğini söyledi.>>
Rita'nın dolgun dudakları hain bir gülümsemeye büzüldü.

<<Duydum bunu. Kadın buraya telefon etti bugün. Ben ona senin güvenilir biri olmadığını söyledim. Magnus burada kalmanın işi için önemli olduğuna dair bir şeyler mırıldandı. Çok zeki olduğunu kabul etmek gerek, ama senin u evde kalmanı istemiyorum. Hadi, şimdi eşyalarını topla. Babamı ziyarete şehre gidiyoruz. Seni de otelin önüne bırakırız.>>

Tory içinde patlamaya hazırlanan öfkeyi denetlemek için bütün vücudunun titrediğini gördü.

<<Hayır, teşekkür ederim,>> dedi soğuk bir tavırla. <<Kendim gitmeyi tercih ederim.>>

<<İyi, o zaman saat onda döndüğümüzde burayı terk etmiş ol, anlaştık mı?>> Rita odayı gözden geçirmeye devam etti. <<Sanırım bu odayı Carla'ya vermeliyiz. Şimdiki odanın banyosu yok. İyi geceler Miss Latham.>>

Kadın odayı terk ettiğinde Tory birkaç dakika yüzünü ellerinin arasına gömerek vücudundaki titremenin geçmesini bekledi. Hiç böyle aşağılanmamıştı bu güne dek. Birinin kendisinden böyle şiddetle nefret edebileceğini hiç düşünmemişti. Son sözlerine bakılırsa, yalnızca bu evden değil, adadan da gitmesini istiyordu Rita. Kalacak bir yer bulma çabalarını engelleyecekti.

Titremesi durduğunda aptal aptal eşyalarını toplamaya başladı. Evi bir an önce terk etmeye çalışıyordu. Bavuluna rast rastgele bir şeyler tıktırırken, rüzgarın dışarıdaki yaprakları sallamaya başladığını duydu. Havadaki nemli sıcak onu boğacakmış gibi üstüne geliyor, her kıvıldaışında terden ıslanmış olan elbisesi tenine yapıştıyordu.

Kot pantolonu ve keten bluzunu giydi., üstüne bir anorak alıp ağır valizleri aşağıya indirdi. Şimdi rüzgar şiddetini artırmıştı. Koridordaki elektrik ışığı yanıp yanıp sönüyordu. Telefon rehberinden taksi servisinin numarasını ararken ışıklar tümünden söndü. Numarayı unutmamak için kendi kendine tekrarlayarak çevirdiğinde aradığı hattın bozuk olduğunu gördü. Durumuna kendisi de gülmeden edemedi. Evi terk etme çabaları bile doğa tarafından engelleniyordu.

Port Anne'e bu gece ulaşmanın tek yolu yürümekti. Bavullarını burada bırakıp sonradan alabilirdi. Kararını veren Tory geceliklerinin olduğu omuz çantasına yüklenip ön kapıyı açtı ve evden dışarı çıktı.

Patika hızla dereye dönüşüyordu. Çamurda kayarak zorla sağlam toprağa erişti ve asmaların oluşturduğu tünelin içinden önünü eliyle yoklaya yoklaya yürümeye başladı. Yaprak tabakası öyle kalındı ki, yağmur aşağıya geçmiyordu. Etraf zifiri karanlıktı. Ağaç köklerine çarpmamak ve başını alçak dallardan korumak için ellerini önüne uzatmıştı.

Bir süre sonra, çevresini kaplayan karanlık, kapalı yerde kalma korkusunun etkilerini hissettirmeye başladı. Ağaçların üstüne üstüne kapandığını sanıyordu ve yapraklar yapışkan bşr dokunuşla yüzünü okşadığındakorkulu çığlıklar atmaktan kendinin alamıyordu. Paniğe yakalanmaya başlamıştı yavaş yavaş. Bu yolu seçmemeli, ana yoldan yürümeliydi. Hiç çıkamayacaktı buradan. Ağaçlar ağır ağır üstüne kapanacak ve soluğunu keserek hayatına son vereceklerdi.

Birden, korkuya kapılarak koşmaya başladı. Ayağı bir taşa yada ağaç köküne çarptı ve acıyla bağırdı. T.Yek ayağının üstünde durarak gözlerinin sımsıkı kapadı, dişlerinin sıkarak acının azalmasını

bekledi. Ayağını yere indirdiğinde hala ağrıyordu. Bir süre sekerek yürüdüktan sonra patikanın sonunun geldiğini belirten ışığı gördüğünde tünelden kurtulmanın sevinciyle rahatladı.

Burkulan ayağının hızını kesmesi yüzünden tünelin sonuna erişmesi çok uzun bir zaman aldı. Ama kurtulmuştu işte ve bardaktan boşanırcasına yağın yağmurun içinden yat limanının titrek ışıklarını görebiliyordu.

Patikadan yola doğru topallayarak inerken, 'elektriğin kesilmesine karşı bir jeneratör edinmek tam da Denzil'e uygun bir şey' diye düşündü. Durup Port Anne yönüne doğru giden yola baktı. Yolun yüzeyi ıslak ıslak parlıyordu ve kenarındaki hendeklerden, dağlardan gelen suyun gürültüyle aktığını duyabiliyordu. Ağır ağır ileriye doğru kıvılcıyordu, ama bileğindeki acı onu durmaya zorladı.

Port Anne'e yürümeye çalışmak iyice aptalca bir şey olacaktı. Denzil'e gidip telefon edip edemeyeceğini sormak, ya da telefonu çalışmıyorsa kendisinin Port Anne'e götürmesini istemek, yapılacak en akıllı hareket olacaktı.

Altıncı Bölüm

Bütün enerjisinin tükendiğini, burkulan ayağının acısının sinirlerini perişan ettiğini duyan Tory, Denzil'in bungalovunun merdivenlerini kendini trabzandan sekerek çıktı. dışarıdaki süngülü kapıyı çekip kapalı ön kapıya vurdu yumruğuyla.. Bir süre bekledi ve dinledi. Rüzgarın ve suların gürültüsünün arasından belli belirsiz bir müzik duydu. Kapıyı açmaya kimse gelmeyince daha hızlı vurdu bu sefer.

Birkaç saniye sonra Denzil kapıyı açtı. Yalnızca keten bir pantolon giymişti: ayakları çıplaktı ve gözlerinde uykuya yeni dalmış ya da bütününü gevşemiş gibi bir ağırlık vardı.

<<Vay, vay, vay, dalgalar kimi atmış kıyıya,>> diye mırıldandı alay ederek. Onu ne içeri davet etmiş, ne de kenara çekilmişti. Tory yanında biri olduğundan kuşkulandı.

<<Umarım rahatsız etmiyorum,>> dedi. Hiç bi şey yokmuş gibi davranma çabası dişlerinin takırdamasıyla bozuldu.

<<Yok canım, bir bardak bir şey içip büyükanneme mektup yazıyordu.>> Tory'nin yüzü kuşkuyla değişmiş olmalı ki ekledi. <<Gerçekten bir büyükannem var. Çok yaşlı ve zengin bir kadındır, onunla aramı iyi tutmalıyım ki mirasında beni de hatırlasın.>> <<Kendin hakkında böyle şeyler söylememi isterdim.>> Ağzından iradesi dışında dökülüveren bu sözler onu olduğu kadar Denzil'i de şaşırtmıştı.

<<Neden söylememeliyim?>>

<<Çünkü insanların, senin bir korsandan başka bir şey olmadığını, yalnızca kendinin düşündüğünü sanmalarına yol açıyor.Oysa, sen öyle biri değilsin, sen öyle biri değilsin...>> sesi yükseldi ve heyecanla çatladı. Tory ağzından fırlamak isteyen sözleri hapsedmek ister gibi ellerini ağzına götürdü.

Denzil gözlerini onun çamurlu ayaklarına çevirerek güldü.

<<Tanrım,>> dedi, <<Gerçekten denize düşmüşsün sen.>>

<<Denize düşmedim, tepeyi aşım yürüdüm. Ah, korkunçtu. Karanlıkta bir daha yürümem öyle.>> Kontrolünü kaybetti ve yüzünü Denzil'in ellerine kapayarak titremeye başladı. İçgüdüyle, kendisine yardım eder diye koşmuştu adama ama onun davranışları Tory'nin kendisini yitirmesine neden

olmuştu.

Denzil'in kendisinin içeri çektiğinin bile farkına bile varmadı. Ayağının acısı bağırmasına yol açtı.

<<Hey, neyin var?>> diye sordu Denzil.

<<Bileğimi burktum.Taşa çarptım,>> dedi Tory ve odaya bakmak için ellerini çekti yüzünden. İçerde kimse yoktu.

<<Ormana bu fırınada girmeyi düşünmen, bileğinin burkulmasını hak ettiğini gösteriyor. Hiçaklın yok mu senin?>> dedi ve hızla sarstı Tory'yi. Sesinin katılığı ve sarsıntı Tory'yi kendine getirdi. Derin bir soluk verdi.

<<Daha kısaydı. Port Anne çok uzak ve...>>

<<Bu yağmurda Port Anne'e yürümeye mi kalktın?>> diye kesti sözünü Denzil. Elleri anarağı bağlayan ipleri çözmeye çalışıyordu.<<Şimdi anladım, senin deli, hem de bağlanacak bir deli olduğunu,>> dedi, tavrını değiştirdiğini belirten bir yumuşaklıkla.

<<Yapabileceğim başka bir şey yoktu. Elektrik kesildi, telefon da çalışmıyordu.>>

<<Fırtınanın geçmesini bekleyemez miydin?>>İpleri çözmüştü şimdi.

<<bekleyemezdim. Bilmiyorsun ki...>> Rita'yla olanları açıklamak Tory'nin şu anda yapamayacağı bir şeydi. Denil anorağını üstünden çıkarıp yere bıraktıktan sonra kollarına aldığında yeniden titremeye başlamıştı.

<<Sakin ol, aşkım.>> dedi Denzil yumuşakça, Tory'yi çıplak bedenine sıkı sıkı yapıştırarak.

<<Şimdi ben sana giyecek bir şeyler bulana kadar sıcak bir banyo yaparsın...>>

Kolunu Tory'nin omzuna atıp zıplaya zıplaya banyoya gitmesine yardım etti. Küveti sıcak suyla doldurup Tory'ye döndü ve sordu: <<Kendi başına halleder misin, yoksa bayılma ihtimaline karşı burada kalayım mı?>>

<<Hallederim, çok teşekkürler.>>

<<Sana giyecek bir şey bulayım,>> diye mırıldandı. <<Kapıyı kilitleme.>>

Tek başına kalan Tory ağır ağır soyundu. Üstündekileri çıkardıkça yalnızca bacaklarının değil, kollarının ve yüzünün de sayısız çizik içinde olduğunu gördü. Küvetin içine ağır ağır girdi ve uzandı. Ilık su titreyen bacaklarına merhem gibi geldi. Denzil döndüğünde hala boynuna kadar suya batış yatıyordu. Adam sandalyenin üstüne bir giyim eşyası attı, gözleri banyoyu kaplayan buharın içinde pırl pırl parlıyordu.

<<Yalnızca bunarı bulabildim.>> Eğilip Tory'nin ıslak giysilerini aldı. <<Hazır olduğun zaman oturma odasına gel.>>

İçeri öyle kendiliğinden girmesine itiraz etmeye vakit bırakmadan çıkmıştı Denzil. Konuşamayacak kadar şaşırıldığına için için seviniyordu Tory. Ağızını açsa, Denzil kendisiyle alay etmek için yeni bir fırsat bulmuş olacaktı ve artık bunu istemiyordu. İstedığı, Denzil'in o parlak zekasını kendisi için kullanması, ona yardım etmesi, rahatlatması ve korumasıydı. Bunun karşılığında istediği her şeyi yapmaya hazırdı, her şeyi...

Denzil'e ihtiyacı olduğunu kabullenmekten ürküdü. Sanki uzun bir süredir savaştığı bir güce yenildiğini kabul etmek gibi bir şeydi bu. Banyodan çıkarak kurulandı ve Denzil'in getirdiği erkek plaj bornozunu giydi. Çizgili havlu kumaşından yapılmıştı, çok boldu ve Denzil'in dizine gelen eteği onun ayak bileklerine kadar uzanıyordu. Bornozu vücuduna sarıp kemerini sıkı sıkı bağladı. Çok uzun gelen kolları titrek elleriyle kıvırdıktan sonra orada bulduğu tarakla saçlarını taradı.

Oturma odasında, gölgelikli masa lambaları çevreye ılık bir ışık saçıyor, mavi, yeşil çizgili perdeler

gecenin ıslak karanlığını içeri sokmuyordu.

Tıry divanın üstüne düşer gibi oturdu. Denzil mutfaktan üzerinde dumanlar tüten bir fincanla geldiğinde tutmayı beceremeyeceğinden korkarak bunu eline alamadı Tory. Denzil hemen yere meldi.

<<Dinle sevgilim,>> dedi yumuşakça. Tory onun bu lafı da aşkımla lafını kullandığı gibi kullandığını fark etti. <<Sinirsel bir şok geçiriyorsun. Bu içki rahatlamana yardım edecektir. Hadi şimdii, ek bir yudum. Yarısından çoğu sıcak süt zaten.>>

İmesi için kendisine sıcak süt verilmeyeli çok uzun bir zaman geçmişti. Çocukken hasta olmakla ilgili bir şeydi bu. Annesinin ona sıcak süt ve aspirin iirip yatırmasını hiç unutmazdı.

<<Fincanı tutamıyorum, ellerim titriyor.>>

Fincanı Denzil eline alıp Tory'nin ağzına tuttu. Gairp bir tadı vardı sütün; kuşkuyla baktı Denzil'e. <<Ne var içinde?>> <<Rom,>> diye gülümsedi Denzil. Tory onun gülümseyişini sevdi. <<Rom ve sıcak sr büyükannemin her günkü ilacıdır. Uzun yaşamasının nedeninin bu olduğunu söyler. Her gece uyumadan ne geçer.>>

Bir yudum daha aldı Tory. Yumuşak ama ateş saçan sıvı kolayca iniyordu midesine. Vücudunun daha şimdiden ısınmaya başladığını duyuyordu.

<<Tutabilirsin şimdii>> dedi Denzil. <<Ben de kendi ikimi içebilirim böylece.>>

İçtiği ikiden hoşlanan Tory birkaç yudum daha alırken Denzil yanına oturdu. Elinde bardağıyla arkasına yaslandı ve serbest kalan elini divanın arkalığına bıraktı.

<<Böyle bir gecede Part Anne'e yürümek nerden aklına geldi, anlatmak ister misin?>>

<<O evde daha çok kalamazdım.>>

<<Kalmak istemediğin için mi, yoksa biri sana 'ek git' mi dedi?>>

<<İkisi de. Haklıydın sen. Rita Jarrold daha ilk günden gitmemi söyledi. Eğer gitmezsem, kontratımı fes ettireceğini ve başka yerde iş bulmamı engelleyeceğini söyledi.>>

Pazartesiden beri başına gelenlerin utancı ve üzüntüsü birden patlak verdi ve hikırıklarla titreyerek gözyaşları dökmeye başladı. Denzil fincanı elinden aldı, yere koydu ve sarıldı ona. Başı Denzil'in göğsünde hikırarak durdu bir süre Tory. Hiçbir şey söylemiyordu Denzil, ama eliyle bornozun altındaki kolunu okşuyordu yavaş yavaş. Hikırıkları ağır ağır dindi. 'Denzil'in insana sarılması güzel bir şey' diye düşündü. Sert ve güvenli göğsüne yaslanmak rahatlatıcıydı. Bütün gece böyle yatmak isterdi, ama Port Anne'e gitmek zorundaydı.

<<Denzil. Telefonunu kullanabilir miyim?>> diye sordu. Dili şişmiş gibi konuşuyordu.

<<Bozuk,>> dedi Denzil tmbel tembel.

<<Hay Allah, Port Anne'e gidip otelde yer ayırtmam lazım. Cipinle gtrrmzn beni?>>

<<Hayır.>>

'Bana yardım etmek istemiyor' diye düşündü. Bu çok ağır geldi ona ve her şey gözünün önünde dönmeye başladı.

<<Niye?>>

<<nk elbiselerin berbat ve sana verecek bu bornozdan başka bir şeyim yok. Şu anda da pek edepli değil zaten.>>

Telaşla baktı ve bornozun eteklerinin açıldığını gördü. Bacaklarını sıkı sıkı örttüktan sonra Denzil'e doğru kaldırdı başını.

<<Denzil Halam, bana her bakışında gözünde bir sinsilik pırıldıyor.>>

<<Biliyor musun Victoria, rom başına vurdu herhalde. Seni yatırsam daha iyi.>>

<<Hangi yatağa?>> diye sordu Tory kaşlarını çatarak. Başının döndüğünden kuşkusu yoktu ve yine onun göğsüne yaslanmak istiyordu.

<<Benim yatağıma, başka yatak yok ki.>>

<<Burada uyuyamaz mıyım, kollarında?>>

<<Kollarımda uyumak istemen beni çok sevindirmesine rağmen, yatakta daha rahat edersin. Hadi kalk,>> diye emretti ve onu kucaklayıp taşımaya başladı. Yatak odasında ayağının üstüne dikip çarşafı düzeltti ve Tory'yi yatırdı. Üstünü örttüktan sonra gitmek için dönünce, birden yalnız kalmaktan çok korktu Tory. Elini uzatıp yalvardı.

<<Denzil, bu gece yalnız bırakma beni lütfen.>>

<<Olu,>> diye cevap verdi Denzil sakın sakın.

<<Kalırım, bir dakika bekle, geliyorum.>>

Rahatlamış olarak geriye yaslandı ve gözlerini kapadı Tory. Yastık yumuşak, çarşaf serindi.

Uyandığında güneş yüzüne vuruyordu. Sırtüstü yatmıştı ve karnında bir ağırlık vardı. Başını çevirince Denzil'in yanında derin derin uyuduğunu gördü. Karnındaki ağırlık Denzil'in koluydu.

Yanında yatmaya nasıl geldiğini hatırlamaya çalışarak kaşlarını çattı. Tek hatırlayabildiği, içtiği sıcak süttü. Dödü ve yeniden baktı Denzil'in yüzüne. Ne kadar da sakın uyuyordu. Ansızın artık uyumamasını istedi. Uyanıp yanında olduğunu bilsin istedi. Gözünün hınzır pırıltılarla parlamasını, kendisine sıkı sıkı sarılmasını, dudaklarını dudaklarına bastırmasını istedi. İhtiras ateşiyle kendisini yakmasını arzu etti.

Parmaklarını adamın kolunda, çıplak omuzlarında gezdirdi. Sonra ağır ağır boynunu okşayıp enseni dokundu. Denzil dokunuşlarla kıpırdayıp yüzünü Tory'ye doğru çevirdiğinde, kız eğilip onun dudaklarını öptü hafifçe.

Gözkapakları kıpırdandı, bir an Tory'ye baktı. Sonra yeniden kapadı gözlerini adam.

<<Denzil?>>

<<Mmmm.>>

<<Bütün gece burada mıydın?>>

<<Evet. Yalnız kalmak istemedim,>> diye mırıldandı gözleri hala kapalı olarak.

<<Hiçbir şey hatırlamıyorum. Ne koydun o içkinin içine?>>

<<Sadece rom. Senin gibi saf bir kıza fazla gelmiş anlaşılabilir.>> Uykulu uykulu gerindi ve Tory'nin saçlarının üstüne koydu başını. <<Şimdi sen öptün mü beni?>>

<<Evet>> dedi Tory çekilerek. <<Seni...seni uyandırmak istemişim.>>

<<Neden?Aptalca sorular sormak için mi?>> diye dalga geçti Denzil yarı kapalı gözkapaklarının ardından bakarak.

<<Hayır...yani... demek istiyorum ki... ben...>>

<<Sanırım uyanıp yanımda seni böyle pembe yanaklı, mahmur ve utangaç bulmak hoşuma gitti,>> dedi Denzil ve dudaklarıyla dudaklarını kapadı Tory'nin. Bir anda Tory'nin içini bir ihtiras kapladı. Denzil'in okşayışlarına karşılık vermeye başladı. Akıllı duygularını kontrol edemiyordu. Kapağı sert sert vurulması vücudunu gerginleştirdi. Denzil de toparlanmıştı. Kafasını kaldırıp kapağı baktı.

<<Kim var orada?>>

Josh. Uyansana. Yatlardan birinin başı dertte. Kayalara doğru sürükleniyor.Kurtarmak istiyorsan firla.Öldün mü be adam!>>

<<Bir dakika sonra geliyorum,>> diye bağırdı Denzil. Tory'ye döndü ve fısıldadı: <<Şu deneyi de bitiremedik bir türlü.Belki başka bir gün.>>

Yalnız kalan Tory yüzükoyun yatıp vücudunun zonklamasını ve düşüncelerini düzenlemeye çalıştı.Denzil'le sevişmeye ikinci kez kalkışmasına ne yol açmıştı? Neydi onun yanındayken duyduğu coşku? Magnus ya da başka bir erkekle birlikteyken böyle bir şey olmamıştı hiç.Çok güzel, ama tehlikeli bir duyguydu bu.

Ayağı yere basar basmaz acıyla inledi. Yatağın kenarında oturup bileğindeki morlukları inceledi. Birden Denzil'le ilk tanıştığında ayağının burkuk olduğunu hatırladı. Çevresine bakındı, bandaj ve tahta koltuk değneklerini buldu. Bileğini sağlamca sardıktan ve koltuk değneklerini boyuna göre ayarladıktan sonra oturma odasına gidip telefon başına geçti.Niyeti Magnus'a işe geç geleceğini söylemekti, ama telefon çalışmıyordu.

Denzil'i beklemekten başka yapacak bir şey yoktu. Acıktığını hissettiği için mutfağa geçti. Kısa bir süre sonra omletini yiyip kahvesini içerken kapıda beliren ayak seslerini ve Denzil'le Josh'un konuşmalarını duyu. Onlar içeri girmeden önce kaçacak kadar vakti olmadı. O yüzden hiçbir şey olmamış ve Denzil'in evinde onun bornozunu giyerek karnını doyurmasını dünyanın en normal şeyiymiş gibi davranmaya karar verdi. Josh'un gözleri yuvalarından fırladı onu görünce. <<Daha sonra gelirim,>> diyerek döndü ve çıkıp gitti.

<<Çok şaşırttın Josh'u,>> dedi Denzil, <<Kahve var mı?>>

<<Evet. Kendime kahvaltı hazırlamama kızmadın ya? Sana da bir şeyler hazırlayayım mı?>>

<<Ne kadar da naziksin Victoria,>> dedi Denzil dalga geçerek. <<Ama kahve yeter.>>

Yanındaki taburenin üztüne tüneyip kahvesinden büyük bir yudum aldı.

<<Tekne kurtuldu mu,>> diye sordu Tory.

<<Evet, çekip bağladık. Amma fırtınaydı ha! Ama uzun bir süre rahatız şimdi.>> Yan yan Tory'ye baktı. <<Ne yapacağına karar verdin mi?>>

<<Elbiselerimi bulmam gerekiyor önce.>>

<<Neredeler?>>

<<Bavullarımı evde bıraktım. Çok ağırdılar.>>

<<Gidip alayım onları,>> dedi ve fincanını kafasına dikti. <<İyi kahve yapıyorsun Victoria.>>

<<Ama gidip elbiselerimi sen alamazsın,>> diye bağırdı Victoria.

<<Neden?>>

<<Rita Jarrold ne düşünür, seni görürse?>>

<<Benimle birlikte yaşadığını düşünür. Fena fikir değil aslında.>>

<<Ama seninle yaşayamam ki. Orda çalışmak istiyorum.>>

<<Bunun da yolu bulunur.>> Denzil'in gözleri parlıyordu. <<Sorunu çözebiliriz.>>

<<Nasıl?>>

<<Basit aslında. Tory, benimle evlenir misin?>>

Tory hiçbir şey söylemeden ona bakakaldı.

<<Yok, ne sarhoşum, ne de deli,>> dedi Denzil, ağzını çırpıtıp gülererek. <<Niye şaşırdın öyle?>>

<<Sen... hiç sanmazdım... evlenecek bir adama benzemiyorsun. Denizil, geceyi yanımda geçirdin diye benimle evlenmek zorunda değilsin.>>

<<Bu söylediğinin ardındaki pek sevdiğimi söyleyemem. Ama senin namusunu korumak için istedim bunu. Benimle birlikte yaşaması istediğim için evlenmek istiyorum seninle. İlk tanıştığımızda evimi ve yatağımı paylaşacak birini aradığımı, senin de buna uygun olduğunu söylemiştim. Fikrimi değiştirmedim. Seninle olmaktan hoşlanıyorum ve fiziksel olarak da istiyorum seni.>>

<<Ama bunlar evlenmek için yeterli nedenler değil ki.>>

<<Sen daha iyi bir neden söyleyebilir misin?>>

Tory aşktan başka evlenme nedeni düşünemediği için sustu.Konuşsa Denizil'in kendisiyle alay edeceğini düşünüyordu.

<<Eee,>> diye üsteledi Denizil. <<Cevabın ne?>>

<<Bilmiyorum. Daha önce evlenmeyi hiç düşünmemiştim.>>

<<Profesörle bile mi?>>

Başını salladı Tory.

<<Adamı tahta oturtup ayaklarına kapanacaktın, değil mi? Bak, eğer seninle evlenme nedenlerimle yetinmiyorsan, daha pratik bir yaklaşım benimseyebilirsin. Benimle evlenmek, işine yakın, bedava kalacak bir yer demektir. Bu, Rita Jarrold'un çenesini kısar ve aramızda eninde sonunda olacaklara yasal bir kılıf hazırlar.>>

<<Ne olacakmış aramızda? >> diye sordu Tory saf saf.

<<Aman, bırak canım. Birbirimize karşı duyduğumuz cinsel arzuyu bilmiyormuş gibi davranma. Tanıştığımızdan beri kendinle mücadele ediyorsun. Bende ettim biraz. Dün gece kapımda gördüğümde seni hemen içeri almamamın nedeni bu. Ama kendimi tanım ben. İyice tutuldum sana. Sende öylesin, ama içine yerleşmiş korkular davranışını engelliyor.>>

<<Nerden biliyorsun bütün bunları?>> diye hayretle sordu Tory.

<<Senden daha deneyimli olduğumu kabul et.>>

<<Evet, ederim, ederim,>> diye parladı Tory. <<Kadınların yalnızca yatağını ısıtmak ve yemek yapmak için yaratılmış mahluklar olduğuna inanan baskıcı bir erkek olduğunu da kabul ederim.>>

Denzil ağır ağır döndü.

>> Daha başka bir şey öneremem. Kabul et ya da etme.>>

<<Ben... ben biraz düşünmeliyim... anlıyor musun, evlenirsek, üzerimde bazı hakların olacak. Bunları isteyip istemediğimden emin değilim.>>

Ağzının içinden küfretti Denizil. Ellerini çaresizce havaya kaldırıp indirdi ve kapıya doğru yürüdü.

<<Tamam. Evlilik bana bazı haklar veriri, ama sana da vereceğini düşünsene. Şimdi gidip elbiselerini alacağım. Bu, sana düşünmen için on beş dakika bırakır.>>

Bir kere daha yalnız kalan Tory başını ellerinin arasına aldı. Denizil'le evlenmek! Kendisiyle evlenmek isteyecek son adam olduğunu sandığı Denizil! Evliliğin sınırlamalarına dayanamayacak özgürlük aşığı.

Kullandığı tabakları yıkayıp kurularken, Deniz'in kendisiyle evlenmek için ileri sürdüğü nedenleri düşünüp durdu Tory. Onunla birlikte yaşamasını istemişti. Bunu ilk tanıştıkları günden beri istediğini söylemişti ona. Bu amacına ulaşmak için evlenmenin tek yol olduğunu mu düşünüyordu acaba?

Teklifi aklını karıştırmıştı. Onun hakkında bildiklerine uymuyordu bu teklif. Başka bir nedeni olmalıydı. Deniz bavullarıyla döndüğünde hala bunları düşünüyordu. Deniz bavulları içeri taşıdıktan sonra mutfağa gidip kendine yiyecek bir şeyler hazırladı. Hemen giyindi Tory. Saçlarını taradı ve makyaj yaptı, sonra koltuk değneklerini kullanarak mutfağa gitti.

<<Eve girdiğinde kimseyi gördün mü?>>

<<Mrs. Jarrold'la tanışmak şerefine eriştim.>> dedi Deniz dalga geçerek. <<Burada sürekli kalıp kalmayacağını öğrenmek istedi. Ben de öğrenmek istiyorum aynı şeyi.>>

Tıry yorgun yorgun baktı ona. Deniz sert bakışlarla süzüyordu kendisini.

<<Koşulları biliyorsun,>> dedi Deniz, Tory cevap vermeyince. <<Burada bedava kalabilirsin, ama benimle evlenmek zorunlu.>>

<<Denzil, anlamıyorum...ben...>>

<<Senin için yaptıklarım müteşekkirsin. Ama teşekkür yetmiyor bana. Benim olmanı istiyorum. Söyle cevabını, evet mi, hayır mı?>>

<<Magnus'la konuşmadan sana bir şey söyleyemem. Belki bana bir akıl veriri. Deniz, beni lütfen Bahçe'ye götür. Oraya kadar yürüyemem.>>

Denzil kötü kötü baktı ona. Tory kendisini oraya götürmeyi reddedeceğini sandı.

<<Olur,>> dedi. Deniz içini çekerek.<<Seni oraya götürürüm, ama bir tek koşulla!>>

<<Nedir koşulun?>>

<<Cevabını saat beşe kadar vereceğine söz ver.>>

<<Tamam, söz veriyorum.>>

Tory beyaz evin önünde arabadan indiğinde, Magnus merdivenlerde duruyordu. Deniz hiç beklemeden cipi döndürüp gitti.

Koltuk değneklerini gören Magnus hızla Tory'ye yaklaştı.

<<Tory, güzelim, ne oldu sana böyle?>>

<<Ayağımı burktum. Yürürken ağrıyor biraz. Bu sabah işe gelemediğim için özür dilerim. Ancak şimdi gelebildim.>>

Magnus yüzünü inceledi Tory'nin bir an. Sonra başını salladı.

<<Hımm, laboratuardaki odama gidelim, konuşacak çok şey var,>> dedi.

Tory koltuk değnekleriyle seke seke yürürken, pırl pırl parlayan güneşin altında ışıldayarak duran çiçeklere ve ağaçlara bakıyordu. Fırtınanın şiddetini hatırlamak ne kadar da zordu şimdi. Yalnızca sağa sola dağılmış yapraklar ve yoldaki çamurlu gölcüklerden başka hiçbir şey yoktu fırtınayı hatırlatan.

Magnus'un kitaplarla dolu odasına gelince rahatlayarak oturdu. Koltuk değnekleriyle yürümek kollarını ağrıyordu.

<<Tory, ne oldu dün gece? Neden terk ettin evi? Nereye gittin?>>

Rita'nın odasında gelişinden başlayarak olanları teker teker ve açıkça anlattı Tory. Magnus yüzünü gözünü buruşturuyordu o anlattıkça. Bitirdiğinde arkasına yaslandı ve masasına bakmaya devam etti.

<<Ne kadar da tatsız,>> dedi sonunda. Tory kendisi için mi, yoksa Magnus için mi tatsız olduğunu kestiremedi. <<Rita'ya dün sinirlenecek hiçbir şey olmadığını söyledim. Senin iyi niyetli davranışlarında hiçbir kötülük olmayan genç bir insan olduğunu anlattım. Ama bugün öğle yemeğinde bana elbiselerini almak için Denzil'in buraya geldiğini ve geceyi onun yanında geçirdiğini anlattı. Bu koşullarda pek akıllıca iş değildi yaptığın, öyle değil mi?>>

<<Ama evine niye gittiğimi söyledim. Bileğim burkulmuştu. Gidecek başka bir yerim yoktu.>> Ama Magnus'un yüzünün aldığı şekli görünce daha fazla ısrar etmenin yersiz olduğunu anladı.

<<Keşke başka birinin yardımını isteseydin,>> dedi Magnus.

<<Başka birini bulmak için kilometrelerce yol yürümek zorunda kalırdım ve bunu yapamazdım, biliyorsun.>> dedi Tory öfkeyle. <<Hem sonra ne değişir ki?>>

<<Rita'nın senin işten ayrılmanı istemek için nedeni kalmazdı o zaman.>>

<<Rita'nın bu işle ne ilgisi var? İsteddiği gibi evini terk ettim. Nerede kaldığımda ona ne?>>

<<Haklısın güzelim,>> dedi Magnus ve elleriyle saçını düzeltti. <<Ama Rita seni kıskandığı için yaptığın her şeyle ilgileniyor. Üstelik bütün bu adalılar gibi katı ahlak kuralları var. O yüzden seni, uygunsuz davranışların yüzünden hükümete şikayet etmeye niyetli.>>

<<Uygunsuz mu?>> diye haykırdı Tory. <<Aklını yitirmiş olmalı o! Üzgünüm Magnus, senin karın olduğunu biliyorum, ama ima ettiği şey çok saçma. Bu nedenlerle beni işimden attıramaz.>>

<<Korkarım yapabilir bunu Tory. Böyle bir şeyin olmamasını ne kadar istediğimi bilemezsin, çünkü biraz da benim payım var bu işte. Ama kontratımızda senin işini yeterince yapamaman ya da uygunsuz davranışlarda bulunman halinde, işinden atılabileceğin yazılı. Rita, Hallam'da kaldığını öğrenmeseydi, davranışlarına kefil olabilirdim. Hallam'la ilişkinin uygunsuz olmadığını gösterecek bir kanıt bulamazsan, korkarım yetenekli bir botanikçinin yardımlarından mahrum kalacağım.>>

Tory üzüntülü bir sessizlikte oturuyordu. İpler Rita Jarrold'un elindeydi. Babası adanın sevilen ve etkili bir şahsiyetydi. İşini karısının ailesine borçlu olan Magnus, dikkatli olmalıydı.

Çok ümitsiz bir durumda olduğunu anlıyordu şimdi, üstelik Rita'nın suçlamaları da yersizdi. Birden bu haksızlığa karşı öfke doğdu içinde. Temiz adını böyle kirletemezdi. Başını kaldırdı ve gözlerinde zafer pırıltılarıyla Magnus'a dik dik baktı.

<<Mrs. Jarrold büyük bir haksızlık yapıyor bana bu söyledikleriyle. Bana evini terk etmemi söylediği gece evleneceğim adamın yanına gittiğimi öğrenince aptallığı ortaya çıkacak.>>

Magnus'un gözleri şaşkınlıkla büyüdü. Tory gülümsedi. Birden yüreği hafiflemişti. <<Evet, bir süredir düşünüyorduk. İlk öğrenen sen oldun. Beni kutlamayacak mısınız?>>

<<Evet, elbette, ama...>> Magnus'un kafası karışmıştı iyice. <<Tory... evlilik ciddi bir iştir... söylemek istediğim... umarım Halam...>> Yüzü kızarmıştı.

<<Mrs. Jarrold'a en kısa zamanda söylersiniz, değil mi? İşin aslını bilmediğinden kendisini aptal yerine koymasını istemem. Denzil sinirli bir adamdır. Karınızın ileri sürdüklerini duyması hoş olmayabilir.>>

<<Evet, elbette. Haklı da olur bunda,>> diye kekeleydi Magnus ve birden boncuk boncuk terlemiş

olan alnını mendiliyle sildi. <<Tory, olanlara bakılırsa, Denzil'le en kısa zamanda evlenmen iyi olacak.Benim için... senin için, ilgili herkes için işleri kolaylaştıracak. Herhalde evlendikten sonra burada çalışmana karşı çıkmayacaktır Denzil.>>

<<Sanırım ikna ederim onu,>> dedi Tory adamın davranışlarındaki değişikliğe gülmemeye çalışarak. <<Ama hükümet evli bir kadına iş vermeye devam eder mi?>>

<<Evet,evet. Bu konuda sorun yok. Uff, amma da sıcak burası, ama çalışmaya başlamam gerek. Rita'nın dönüşüyle işler bayağı karışmıştı, ama şimdi rahatladım.>>

Tory adamla fazla ilgilenmeden işine başladı ve kısa bir süre sonra bütün bu olanları unutup daldı gitti yaptıklarına.

Gün hızla bitti ve beşe çeyrek kala Magnus işi bıraktı. Tory uğraştığı bitkilerden kurtulup Denzil'i on beş dakika sonra göreceğini ve teklifini kabul ettiğini söyleyeceğini düşünmeye başladı.

Tory, tam binadan çıkarken geldi Denzil. Motoru durdurup Tory'nin yaklaşmasını bekledi.

<<Eee, sevgili profesörün iyi bir akıl verebildi mi?>>

Tory, Denzil'in gerçek duygularının yolu olup olmadığını düşündü.

<<denzil,sana hayır diyecek olsam ne yapardın?>>

<<Arabayı çalıştırıp birinci vitese takar ve seni almadan buradan giderdim. Cevabın bu mu?>>

<<Hayır, değil. Sen hiçbir zaman duygularını belli etmez misin?>>

<<Bazen,>> dedi denzil. <<Ama burada ve şimdi değil. Sanırım cevabın evet.>>

<<Evet.>> Tory bu sözcüğü dişlerinin arasından söylemişti.

zzDemek profesör, sırtını kaşıma fırsatını bir kez daha kaçırdı. Ne kadar fena! Atla şimdi arabaya da seni otele götürüyüm. Şu kontratı imzalayana kadar orada kalırsın.>>

<<Ne kontratı?>>

<<Evlilik kontratı aşkı . Sana haklarımı veren. Hatırladın mı?>>

<<Hatırladım, ama senin de hatırlaman gereken bir şey var. Seninle yalnızca buraya yapmaya geldiğim işi bitirmek için evleniyorum. Başka hiçbir nedenim yok. Yeterince açık mı?>>

<<Çok açık Victoria,>> dedi Denzil ve elini kontak anahtarına götürdü. <<Bunu söyleyeceğini biliyordum.>>

Yedinci Bölüm

Bir hafta sonra Tory, Denzil'in bungalovunun kapısını açıp içeri giriyordu. Saat beş buçuktu ve bütün gün çalıştıktan sonra geri dönmüştü.

Öteki akşamlar gibi herhangi bir akşamdı. Sürekli esen rüzgar yüzünden hava güneşli ama serindi. Yalnız, bir farklılık vardı; güne Victoria Latham olarak başlamış, Victoria Halam olarak bitirmişti.

Oturma odasına göz attı, kimseler yoktu. Zaten kendisini almaya gelen Josh, Denzil'in yeni bir teknenin motoruna bakmaya gittiğini söylemişti. Hemen yatak odasına geçti Tory. Orada duran bavullarını açıp şöyle serin ve bol bir elbise giyecekti. O zamana kadar Denzil dönerdi.

Evlenmek gerçekten Tory'nin düşündüğünden kolay olmuştu. En kısa zamanda evlenmeye karar

vermelerine rağmen, Denizil o sabah laboratuara gelip bir saat sonra evlendirme memurunda olmaları gerektiğini söyleyince şaşırmişti. Tören basit ve dertsiz olmuştu. Denizil törenden sonra Tory'yi işine götürmüş ve oteldeki hesabı kapatacağını söylemişti. Tory, Magnus'a işin tamamlandığını bildirmiş, yüzüğünü göstermişti. Adam ilgisiz bir kutlamadan sonra hemen işine dönmüştü.

İş bitirdik! Bu deyim, eşyalarını Denizil'in elbiselerinin yanına asarken aklından çıkmıyordu. Hiç. Evlenmişti, kontratı sağlamdı ve Rita Jarrold hiçbir şey yapamazdı artık. Ama şimdi ne olacaktı?

Herhalde şimdi anne ve babasına yazıp bu durumu bildirmeliydi. Mektuplarında yalnızca bir kez sözünü ettiği bir adamla evlendiğini duyunca ne yapacaklardı kim bilir! Denizil hakkında ne düşüneceklerdi? Babası herhalde kabullenirdi, çünkü oda yelken kullanmayı çok seviyordu, ama annesi sorularla Denizil'in başını ağrıtabilirdi.

Bütün bunları düşünmenin ne yararı vardı? Evlenmişti ve kiminle evlendiği, kimseyi ilgilendirmezdi. Havlusunu alıp banyoya doğru yürüdü. Koridorda oturma odasına gelen konuşma seslerini duyunca durdu. Denizil'in yanında kimin olduğunu göremedi, ama bardağa konulan buzların ve içkinin sesini duydu.

<<Evet,>> diyordu Pete de Freitas'ın sesi. <<Gerçekten bu sabah Josh bize kentte evlendiğini söylediğinde çok şaşırıldık. Kim bu şanslı gelin? Şu Tequila'ya getirdiğin sarışın kız mı?>>

Tıry, Denizil'in cevabını duyamadı. Çok ayıp bir şey yaptığını bile bile daha iyi duyabilmek için bir iki adım ilerledi.

<<Mandy öğrendiğinde çok sevinecek,>> dedi Pete. <<O kızı seviyor, ama senin havlu atıp evlendiğini göreceğimi sanmazdım. Senin her zaman tek bir kadına bağlanmaktan kaçınan biri olduğunu sanırdım. Ama seni iyi tanıdığım için gizli ve garip niyetlerin yüzünden evlendiğini duyersam hiç şaşmam.Şerefine.>>

<<Şerefine,>> dedi Denizil. İçkilerini içtikten sonra ağır ağır konutlu. <<Onunla evlenmemin nedeni, çok kötü bir durumda olması. Yardıma ihtiyacı vardı.>>

<<Ne,>> diye bağırdı Pete. <<İnanamam buna. Sen o şövalye tiplerden değilsin, sırf yardım emek için evlendiğine inanamam. Teknede kızı nasıl öptüğünü gördüm.>>

<<Eh, onunla evlenmemin nedenlerinin bütünüyle romantik olduğunu söyleyemem,>> diye cevap verdi Denizil dalga geçerek. <<Hizmetlerimin karşılığını alacağımı umuyorum.>>

<<Hizmetlerinin karşı...>> Cümlelerin gerisi kahaahalarından duyulmuyordu. Tıry birden yanan yanaklarıyla banyoya koştu ve kapıyı duvarları sarsan bir hırsıyla kapadı.

Elleri hala yanan kulaklarında, suyun akışını seyretti. Çok normaldi yanmaları. İki arkadaşın konuşmalarını dinlemiş, duymak istemeyeceği bir şeye tanık olmuştu. Ama neyi duymak istiyordu ki? Denizil'in daha az gerçekçi olmasını ve Pete'e Tory'yi sevdiği için evlendiğini söylemesini mi? Oh, hayır. Çok aptalca olurdu bu, çünkü kendisine aşık olmadığını biliyordu. Ama olmasını ne kadar isterdi.

Ama niye böyle düşünüyordu ki? Evlilik her şeyi bilerek katlanmıştı. Şimdi neden başka türlü olmasını istiyordu ki?

Banyo kapısının kolu dışarıdan zorlandı ama, kilitletiği için açılmadı. <<Tory, orda mısın?>> diye sordu Denizil.

<<Evet, bir dakika.>>

<<Acele etmene gerek yok. Pete burada ve ikimizi yemeğe davet ediyor. Senin için uygun mu?>>

<<vet, evet, hoşuma gider.>>

Yatak odasında saçını uzun uzun kurulayıp mavi bir gece elbisesi giydikten sonra oturma odasındaki erkeklere katıldı. Birkaç kadeh içki içmiş olan Denzil, duş alıp elbise giymek için içeri girerek Tory'yi, Pete'nin iğneleyici, alaycı sözleriyle baş başa bıraktı.

Sonra taksiye binip Mandy'nin kardeşinin, kentın Portekiz bölümündeki evine gittiler. Mandy ile Pete orada kalıyorlardı. Evde içilen içkilerden sonra Mandy'nin kız kardeşiyle kocasının da onlarla birlikte gelmesine karar verdiler ve bir taksiye doluşarak balıkçı köyüne doğru yola çıktılar. Tory kendini Denzil'in kucağında oturur buldu o sıkışıklıkta ve ellerinin beline dokunuşu ilişkilerinin o gün aldığı değişik biçimi hatırlattı ona. Gergin gergin oturdu adamın kucağında. Nasıl olmuştı bu evlilik tuzağına düşmüştü?

Lokantada nefis deniz ürünleri yediler, şampanya içtiler. Tory ötekilerle birlikte yedi, içti, dans etti ve güldü. Denzil'in söylediği şeyleri unutmaya çalıştı. 'Hizmetimin karşılığını almayı umuyorum'. Gerçekten bu kadar soğuk ve hesapçı mıydı?

Denzil'e dönüp baktığında onun kahverengi saçlı bir kızla konuştuğunu gördü. Kızla gülümseyerek konuşuyordu. Birden Tory'nin kendilerini baktığını hissedince, öne doğru eğilip gitar ve davulların sesini bastırmaya çalışarak bağırdı:

<<Tory, bu Moira Townsend. İngiliz Ticaret Komiserliğinde .alışıyor. Moira, karım Tory'le tanışmanı isterim.>>

Tory'nin kendinden iki üç yaş büyük olduğunu tahmin ettiği kadın başını çevirdi, Tory'yi şöyle bir gözden geçirdikten sonra Denzil'e döndü.

<<Doğru demek?>> dedi.

<<Birazı doğru,>> dedi Denzil ve ayağa kalktı.

<<Bir dakika sonra dönerim.>>

Tuvaletlerin bulunduğu yöne doğru yürüdü ve Tory, Moria ile baş başa kaldı. Ötekiler bütün hızlarıyla dans ediyorlardı. Moria, Tory'ye döndü. Büyük kahverengi gözleri ve durmadan gülümseyen geniş bir ağız vardı.

<<Seninle tanıştığıma çok memnun oldum, Tory,>> dedi.<<Denzil'le ben, işte... bir zamanlar iyi arkadaşlık. Evlendiğini duyduğum zaman inanmamıştım. Anlıyorsun ya, beraber olduğu bütün kadınlara hiç evlenmek niyetinde olmadığını söylemiştir hep. Tabii, anlatılanları duyunca, sana yardım edebilmek için başka çaresi kalmadığını hemen anladım.>>

<<Ne anlatıldığını duydunuz?>> dedi Tory. Dudakları kurumuştı birden.

<<Yönetmenin karısı seni o fırtına gecesi evden kovduğunu ve geceyi Denzil'in yanında geçirdiğini. Bana sorarsan, yağmurdan kaçarken doluya tutulmak bu biraz.>>

<<Nerde anlatıyorlar bunu?>>

<<Aşağı yukarı her yerde. İyi kurtarmışsın kendini. İşinden atılabılırdin. Hükümet, yanında çalıştırdığı kadınların davranışlarına çok önem veriri. Denzil'in yardımına koşması şans. Bu işi ne kadar sürdürebileceğine inanıyorsun?>>

<<Neyi ne kadar sürdüreceğimi?>>

<<Evliliğini güzelim, evliliğini...>> Moria'nın gözleri vahşi bir hayvanın gözleri gibi bakıyordu ona. Tory bu bakışlardan kaçıp saklanmak istedi. <<Yani, pek iyi başladığınızı söylemezsin ya? Her neyse, eşyalarını toparlamaya karar verdiğinde bana haber vermeyi unutma. Denzil'i teselli etmek isterim.>>

Elini sallayarak uzaklaştı. Tory dirseklerini masaya dayayıp düşünmeye başladı. Herkes biliyordu Denzil'in onunla neden evlendiğini. Evlilikleri her hükümet dairesinde dilden dile dolaşıyordu. Ne insanların bu tür konuşmalarına, ne de Denzil'e birlikte o bungalova gitmeye tahammül edebileceğini düşündü. Şimdi kendisiyle sevişmek için her hakkı elinde bulundurduğunu düşünüyordu olmalıydı.

Tory çantasını eline alıp ayağa kalktı, dışarı çıktı. Limanın sularında gece balığa çıkan balıkçı teknelerinin ışıkları parlıyor, kıyıya bağlı teknelerin ipleri dalgaların sallayışlarıyla gıcırdayıyordu.

Tory nereye gittiğini görmeden körlemesine ilerledi. Yüksek topuklu sandaletlerini çıkardı, ılık kumlara basa basa yürüdü. Kıyıya çarpan dalgalar ayağının dibine kadar geliyordu.

<<Try.>> Denzil'in sesi emir verilir gibi duyuldu arkasından. <<Ne arıyorsun burada?>> Çıplak kolunu tutan eli sertti. <<Niye çıktın lokantadan?>> diye sordu.

<<Kötü hissettim kendimi. Şampanyadan sanırım. Sonra çok sıcaktı içerisi.>> diye açıkladı. Denzil'in parmakları sıkı sıkı tutuyordu kolunu.<<Beni kimse görmedi sandım,>> diye fısıldadı.

<<Yani gidişini görmememi istedin. Evlenme gecemizde kaçıyordun benden öyle değil mi?>> <<Normal evlilikler gibi değil ki bu. Bizim evliliğimiz gerçek değil.>>

<<Benim için gerçek,>> diye homurdandı Denzil.<<Ve şimdi seni eve götürüp ne kadar gerçek olduğunu göstereceğim.>>

<<Hayır Denzil, yapamam, yapmayacağım.>> diye kıvrandı umutsuzca kendini kurtarmak için. Denzil güçlü elleriyle öteki kolunu da yakaladı ve ağzı güçlü bir öpüşle kapandı dudaklarına.

<<Yapacaksın,>> diye fısıldadı. <<Hem benimle mücadele etme Tory, sonra canın yanar.>>

Dönerek kumların üstünde sürüklemeye başladı Tory'yi. Tory direnmeye kalktı, ama gücü karşı koymaya yetmiyordu. Birden gücünün tükendiğini hissetti.

Köyün meydanına geldiklerinde ıslık çalarak bir taksi çağırdı Denzil. Arka kapıyı açıp Tory'yi içeri itti ve şoföre gidecekleri yeri söyledi. Taksinin alacakaranlığında ne dokundu ona, ne de konutlu. Sessizliği düşmanlığını belli ediyordu. Ne biçim bir evliliğin başlangıcıydı bu?

Yat limanının ışıkları pırıl pırıldı ve Denzil'in bungalovuna doğru yürürlerken, birilerinin radyosundan gelen müzik sesini duydu Tory. Bir yerlerde bir teknenin motoru çalışmaya başlayıp, körfezin öbür yakasından yankılandı.

Kolunu bir kez ile bırakmayıp, kapıdan geçirdi onu Denzil. Yatak odasına girip odanın ortasına doğru ittiğinde bıraktı onu ancak.

<<Soyun ve yatağa gir,>> diye emretti, <<Ben şimdi gelirim.>>

Kapı arkasından kapandı ve kilidin yuvada döndüğünü duydu Tory. Elleri yüzüne kapanmış, göğsü öfkeyle inip kalkarak duruyordu kapının önünde. Denzil'e feribotta ilk çarpışından beri bu andan

korkuyordu. Her karşılaşmalarında ne yapıp edip birbirlerine karşı duydukları çekiciliği engelleyerek bir şeyler yapmaya çalışmıştı. Ama işin sonuna gelmişti artık ve yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Ağır ağır soyunmaya başladı. Anahtar kilitte dönüp kapı açıldığında gece elbisesini daha yeni çıkarmıştı. Geceliğini çıplak bedenine tutarak geri çekildi. Ceketi kolundaydı ve gömleğinin düğmeleri çözüktü Denzil'in.

<<Sorum dedim, giyin demedim,>> diye mırıldandı, elindeki geceliğe bakarak. Tory geceliği hızla kafasından geçirerek diş fırçasının bulunduğu kutuyu kaptı.
<<Dişlerimi fırçalamalıyım.>>

Gömleğini çıkarıyordu Denzil. Kasları güneş yanığı kıllı derisinin altında gerildi. Onu seyreden Tory karın nahiyesinde arzu dolu kasılmalar hissetti.

<<Olur,>> dedi Denzil. <<Fırçala, ama ben aralıkta bekleyeceğim. Kaçabileceğini sanma.>>

Tory içerde, uzun uzun yüzünü, ellerini yıkayıp dişlerini fırçalarken Denzil dışarıda bekliyordu. Pencereden kaçmayı düşündü, ama sağ duyusu galip geldi sonunda. Kaçsa nereye gidebilirdi? Hiçbir yere.

Dışarı çıktığında Denzil duvara yaslanmış bekliyordu. Hiç sesini çıkarmadan onu yatak odasına kadar izledi. Tory tuvalet malzemelerini masanın üstüne bırakıp düdüğünde Denzil'i tam arkasında buldu. Geniş omuzları, güçlü kolaları ve parıldayan gözleriyle kendisine bakıyordu.

<<Hazır mısınız?>>

<<Denzil, yapamam,>> dedi güçsüzce. Onu yakınında duymak her zamanki etkisini göstermiş, bacakları titremeye, kolları adama sarılmak için sabırsızlanmaya başlamıştı.

<<Yapabilirsin aşkımda,>> diye fısıldadı, kollarıyla beline sarılarak. <<Nasıl yapacağını göstereceğim şimdi.>>

Ayakta yüz yüze iki düşman gibi duruyorlardı. Denzil daha da yaklaştı ona; Tory erkeğin gövdesinin sertliğini, saçlarının ve derisinin kokusunu duydu. Denzil eğilip boynuyla omzunun birleştiği yerdeki kıvrımı öptüğünde içi titredi. Kendi gövdesini bilinçsizce bastırarak Denzil'inkine ve adam Tory'yi kollarına alıp yatağa götürdü.

Yatakta dönerek ondan uzaklaşmaya çalıştı, ama uzun bir kol uzandı ve geceliğini ince kumaşı çatırdayarak yırtıldı. Şimdi bir kere daha yüz yüzediler yatağın içinde. Denzil dudaklarını ağır ağır Tory'nin dudaklarına yapıştırdı. Denzil'in sıcak gövdesine dokunmaktan hoşlanan Tory ağır ağır okşadı onun belini.

Arzu giderek çoğalıyordu bedeninde. Karşı koymak için son bir çaba gösterdi.

<<Yaptığın şeyi karşılığı olmak istemiyorum,>> diye fısıldadı Denzil'in elini iterek.

<<Neden söz ediyorsun sen şimdi.>> diye bağırdı adam.

<<Pete'e söylediklerini duydum.>>

<<Demek o yüzden çarptın kapıyı. Bak, kapı dinlediğin zaman söylenenlerin yalnızca yarısını duyarsın. Pete burnunu sokuyordu işlerimize. Ben de yakamı kurtarmak için gülmesini sağladım ve böylece konuyu değiştirdim. Senden daha fazla söz etmedik. Bu yüzden mi denize yürüyordun?>>

<<Sadece bu değil. Herkes benimle evlenmeye mecbur kaldığını sanıyor. Moria anlattı bana. Herkes dedikodu yapıyormuş.>>
<<Ve bu seni üzüyor ha?>>
Evet, çünkü doğru değil, öyle değil mi?>>

Denzil işaret parmağının ucuyla çenesinin altını ve boğazını okşadı. Eli daha aşağılara indi sonra. Göğüslerinin üstündeki yırtık kumaşı bir kenara attı. Duyguları iyice ayaklanmıştı Tory'nin. Gövdesini onun gövdesine bastırdı.

<<Hayır, doğru değil,>> dedi Denzil. <<Benimle birlikte yaşamamı istediğim için evlendim seninle. Bu ikimiz için de bir armağan olacak.>>

Bedensel zevkler kapladı Tory'nin her yanını, kollarını Denzil'in boynuna sararak omzunu okşadı.

<<Oh, Denzil, seni gerçekten seviyorum,>> diye bağırdı. Söylediğinin gerçek olduğunu çok iyi biliyordu.

<<Şimdi kafan çalışmaya başladı işte.>> Denzil Troy'yi arka üstü itip üzerine uzandı. Dudaklarının ve ellerinin ağır ve yumuşak okşayışları Tory'nin içinde kurtuluşu olmayan arzuların yükselmesine ve patlama noktasına gelmesine neden oldu. Denzil ona bütünüyle sahip olduğunda, bu arzular acı ve zevk karışımı bir patlayışla boşaldılar. Daha sonra birbirlerinin kollarında uykulu bir gevşeklik içinde yatarlarken, Tory, birleşmelerinin ikisi için de bir armağan olmasının ne anlama geldiğini anlamıştı.

Ertesi sabah uyanmak hem bir zevk, hem de üzüntü kaynağı oldu. Önceki gecenin zevklerini hatırlayıp neşelendiler. Geç kaldıklarını anlayıp acele etmeleri gerektiğini görünce de üzüldüler. Sonunda banyoya kimin önce gireceği, kahvaltıyı kimin hazırlayacağı ve Tory'nin işe nasıl gideceği konularında tartıştılar.

<<Seni her gün götürüp getiremem,>> diyodu Denzil.
<<Buna gerek yok,>> diye cevap verdi. <<Bir bisiklet alırım.>>

Bu cevaptan sonra sustular ve bir daha konuşmadılar. Büyük evin önünde Denzil Tory'yi indirdi ve ardında toz bulutları bırakarak uzaklaştı. Tory bir an güvensizlikle baktı arabanın arkasından. İstediklerini elde ettikten ve sevildiğini anladıktan sonra kendisine kötü davranacağını mı sanıyordu bu adam!

Denzil'in kendisini sevdiğini bir tek kere bile söylemediğini düşünerek laboratuara doğru yürüdü. Tam o anda evin kapısı açıldı ve boğuk bir ses duyuldu.

<<Miss Latham... ah pardon Mrs. Halam, bir dakika konuşabilir miyiz?>>

İnce gövdesiyle Rita Jarrold duruyordu merdivenin başında.

<<İşe biraz geç kaldım Mrs. Jarrold,>> diye cevap verdi nezaketle. <<Sonra konuşamaz mıyız?>>

<<Söyleyeceklerim fazla vaktinizi almaz,>> dedi Rita, merdivenlerden aşağı inmeye başladı.<<Şu yat limanını işleten yabancı maceracıyla evlenmekle işini kaybetmekten kurtulduğunu sanıyorsun herhalde.>>

<<Denzil maceracı olabilir ama yabancı değildir.>> diye öfkelenildi Tory. <<Başka insanları düşünen iyi kalpli bir adamdır.>>

<<Seni de düşündüğüne inanıyorsundur, kuşkusuz,>> dedi Rita aşağılayan bir tavırla. <<Senin gibi zeki kızın, hakkında hiçbir şey bilmeyen bir adamla evlenmesi hiç akıllıca bir şey değil.Daha adamın nereden geldiğini bile bilmiyorsun.>>

<<Söyleyecekleriniz bunlarsa ben gideyim artık,>> dedi Tory, içinde yükselen öfkeyi bastırmaya çalışan bir sesle. <<Burada durup kocama hakaret etmenizi dinleyemem.>>

<<Kocana hakaret etmiyorum. Sadece gerekleri söylüyorum. Seni Magnus'la olan ilişkilerinde dikkatli olman için uyarıyorum. Evlenmen, senin hakkındaki düşüncelerimi değiştirmedim.>> Tory daha fazla duymak istemeyerek döndü, koşmaya başladı. Şimdi kadının sadece boğazından değil, aklından da hasta olduğuna emin olmuştu.Kendini işinden attırmayı başaramayınca Denzil'e bulaşmıştı.

laboratuara girdiğinde öteki botanikçiler her birlikte tebrik ettiler onu.Bir süre sonra işine dalıp Riata Jarrold'u ve Denzil'i unuttu. Ama saat beşe doğru içini korku bürümeye başladı. Belki almaya gelmezdi onu. Bileğinin düzelmesine rağmen, yat limanına kadar yürümeyi göze alamıyordu.

laboratuardan çıkıp mavi cipin onu beklediğini görünce korkuları silindi.Direksiyon başındaki Denzil'i öpüp yanına oturdu.

<<Sana bir hediye aldım,>> dedi Denzil yola çıktıklarında.
<<Ne aldın, ne aldın?>> diye şımarıdı Tory.
<<Bekle ve gör,>> dedi Denzil. >>Anlatırsam sürpriz olmaktan çıkar.>>

gökyüzü hiç böyle mavi, ağaçlar hiç böyle yeşil, körfezin suları hiç bu kadar davet edici olmamıştı. Aşık olmak buydu işte. Ruhların birleşimi, birbirlerinden sonuna kadar ayrılmama isteğiydi.Üstelik birde hediye almıştı Denzil kendisine. Tory bungalovun önünde duran hediyesini görünce sevinçten havaya sıçradı.Adalıların çoğunun kullandığı cinsten bir hediyeydi bu.

<<Sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum,>> diye bağırdı onun boynuna sarılarak.
<<Böyle sevinen kimseyi görmemiştim. Sende hediye bu gece bana verirsin,>> dedi Denzil göz kırparak.

Hergün böyle tatsız başlayıp böyle mutlu bitmiyordu. Aralarında tropik fırtına gibi ani tartışmalar baş gösteriyor, ama genellikle gülüşmelerle ve sevişmeyle sonuçlanıyordu. Aradan haftalar geçtikçe Try kendindeki değişikliklerin farkına varıyordu. Denzil'in her söylediğine öfkeyle karşı çıkmıyor, önce ciddi olup olmadığına bakıyordu. Onun her şeyin yerinde olmasına özellikle dikkat ettiğini görünce, daha titiz olmaya çalıştı. Bu arada Denzil'in de, kitaplarını ya da elbiselerini sağa sola saçtığı zaman onu eskisi gibi horlamadığını görüyordu. Zaman geçtikçe birbirlerine çok daha alıştılar. Maghnus, Rita ve Carla gibi insanlar hala çevresindeydi, ama artık onu üzecek güçleri yoktu.

Yılbaşının yaklaşmasına doğru adaya gelen turist sayısı çoğaldıkça yaşamları hızlandı. Yat limanının işleri arttı ve Denzil zaman zaman teknelerin birine kaptanlık etmek için belli sürelerle evden uzak kalmaya başladı.

Yılbalı geldi ve Tory bun galovun oturma odasını Bahçeler'en topladığı çiçeklerle süsledi. Yılbaşını, güneşli bir havada geçirmek garibine gittiyse de yüzerek ve güneşlenerek, hindi yerine de biftek yiyerek kutladılar.

Akrabalarından ve dostlarından kutlama kartları geldi.Denzil'e bile iki tane; biri büyükannesinden, biri de yalnızca <<Wanda>> imzalı ve <<yakında görüşürüz>> yazan bir kart.

Yılbaşı gecesi kartları gözden geçirirken, Tory, Denzil'i iğnelemeye çalıştı.

<<Kim bu kadın?>> diye sordu. <<Senin o hiç sözü edilmeyen geçmişinden biri mi?>>

<<Evet.>> cevap sert ve uzaktı.

<<Seni yakında ziyarete gelecek mi demek istiyor?>> diye sordu, onun öfkelenmeye başladığını bile bile.

<<Bilmiyorum.>>

<<Buraya gelmesi hoşuna gidecek mi?>>

<<Tory, neden sesini kesmiyorsun?>> Yerinden kalktı ve odada aşağı yukarı yürümeye başladı.

<<Özür dilerim. Böyle ince bir noktaya dokunduğumu bilmiyordum. Çok mu sevmiştin?>>

Denzil cevap yerine küfretti ve kapıyı açıp çıktı.

Tory kartı öteki akırtların yanına koydu ve ağlamamak için dudaklarını ısırıldı. Neden söylemişti o son lafı? Neden söylediğini biliyordu aslında. Denzil'in, <<Evet bir zamanlar sevmiştim, ama şimdi seni seviyorum.>> demesini istemişti.

<<Bir süre bekledi, ama çok yorgun olduğu için uykusu geldi ve yattı. Hemen uyudu, ancak Denzil odaya gelip soyunmaya başladığında uyandı.

<<Denzil, iyi misin?>>

<<Ne demek iyi misin?>>

<<Merak ettim, hiçbir şey söylemeden gitin ve ancak şimdi gelebildin.Ne yaptın?>>

<<İçiyordum.>>

<<İçiyor muydun? Ama neden?>> Tory çok endişelenmişti şimdi. <<Benim suçum, öyle değil mi?>> Denzil'in kahkahalarla gülünce daha da şaşırıldı. <<Nedir komik olan?>>

<<Sensin,>> dedi Denzil ve kendine çekti Tory'yi. Ağız rom ve tütün kokuyordu. <<Öyle kolay kızırıyorsun ki! Yürüyüp Josh'lara gittim. Onunla ve karısıyla bir içki içtim, hepsi bu.>> Eğilip dudaklarından öptü; Tory'nin içinde her zamanki arzular yükseldi ve bu küçük tatsızlık da unutuldu.

Ancak karttaki mesajı hiç unutmadı ve adaya feribot yavaşında içinden Wanda adlı bir kadının çıkmasını bekledi. Ocak ayında kimse gelmedi. Şubat'ta adanın geleneksel festivalini izlemek için konuklar ve annesinden, mart ayında umdukları gibi onu ziyarete gelemeyeceklerini bildiren bir mektup geldi.

Tory onların bu ziyaretini böyle özlemle beklediğinin farkına varmamıştı. Bunun sonucu olarak yurt özlemine kapıldı. İngiltere'nin sisini ve yağmurunu bile özlemişti. Bir akşamüstü Denzil'le karlardan, insanı ısıtmayan güneşten ve yazıklarının yanındaki gölün üstünde yüzen nilüferlerden özlemle söz ediyordu.

<<Belki iznini alıp gitsen iyi olur,>> dedi Denzil.

<<Bilmem, kontratıma bakmam gerekir. İzin alıp eve gidersem, benimle gelebilir misin?>>

<<Bu mevsimde değil, çok meşgulüm burada. Senin tek başına gidip özlemine gidermen en iyisi.>>

<<Peki, ya dönmezsem?>> diye kışkırtmaya çalıştı Denzil'i.

<<Kontratını bozmuş olursun o zaman, aşkım.>>

Magnus'a iki haftalığına İngiltere'ye gidip gidemeyeceğini sordu. İşini yavaşlatacak herhangi bir şey gibi, bu da Magnus'un hoşuna gitmedi, ama mecburen kabul etti. Tory iki hafta sonra uçağa binip gitmek üzere hazırlandı.

Aslında Denzil'i yalnız bırakmak istemiyordu. Çünkü hala tam olarak güvenemiyordu ona. Kendisi orda yokken Airouna'dan yelken açıp uzaklaşma ihtimali her zaman vardı. Zaten son zamanlarda belirli bir huzursuzluk vardı onda. Onun hakkındaki bütün kuşuklarını yeniden canlandıran bir içe kapanıklılık içindeydi.

Bir gün geç vakit feribota gitmek için eşyalarını hazırlarken ön kapıda ayak sesleri duydu. Kapıyı açmaya gittiğinde sırtı dönük, çizgili bir keten elbise giymiş olan bir kadını görünce duraksadı. Kadın dönüp Tory'ye baktı.

<<Oh,selam,>> dedi tam bir İngiliz şivesiyle. <<Denzil Hallam'ı arıyordum.>>

<<Şimdi uzakta, denizde. İçeri buyurmaz mıydınız? Adım Tory Hallam.

Kadının gözleri büyüdü birden.

<<Hallam? Hallam'mı dediniz?>>

<<Evet. Denzil'le ben altı aydır evliyiz.>>

Kadının gözleri küçümser bir ifadeyle kısıldı.

<<Adım Wanda Trelawney; Mark Trelawney'den yeni boşandım... Durun bakayım...>> Beyaz eldivenli elini pembe yanaklarına dayayarak düşündü. <<Evet, beş ay önce olmalı, ne kadar garip,>> diye ekledi gülümseyerek. <<Denzil'e yazıp durumu anlatmış ve geleceğimi söylemişim.>>

<<Anlıyorum.>> Wanda öyle hoş bir kadındı ki! <<Lütfen oturun,>> dedi Tory. <<Soğuk bir çay alır mısınız?>>

<<Teşekkür ederim.>> Tory çayı yapmak için mutfağa gittiğinde Wanda koltuğun birine oturup odayı seyretti.

<<aslında ben de ailemi görmek için iki haftalığına İngiltere'ye gitmeye hazırlanıyordum,>> dedi içeri döndüğünde.

<<Yerinizde olsam gitmezdim. Hava çok kötüydü İngiltere'de,>> diye cevapladı Wanda. <<Kuzeyli gibi bir şiveniz var!>> diye ekledi sonra merakla.

<<Evet, ordanım.>>

<<Nasıl geldiniz buralara o zaman?>>

Tory adaya gelişini ve sonra olanları anlattı.

<<Beni çok şaşırttığınızı söylemeliyim,>> dedi Wanda, Tory bitirdiğinde. <<Denzil'in evlendiğini bilmiyordum. Ailesinin de bildiğini sanmıyorum. Gelmeden önce kardeşini gördüm ve ona Denzil'i ziyarete gideceğimi söyledim. Senin hakkında bilgisi olsaydı söylerdi bana. Anneannesine bildirdi mi bari?>>

<<Bil...bilmiyorum!>>

<<Bildirseydi, haber alırdınız şimdiye kadar. Her şeyi yerli yerinde yapmayı seven bir kadındır. Sana özel bir mektup yazardı. Acaba senle evlenişini neden böyle gizli tuttu?>> Kadının koyu mavi gözleri şimdi Tory'yi eleştiren bir gözle inceliyordu. <<Denzil sana benden söz etti mi hiç?>>

<<Hayır.>> Tory kocası hakkında hiçbir şey bilmediğini göstererek kendini ne kadar aptalca bir duruma soktuğunu düşünüyordu.

<<Biliyordum bunun.>> Wanda kendi ojeli parmaklarını inceliyordu şimdi. <<İngiltere'yi terk etmesinin nedeni benim,>> diye açıkladı.

<<Korkarım anlamıyorum.>>

<<Aşıktık birbirimize,>> dedi Wanda içini çekerek. <<Ama ben Mark'la evliydim. Mark benden çok yaşlıydı ve yıllar geçtikçe aramızdaki yaş farkı belli olmaya başlıyordu. Gezip tozmayı çok severim. Denzil'i de yakınımızdaki yat kulübünde tanıdım.>>

<<Evli olduğunuzu biliyor muydu?>>

Wanda yeniden içini çekti. >>Alyansımı görmüş olmalı. Her neyse, kocam ilişkimizi anlayıverdi. Bir skandal oldu bizim oralarda.>> Wanda bu skandalın konusu olmaktan hoşlanmış gibiydi. >>Denzil'in ailesinde de sorunlar çıktı. Sanırım amcasıyla tartıştı. Her neyse, daha sonra bir de baktım ki, yatıyla Atlantik'e açılmış. Ailesi, Hallam'lar çok zengindir, biliyorsun.>>

<<Hayır, bilmiyorum.>> Aslında onlar hakkında hiçbir şey bilmiyorum.>>dedi Tory.

<<Eh, pek hayatta kimse de kalmadı onlardan. Denzil'in anne ve babası o çocukken öldü. Anneanesi büyüttü onu. Trevor amcasıyla ağabeyi Gart var. Denzil ne zaman gelir?>>

<<Gece geç vakit. Belki yarın gene gelerseniz görürsünüz onu. Geldiğinizi söylerim.>>

<<Ne kadar da iyisiniz, durumu düşünürsek,>> dedi Wanda ayağa kalkarken.

<<Hangi durumu?>>

<<Benim artık Mark'la evli olmadığımı. Seninle evlenmeden önce mektubumu almaması ne kötü... Tabii kişisel olarak sana karşı değilim...Ama bana aşıkta ve Mark'la boşanabilirsem evleneceğimizi konuşurduk hep.>>

Wanda gittikten sonra Tory hızlanmaya devam etti. Yemeğini yalnız başına yedikten sonra Josh geldi ve Denzil'le telsizle konuştuğunu ve geceyi denizde geçireceğini bildirdi. Tory adadaki son gününde, Denzil'in yanına gelmediğini düşünerek girdi yatağa. Yatakta, Wanda'yı düşünerek yattı. Denzil hakkında bir çok şeyi açıklamıştı söyledikleri. Özellikle Rita Jarrold hakkında hiçbir şeyi bilmediğini öğrendiği zaman kendisini korumaya çalışmasını 'Bu durumda kalan bir tek sen misin?' demişti bir zamanlar. Ama şimdi kendisi de aynı durumdaydı. Esas sevdiği kadının sonunda özgür olduğunu çok geç öğrenmişti.

Tory bütün gece Denzil'in yanında olup kuşkularını öpüşleriyle gidermesini isteyerek bir yanından öbür yanına döndü. Ancak o yanında değildi ve geldiğinde Tory feribotu yakalamak için limana gitmeye hazırlanıyordu.

<<Çok üzgünüm aşkım...>> diye başladı, ama uykusuz ve sinirli olan Tory saldırdı.

<<Eminim üzgünsündür. Beni hiç düşünmediğin ortada. Burada olmaya çalışmadın bile.>>

<<Dinle Tory!>>

<<Eğer şimdi gitmezsem feribotu kaçıracam,>> diye bağırdı. <<Sonra gerçek aşkın gelmişken burada başına bela olurum!>>

<<Ne demek istiyorsun sen?>>

<<Wanda, şu eski sevgilin burada. Kocasından boşandığı için seninle evlenmeye gelmiş. Hani eskiden konuştuğunuz gibi.>>

<<Sus.>> Denzil'in gözleri öfkeyle kıpkırmızı olmuştu. <<Ne dediğini bilmiyorsun sen.>>

<<Bilmemem normal. Sen kendin hakkında hiçbir şey anlatmadın ki! Demek başkasının karısıyla yakalandın...>>

<<Doğru değil bu,>> diye kükredi Denzil. <<Tory, Allah aşkına susup beni dinler misin?>>

<<Çok geç. Vaktim yok.>> Merdivenlerden koşarak indi ve Josh'un direksiyonda beklediği cipe atladı. Arkasından gelen Denzil son anda bindi cipe. Limana kadar hiçbir şey konuşmadan gittiler.

Feribot demir almak üzereydi. Josh kaptana beklemesini söylemek için koştu.

<<Tory, böyle gidemezsin.>>Denzil'in sesi çok sertti.

<<Giderim ve gidiyorum da. Wanda sana kalsın!>>

<<Geri döneceksin sen.>> Denzil'in sözleri tartışılmaz bir gerçeği belirtir gibi sert ve kesindi. Tory önünde durup yolunu kesen ve kendisine korkunç bir öfkeyle bakan Denzil'in gözlerine baktı.

<<Oh, bilmiyorum! Düşünemiyorum! Lütfen bırak geçeyim!>>

Denzil kenara çekildi ve Tory bavullarını taşıyan Josh'un arkasından feribota girdi. Ardından Denzil'in açık ve berrak sesiyle bağırdığını duydu.

<<Tory. Eğer dönmezsen seni hiçbir zaman affetmem!>>

Çevredeki insanlar merakla önce Denzil'e, sonra Tory'ye çevirdiler başlarını. Sonra feribotun motorları çalışmaya başladı; Tory rıhtımı görmek için feribotun kış tarafına koştu. Belki elini sallayarak ya da öpücük yollarsa geri dönmeye niyetli olduğunu anlardı Denzil. Ama yolculara el sallayan küçük grubun içinde tanıdığı yalnızca Josh vardı. Denzil gitmişti.

Sekizinci Bölüm

İngiltere'de geçirdiği ilk haftanın sonlarına doğru Tory nezleyle yakalandı ve bu hastalığın bilinen bütün rahatsızlıklarını çekti. Akrabalarının ve arkadaşlarının tümünü ziyaret etmek kendisini çok hoşnut ettiği için umursamadı hastalığını. Bunun sonucunda akciğerlerindeki iltihaplanma ilerledi ve zatüreye dönüştü. Biraz iyileşip yatakta oturabilecek hale geldiğinde adadan ayrılalı üç hafta olmuştu.

<<Doktor Jarrold ve Denzil'e yazıp neden dönemediğini bildirdim>> dedi annesi. <<Şimdiye kadar

almışlardır mektupları.Yakında cevap gelir.>>

Ama Tory'nin düşünebildiği tek şey Denzil'in onu terk ettiğini sanacağıydı.

Ağır ağır gücünü topladı ve bahçeye yürüyüşlere başladı. Her gün Denzil'den mektup gelmesini bekliyordu. Bir iki kere ona yazmaya oturduğunda, ayrılırken söylediği şeyler ve Wanda aklına geliyor, yazmamanın belki daha doğru olacağını düşünüyordu. O yüzden mektupları buruşturup çöp tenekesine atıyordu. İngiltere'de dördüncü haftasını geçirirken adadan iki mektup geldi. Biri Parklar Bahçeler Müdürlüğünden geliyor, Kontratının feshedildiğini bildiriyordu. Öteki ise Magnus'tandı.

Magnus düzensiz yazısıyla kontratı hakkında hiçbir şey yapamadığı için özür diliyor, ama yine de bu adaya gelip kocasıyla yaşayacağını umduğunu bildiriyordu. Ancak son zamanlarda Hallam'ın yat limanını terk ettiğini ve yeni birisinin iş başına geldiğini duymuştu. Hallam'ın Tory ile buluşmak için İngiltere'ye gittiğini düşünmüş, o yüzden artık adaya dönüp kitabını bitirmesi için yardım edemeyeceğini anlamıştı.Ne kadar üzücü bir şeydi bu ve...

Mektup Tory'nin parmakları arasından düştü. Denzil adayı terk etmişti. Nereye? Neden? Ne zaman gitmişti? Birden başının döndüğünü duydu ve yere düştü.Kendine geldiğinde yatağında yatıyor, annesiyle Doktor Jones başında bekliyordu.

<<Eee, genç bayan, neler oldu böyle?>> diye sordu doktor.

<<Bayılmışım. Başımın döndüğünü duydum.>>

<<Bir bakalım sana,>> dedi doktor. <<Hayır, bu sefer ciğerlerle ilgili bir şey değil.>>

Doktor her zaman olduğu gibi çok nazikti ve muayenesini bitirdiğinde yatağın kenarında oturup Tory'nin elini ellerinin arasına aldı.

<<Hamile olduğunu biliyor musun Tory?>>

Annesinin durduğu yere doğru baktı Tory, ama kadın gitmişti.

<<Düşünüyordum böyle bir şeyi,>> diye mırıldandı.

<<İki buçuk aylık diyebilirim. Sevindin mi?>>

<<Evet. Lütfen anneme söylemeyi. Kendim bildirmek isterim.>>

<<Tabii, söylemem, ama gelecek hafta iyi bir muayene için kliniğe gelsen iyi olur. Çocuğu İngiltere'de doğurma ihtimalin yok sanırım.>>

<<Bir ihtimal olabilir bu,>> dedi.

Doktor gittiğinde uzanıp pencerenin etrafındaki sarmaşıklara baktı. Küçük sarı yaprakları daha yeni fişkınyordu. Denzil'in çocuğunu doğurduğunda sonbahar olacaktı. İçini korku bürüdü, kalkıp oturu. Denzil'in çocuğunu doğuracaktı ve nerde olduğunu bilmiyordu kocasının!

Belki bir mektup gelirdi bu yakınlarda. Tabii eğer Wanda ile birlikte değilse. Ah, keşke Magnus daha açık olabilseydi mektubunda. Ama onun düşündüğü tek şey bitkileri ve o aptal kitabıydı. Birden hıçkırıklar boşandı boğazından. Oh Denzil,Denzil !

<<Sana bir bardak çay getirdim aşkım,>> dedi annesi içeri girerek. <<Ne oldu sana şimdi?>>

Torry gözlerini silerek çay fincanını eline aldı.

<<Airouna hükümeti izin süremi geçirdiğim için kontratımı feshetmiş.>>

<<Ah, ne kadar aptalca. Eminim Doktor Jarrold düzeltebilir bunu.Oraya döndüğünde...>>

<<Geri dönmüyorum!>>

<<Ama Tory, dönmelisin. Denzil'le evlisin.>>

<<Orda değil ki. Adayı terk etmiş ve nerde olduğunu bilmiyorum. Ah, anneciğim, ne yapacağım ben şimdi !>>

<<Şimdi yapacağın tek şey şu çayı içmek. Sonra yarın Penrith'e gitmek için hazırlanmalıyız. Oraya hemen varıp baban ve George gelene kadar her şeyi yoluna koymalıyız.>>

<<Ya mektup gelirse?>>

<<Baban getirir. Belki Denzil buraya geliyordur. Postanın garipliklerini bilirsin. Belki almadı mektuplarını.>>

Tory annesinin söylediklerine inanmaya çalışarak, çıktıkları yolculuktan hoşlanmaya çaba gösterdi. Oraya vardıklarında birkaç gün, ateşlerin yakılması, yatakların havalandırılması, eşyaların parlatılması ve bulaşıkların yıkanmasıyla geçti. Bahçe, ağaçların ve çiçeklerin kokusuyla doluydu.

Perşembe günü öğleden sonra Tory gölün kıyısında çiçek toplamaya gitmişti. Eğilemediği için çömelerek topluyordu çiçekleri. Zaten her gün karnına bakıyordu aynada.

<<Tory, Tory, babam gelmiş,>> diye bağırdı kız kardeşi Robin tepeden aşağı koşarak.

<<George'dan başka birini getirmiş yanında, hemen gelmeni söyledi.>>

<<Kimi getirmiş?>>

<<Bilmiyorum. Annem hemen yolladığı için öğrenmeye fırsat olmadı.Hadi acele et!>>

Robin geriye dönüp hızla koşmaya başladı. Tory ağır ağır yürüyordu arkasından. Bir zamanlar oda koşarak çıkardı bu bayırı. Ama şimdi yürürken bile nefesi kesiliyordu.

Mutfak kapısından içeri girip çiçekleri masaya bıraktı. Annesinin oturma odasında biriyle konuştuğunu duyunca içeri girdi ve kapının önünde kalakaldı. Orada duran adam koyu kahverengi takım elbise giymiş, çenesine kadar uzanan favoriler bırakmıştı.

<<Denzil,>> dedi.Kocası dönüp gülmeyen gözlerle baktı ona.

<<Ben ikinizi bir süre yalnız bırakayım,>> deyip arkasından sıkı sıkı örtti kapıyı annesi.

<<Denzil, ne arıyorsun burada.>> diye haykırdı Tory.

<<Ben de pek emin değilim,>> diye cevap verdi soğuk soğuk. <<Baban buraya gelmemin iyi bir fikir olacağını düşündü. >>

<<Nerde gördün ki onu?>>

<<Leylak caddesi 36 numaradaki adresinde,>> diye cevap verdi. <<Nerde rastlayabilirdim ki. Tory, niye böyle inceldin sen?>>

<<Hastaydım.Zatürre oldum.Adaya dönemememin sebebi bu. Annem sana mektup yazmıştı, almadın mı?>>

<<Yoo, ben ayrıldıktan sonra gelmiş olmalı!>>

<<Nereye gittin ki!>>

<<Senin gelmeden birkaç gün önce seni karşılamak için Antigua'ya gittim tekneyle. Ama sen uçaktan çıkmadın. Beni terk ettiğini sandığım için adaya geri dönmedim. St. Thomas adasına gidip istifamı verdim. Oradayken kardeşimden bir mesaj aldım. Büyükannem çok hastaydı ve beni istiyordu. İngiltere'ye uçakla geldim ve ölmeden gördüm büyükannemi. Sonra seni arayıp, başına ne geldiğini öğrenmek iyi bir fikir gibi geldi bana.>>

Denzil'in ters ve soğuk cümleleri Tory'nin bütün umutlarını söndürmüştü. Büyükannesi ölmeseydi

İngiltere'ye gelmeyecekti, çok açıklı bu.

<<Ben...ben büyükannen için çok üzuldüm,>> diyebilirdi ancak ve yanındaki divana oturdu. Deniz, Tory'nin yanına oturmayıp şöminenin önünde ayakta duruyor ve alevleri seyrediyordu. Uzun bir sessizlik oldu aralarında.

<<Deniz, seni terk etmedim ben,>> dedi aniden.

<<Ama düşündün bunu.>>

<<Wanda'nın söyledikleri yüzünden.>>

Açıklamama izin vermedin ki.>>

'Ne kadar sert bir kişiliği var', diye düşündü. Ona nasıl anlatacağı adadan ayrıldığı gün duyduklarını.

<<Wanda beni değil, kendisini sevdiğini söyledi bana. Boşandığını bildiren mektubu vaktinde alsaymışsın, benimle dünyada evlenmezmişsin.>>

<<O mektubu senle evlenmeden önce aldım ben,>> dedi Deniz ve alevlere baktı.

<<Oh!>> Çok şaşırmıştı. <<O zaman niye evlendin benimle?>>

<<Son birkaç ayı bu soruyu cevaplamakla geçirdim. Senle birlikte yaşamak için evlendim.>>

<<Ama beni sevdiğin için değil.>>

<<Aynı şey değil mi?>>

<<Aynı şey değil. Aşk, paylaşmak, yardımlaşmak, zenginleştirmek, karşısındakinin hatalarını kabullenmek demektir...>>

<<Peki, ben ne yapıp duruyorum seni ilk gördüğüm günden beri, seni korumaktan, kadınca kaptislerini kabul etmekten, sahip olduğum her şeyi paylaşmaktan başka! Allah aşkına Tory, seni sevdiğimi nasıl kanıtlayabilirim başka?>>

Sert sert konuşuyordu ama Tory'nin kalbi yeniden hızlı hızlı çarpmaya başlamış, oda daha parlak ve sıcak görünmeye başlamıştı.

<<Bana söyleyebilirdin,>> dedi kısaca.

<<Eh, şimdi söylüyorum. Wanda gibi boş bir kadının sözüne benim sözümden daha çok inandın. Onu kocasından çaldığıma bile.>>

<<Çalmadın mı?>>

<<Yoo. Wanda öyle yansıttı sadece. Tabii bir zamanlar çekici gelmişti bana. Onu dul sanıyordum, çok acıydım. O gece kocası çıkageldiğinde şok geçirdim. Bana kayınpederi olduğunu söylemişti onun.>>

<<Bana da İngiltere'yi terk etme nedeninin kendisi olduğunu söylemişti.>>

<<Öyle mi? Demek seni bu kadar kolay kandıracağını düşünmüş. Aslında o günlerde ayrılmam bir rastlantıydı. Zaten nice dir Atlantik'i yelkenle geçmek istiyordum. O günlerde amcamla seramik fabrikasını nasıl yöneteceğim konusunda tartıştık. Her zaman olduğu gibi o kazandı. Bende onun modası geçmiş yöntemleriyle çalışacağıma, yelkeni açıp çekip gittim.>>

<<Seramik mi, ne seramiği?>>

<<Hallam seramiği.>> Denizil etrafına bakıp Pamela Latham'ın büfeye koyduğu antika seramiklerden birini eline aldı ve inceledi.

<<İşte,>> dedi. <<Bu büyük büyükbabamın en sevilen desenlerinden biri.>>

<<Annem senin o Hallam'lara ait olduğunu öğrenince ne kadar sevinecek.>>

<<Beni saygıdeğer yapıyor, öyle değil mi? Zaten evi terk etmemin nedenlerinden biri de bu. Bizim oralarda bu ad önemlidir, herkes için parayla aynı anlama gelir.>>

<<Peki,adadaki yat limanını niye işlettiğini hala anlayamıyorum.>>

<<Ben ailenin en genciyim. Seramik işinde kalabilirdim, ama gerçek bir işlevim olmadan. İşin ticaret yönünü amcam, artistik yönünü de kardeşim yürütüyordu. Amcam emekli olana kadar bana herhangi bir şey yapma fırsatı çıkmayacaktı. Yat limanı bu fırsatı tanıdı bana. Onu geliştirdim. Ama onun da heyecanı kısa sürdü. Sen ortaya çıktığın zaman, pılımı pırtımı toplayıp başımı alıp gitmeyi düşünüyordum.>>

<<Bunları daha önce anlatmalıydın bana. Wanda'nın kim olduğunu sorduğum gece anlatabilirdin.>>

Denzil şöminenin önüne çömeldi.

<<Sanırım senden pek emin değildim.>>

<<Neden?>> Tory bu itirafa çok şaşırmıştı.

<<Oldukça garip koşullarda evlendik. Benimle, benden hoşlandığının için mi, yoksa işini kaybetmemek için mi evlendiğinden emin değildim. Wanda'dan bahsetmemem ise, yaptığım gençlik aptallığını affetmeyeceğini sandığım içindi. Zaten haklı da çıktım. Açıklamama izin bile vermedin.>> Denizil'in sesi sert ve bağışlanamazdı.

<<Sinirlerim bozuktu,>> dedi Tory alçak bir sesle.<<Bende senden emin değildim anlaşılır. Sen öyle huzursuzdun ki, benle evlendiğine pişmansın sanıyordum.>>

<<Huzursuzluğum senle ilgili değildi. Yat limanıyla ilgiliydi. İş başarıyla yürüyordu ve artık çekici gelmiyordu bana. Tory, uçaktan inmediğini gördüğüm zaman neler duyduğumu bilseydin, sevgimden kuşulanmazdın!>>

Tory artık dayanamadı. Ona dokunmak ve sarılmak isteğiyle elini ensesindeki uzun saçlara götürdü. Denizil ağır ağır başını çevirip üzerine doğru eğilerek ağzından öptü. Birbirlerine dokunur dokunmaz yeniden ihtiras kapladı vücutlarını, kucaklaşarak sedirin üstüne düşüverdiler.

<<Tory. Annem çayın hazır olduğunu söylüyor.>> Robin'in ince sesi geliyordu dışarıdan.

<<Geliyoruz,>> diye bağırdı Tory ve Denizil'e döndü tekrar. <<Sana dönüyordum,>> diye fısıldadı. <<Ama hasta olmamak elimde değildi. Bir ...bir bebeğimiz olacak.>>

Denzil'in kirpikleri iki üç kere açılıp kapandı şaşkınlıkla.

<<Benim mi?>> diye fısıldadı şaşkınlık içinde.

<<Elbette senin! Kimin olacak!>>

<<O anlamda söylemedim. Baba olacağımı hiç düşünmemiştim. Ama bir oğlum olması çok güzel bir

şey.>>

<<Kızımız, >> dedi Tory ciddiyle.

<<Benimle tartışmayı ne kadar da çok seviyordun,>> dedi Deniz dudağını öpmek için yaklaştırken.

<<Tory, bir an önce gelmezseniz çay soğuyacakmış,>> diye bağırdı Robin.<<Çok oldunuz siz ikiniz. İçerde ne yaptığını biliyorum. Kesin artık, kesin artık.>>

<<Gitsek iyi olur,>> dedi Tory oturup üstünü başını düzelterek.

<<Daha değil,>> dedi Deniz otoriter bir tavırla. <<Şu işleri bir ayarlayalım önce. Senle ben nerede yatacağımız bu gece?>>

<<Burada sanırım.>>

<<<Annen bana yer sıkışıklığından söz etti ve George ile birlikte, siz üç kız da aynı odada yatacağını söyledi. Bu hoşuma gitmedi Tory, ben senle yatmak istiyorum.>>

<<Yatamazsın ki, Robin'le ben aynı yatakta yatıyoruz, Priscilla da portatif yatakta.>>

<<O zaman gideriz bizde. Gölün kıyısında bir otel gördüm iyi midir?>>

<<Birinci sınıf, ama çok pahalıdır.>>

<<Olsun. Yalnız kalırsanız biraz. Şimdi halledeceğimiz ikinci meseleye gelelim. Cocuğu Cornwall'daki evimizde doğurmaya karşı değilsin ya?>>

<<Orda mı oturacağız?>> diye sordu Tory.

<<Ben orda oturacağım. Umarım sen de benimle birlikte olursun. Amcam sonunda emekli olmaya karar verdi ve büyükannemin şirketteki hisselerinin büyük bölümü bana kaldığı için, Garth için işletmecilik yönünü benim üstlenmemi istedi. Sanatçı olduğu için bu işlerden anlamıyor.>>

<<Sen de zorlanacağın bir işin başına geçmeyi reddedemedin,>> dedi Tory.

<<Senin ateşle oynamayı reddedemediğin gibi,>> diyerek ayağa kalktı ve Tory'yi koltuklarının altından tutarak kaldırdı, sarıldı. <<Şu çay işi biter bitmez gidebilir miyiz?>> diye fısıldadı kulağına.

<<Sanmıyorum. Zaten geceyi burada geçirmeyeceğimizi söylediğimiz zaman epey üzülecekler,>> dedi ve yanağını Deniz'in yanağına hafif hafif sürttü.

<<Elimden bir şey gelmez. Sensiz beş hafta fazla geldi bana.>>

<<Bana da çok geldi sensiz olmak. Oh Deniz, senden haber çıkmayınca öyle üzüldüm ki. Geri dönmediğim için beni affetmedin sandım. Belki büyükannen hasta olmasaydı, İngiltere'ye gelmek zorunda olmasaydın, şimdi burada olmazdın!>> diye fısıldadı kulağına.

Deniz güçlü elleriyle Tory'nin başını kaldırdı, gözlerinin içine baktı.

<<Öfkeliydim, bunu inkar etmem, ama sana değil. Bir kadına bu kadar bağılandığım için kendime kızıyordum. İlk tepkim, başımı alıp gitmek oldu. Senin için fazla üzölmeye değmez diyordum kendi kendime, ama aynı şeyi seni ilk tanıdığım günden beri söylemişim zaten. Sana her yaklaşımda

beni baştan savmaya çalıştığın için kendi kendime, bir daha sefere duygularıma ve düşüncelerime egemen olmana izin vermeyeceğimi söylüyordum . Ama her bulduğumuzda seni affetmek için bir neden buluyordum kendi kendime. Bu son sefer de ötekilerden farklı olmayacaktı. Biraz sakinleşip aklım başıma geldiğinde seni aramaya gelecektim. Çünkü sen şu ağrıyan kalbimdesin ve sensiz yapamam aşkım.>>

Denzil'in sesi duygularının yoğunluğundan titriyordu. Tory kollarını onun boynuna sardı ve onun kulağını ağzına yaklaştırdı.

<<Ben de aynı şeyi duydum senin için aşkım.>>

Denzil, Tory'nin ağzını, şakaklarını, gözlerini, boynunu kısa, keskin ve sarsıcı öpücüklerle öpmeye başladı.

<<Denzil lütfen, burada olmaz.>> diye gülererek karşı koymaya çalışırken kapı birden açıldı ve Pemala hızlı hızlı konuşmaya başladı.

<<Buraya baksanıza, siz ikiniz amma beklettiniz... Ah özür dilerim, meşgul olduğunuzu bilmiyordum.>>

Denzil başını kaldırıp kadına baktı.

<<Sizin bu kızınız anneanne olacağınızı söyledi mi size?>>

<<Tory! Gerçekten mi?>> Pamela şaşkın şaşkın gülüyordu şimdi.

Tory dağınık saçlarını düzeltmeye çalışırken başını salladı.

<<O zaman, koşup hemen Jack'e söylemeliyim,>> dedi pamela ve kapıyı açık bırakarak odadan çıktı.

Kayınvalidesini oradan uzaklaştırmak için yaptığı oyun başarıya ulaşan Denzil, Tory'yi yeniden kolalarına almaya çalıştı, ama Tory iteledi onu.

"Lütfen, seni kendimden uzaklaştırıyorum sanma, ama şu çay ne kadar erken biterse, otele o kadar erken gideceğimizin farkında değil misin?"

Denzil'in gözlerinde o çok iyi tanıdığı şeytani parıldaışlar belirdi.

„Şimdi kafan çalıştı sevgilim,“ dedi yavaşça ve el ele çaylarının başında bekleyen ötekilere katılmak üzere odayı terk ettiler.

SON